

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie C - Número 167 / II Legislatura / Vuitè període

Dimecres, 2 de desembre de 1987
Dijous, 3 de desembre de 1987

Comissió d'Economia, Finances i Pressupost

Presidència
de l'Il·lustre Sr. Ferran Pont

Primera reunió

Segona reunió

Projecte de Llei de Pressupost de la Generalitat
de Catalunya, de les seves Entitats Autònomes i de les
Entitats Gestores de la Seguretat Social
per a l'exercici del 1988

SUMARI

Aquest Diari de Sessions només conté la transcripció del debat de les esmenes que no es poden mantenir per a ésser defensades en sessió plenària, d'acord amb els articles 113.2 i 4 i concordants del Reglament i el criteri interpretatiu de l'article 113.4, del 4 de desembre de 1987.

Primera reunió

La sessió s'obre a les deu del matí i dotze minuts.

Elaboració del Dictamen sobre el Projecte de Llei de Pressupost de la Generalitat de Catalunya, de les seves Entitats Autònomes i de les Entitats Gestores de la Seguretat Social per a l'exercici del 1988 (Punt únic de l'ordre del dia.)

L'I. Sr. President intervé per a una qüestió d'ordre (p. 2313).

La sessió se suspèn a tres quarts d'una del migdia i dotze minuts.

Segona reunió

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a un quart d'onze del matí i dos minuts.

Estat de Despeses**Departament de la Presidència**

Intervenien per a una qüestió d'ordre el M. H. Sr. Barrera (ER) (p. 2313), l'I. Sr. President (p. 2314), l'I. Sr. Vives (PSUC) (p. 2314) i l'I. Sr. Santiburcio (S) (p. 2314).

La sessió se suspèn a tres quarts d'onze del matí i catorze minuts i es reprèn a dos quarts de dotze del matí i nou minuts.

L'I. Sr. President intervé per a una qüestió d'ordre (p. 2315). Intervenien sobre la mateixa qüestió l'I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2315), l'I. Sr. Vives (PSUC) (p. 2315), l'I. Sr. Garriga (M) (p. 2316), l'I. Sr. Santiburcio (S) (p. 2316), el M. H. Sr. Barrera (ER) (p. 2316) i l'I. Sr. Curto (P) (p. 2316).

Secretaria General i Consell Executiu

Esmena del G. Socialista (núm. 155, a la totalitat)

Torn a favor : I. Sr. Santiburcio (S) (p. 2316).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 156, a la totalitat)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 2317).

Torn en contra conjunt : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2317).

Votació esmenes núms. 155 i 156 : rebutjades per 8 vots a favor, 15 en contra i 1 abstenció (p. 2318).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 157, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 2318).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2318).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 158, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 2319).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2320).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 159, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC) (p. 2321).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2321).

Esmena del G. p. Popular (núm. 160, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Curto (P) (p. 2322).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2322).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 161, de modificació)

Torn a favor : M. H. Sr. Barrera (ER) (p. 2323).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2324).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 162, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Vives (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 164 i 166 (p. 2325).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2325).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 163, de modificació)

Torn a favor : M. H. Sr. Barrera (ER), juntament amb l'esmena núm. 165 (p. 2326).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2327).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 164, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 162).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 165, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 163).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 166, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 162).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 167, de modificació)

Torn a favor : M. H. Sr. Barrera (ER) (p. 2328).

Torn en contra : I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2328).

Esmenes del G. Socialista (núms. 168 i 169, d'addició i de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Carnicer (S) (p. 2329).

- Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2329).
- Esmena del G. Socialista* (núm. 170, de modificació)
- Torn a favor : *I. Sr. Carnicer (S)* (p. 2330).
- Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2330).
- Esmenes del G. Socialista* (núm. 171 i 172, de modificació)
- Torn a favor : *I. Sr. Carnicer (S)* (p. 2331).
- Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2331).
- Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana* (núm. 173, de modificació)
- Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2332).
- Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2332).
- El M. H. Sr. Barrera (ER)* intervé per demanar aclariments (p. 2333). *L'I. Sr. Escudé (CiU)* li respon (p. 2333).
- Votació esmena núm. 157 : rebutjada per 7 vots a favor, 14 en contra i 1 abstenció (p. 2333).
- Votació esmena núm. 158 : rebutjada per 7 vots a favor, 14 en contra i 1 abstenció (p. 2333).
- Votació esmena núm. 159 : rebutjada per 6 vots a favor, 14 en contra i 2 abstencions (p. 2333).
- Votació esmena núm. 160 : rebutjada per 8 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció (p. 2333).
- Votació esmena núm. 161 : rebutjada per 8 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció (p. 2333).
- Votació esmena núm. 162 : rebutjada per 8 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció (p. 2333).
- Votació esmena núm. 163 : rebutjada per 8 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció (p. 2333).
- Votació esmena núm. 164 : rebutjada per 8 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció (p. 2334).
- Votació esmena núm. 165 : rebutjada per 8 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció (p. 2334).
- Votació esmena núm. 166 : rebutjada per 8 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció (p. 2334).
- Votació esmena núm. 167 : rebutjada per 8 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció (p. 2334).
- Votació esmena núm. 168 : rebutjada per 8 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció (p. 2334).
- Votació esmena núm. 169 : rebutjada per 8 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció (p. 2334).
- Votació esmena núm. 170 : rebutjada per 8 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció (p. 2334).
- Votació esmena núm. 171 : rebutjada per 8 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció (p. 2334).
- Votació esmena núm. 172 : rebutjada per 8 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció (p. 2334).
- Votació esmena núm. 173 : rebutjada per 8 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció (p. 2334).
- La sessió se suspèn a les dues del migdia i un minut i es reprèn a les quatre de la tarda i vuit minuts.*
- Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana* (núm. 174, de modificació)
- Debatuda després (esmena núm. 177).*
- Esmena del G. Socialista* (núm. 175, de modificació)
- Esmena del G. p. del PSUC* (núm. 176, de modificació)
- Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)*, juntament amb les esmenes núms. 178 i 179 (p. 2334).
- Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2335).
- Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana* (núm. 177, de modificació)
- Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)*, juntament amb l'esmena núm. 174 (p. 2336).
- Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2336).
- L'I. Sr. Vives (PSUC)* intervé per a una qüestió d'ordre (p. 2337).
- Esmenes del G. p. del PSUC* (núms. 178 i 179, de modificació)
- Debatudes abans (esmena núm. 176).*
- Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana* (núm. 180, de supressió)
- Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2337).
- Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2337).
- Esmenes del G. p. del PSUC* (núms. 181 i 182, de modificació)
- Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 2338).
- Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2338).
- Esmenes del G. p. del PSUC* (núms. 183 i 184, de modificació)
- Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)*, juntament amb les esmenes núms. 187, 191 i 203 (p. 2339).
- Torn en contra de les esmenes núms. 183, 184, 187 i 191 : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2340).
- Torn en contra de l'esmena núm. 203 : *I. Sr. Gavín (CiU)* (p. 2341).
- Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana* (núm. 185, de modificació)
- Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2341).
- Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2341).
- Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana* (núm. 186, de supressió i de modificació)
- Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2342).
- Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2343).
- Esmena del G. p. del PSUC* (núm. 187, de modificació)
- Debatuda abans (esmena núm. 183).*

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 188, de modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2343).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2344).

Esmena de l'I. Sr. Pont, del G. p. de Convergència i Unió (núm. 189, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2344).

Torn en contra : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2344).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 190, de modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2345).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2345).

Intervenien per fer uns aclariments el M. H. Sr. Barrera (ER) (p. 2346) i l'I. Sr. Escudé (CiU) (p. 2346).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 191, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 183).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 192, de modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2346).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2347).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 193, de modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)*. Tot seguit la retira (p. 2347).

L'I. Sr. Escudé (CiU) intervé per fer uns aclariments (p. 2348).

Votació esmena núm. 174 : *rebutjada per 5 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2349).

Votació esmena núm. 175 : *rebutjada per 5 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2349).

Votació esmena núm. 176 : *rebutjada per 5 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2349).

Votació esmena núm. 177 : *rebutjada per 5 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2349).

Votació esmena núm. 178 : *rebutjada per 1 vot a favor, 14 en contra i 5 abstencions* (p. 2349).

Votació esmena núm. 179 : *rebutjada per 6 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2349).

Votació esmena núm. 180 : *rebutjada per 6 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2349).

Votació esmena núm. 181 : *rebutjada per 1 vot a favor, 14 en contra i 5 abstencions* (p. 2349).

Votació esmena núm. 182 : *rebutjada per 1 vot a favor, 14 en contra i 5 abstencions* (p. 2349).

Votació esmena núm. 183 : *rebutjada per 5 vots a favor, 14 en contra i 1 abstenció* (p. 2349).

Votació esmena núm. 184 : *rebutjada per 2 vots a favor, 14 en contra i 4 abstencions* (p. 2349).

Votació esmena núm. 185 : *rebutjada per 2 vots a favor, 14 en contra i 4 abstencions* (p. 2349).

L'I. Sr. President anuncia la retirada de l'esmena núm. 186 (p. 2349).

Votació esmena núm. 187 : *rebutjada per 6 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2349).

Votació esmena núm. 188 : *rebutjada per 6 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2349).

Votació esmena núm. 189 : *aprovada per 18 vots a favor, cap en contra i 1 abstenció* (p. 2350).

Votació esmena núm. 190 : *rebutjada per 1 vot a favor, 14 en contra i 5 abstencions* (p. 2350).

Votació esmena núm. 191 : *rebutjada per 6 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2350).

Votació esmena núm. 192 : *rebutjada per 6 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2350).

L'I. Sr. Riera i Olivé (S) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 2350).

L'I. Sr. President fa avinent que s'ajorna el debat corresponent a la Direcció General de la Joventut (p. 2350).

Direcció General de l'Esport

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 208, de modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2350).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2350).

Esmena del G. Socialista (núm. 209, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Terradellas (S)*, juntament amb les esmenes nùms. 215, 216, 217, 219 i 220 (p. 2351).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2352).

L'I. Sr. President intervé per a una qüestió d'ordre (p. 2354).

La sessió se suspèn a dos quarts de set de la tarda i nou minuts i es reprèn a tres quarts de set i set minuts.

L'I. Sr. Santiburcio (S) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 2354).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 210, de modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2355).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)*. Tot seguit dóna per fet el torn en contra de les esmenes nùms. 211, 212, 213 i 214 (p. 2355).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 211, de modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2355).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 212, de modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2355).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 213, de modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2356).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 214, de modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2356).

L'I. Sr. Escudé (CiU) intervé per fer uns aclariments (p. 2356).

Esmenes del G. Socialista (núms. 215, 216 i 217, de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 209).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 218, de supressió i modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2356).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2356).

El M. H. Sr. Barrera (ER) intervé per fer uns aclariments (p. 2357).

Esmenes del G. Socialista (núm. 219, de modificació, i 220, d'addició i de modificació)

Debatudes abans (esmena núm. 209).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 221, de modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2357).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2358).

Votació esmena núm. 208 : *rebutjada per 4 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2358).

Votació esmena núm. 209 : *rebutjada per 4 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2358).

Votació esmena núm. 210 : *rebutjada per 4 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2358).

Votació esmena núm. 211 : *rebutjada per 2 vots a favor, 14 en contra i 2 abstencions* (p. 2358).

Votació esmena núm. 212 : *rebutjada per 2 vots a favor, 14 en contra i 3 abstencions* (p. 2358).

Votació esmena núm. 213 : *rebutjada per 2 vots a favor, 14 en contra i 3 abstencions* (p. 2358).

Votació esmena núm. 214 : *rebutjada per 4 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2358).

Votació esmena núm. 215 : *rebutjada per 4 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2358).

Votació esmena núm. 216 : *rebutjada per 4 vots a favor, 15 en contra i cap abstenció* (p. 2359).

Votació esmena núm. 217 : *rebutjada per 5 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2359).

Votació esmena núm. 218 : *rebutjada per 2 vots a favor, 14 en contra i 3 abstencions* (p. 2359).

Votació esmena núm. 219 : *rebutjada per 5 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2359).

Votació esmena núm. 220 : *rebutjada per 5 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2359).

Votació esmena núm. 221 : *rebutjada per 2 vots a favor, 14 en contra i 3 abstencions* (p. 2359).

L'I. Sr. Escudé (CiU) intervé per a una qüestió d'ordre (p. 2359).

Direcció General d'Afers Interdepartamentals

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 222, de modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2359).

Torn en contra : *I. Sr. Escudé (CiU)* (p. 2359).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 223, de modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2360).

Votació esmena núm. 222 : *rebutjada per 5 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2361).

Votació esmena núm. 223 : *rebutjada per 5 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2361).

Explicació de vot : *I. Sr. Soto (S)* (p. 2361).

Institut Català de Serveis a la Joventut

Esmena del G. Socialista (núm. 225, d'addició i de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Soto (S)*. *Tot seguit la retira* (p. 2361).

Torn en contra : *I. Sr. Casals i Lezcano (CiU)* (p. 2362).

Esmenes del G. Socialista (núms. 226 i 227, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Soto (S)*, *juntament amb l'esmena núm. 230* (p. 2362).

Torn en contra : *I. Sr. Casals i Lezcano (CiU)* (p. 2362).

Esmena del G. p. d'Esquerra Republicana (núm. 228, de modificació)

Torn a favor : *M. H. Sr. Barrera (ER)* (p. 2363).

Torn en contra : *I. Sr. Casals i Lezcano (CiU)* (p. 2363).

Votació esmena núm. 226 : *rebutjada per 4 vots a favor, 14 en contra i 1 abstenció* (p. 2364).

Votació esmena núm. 227 : *rebutjada per 4 vots a favor, 14 en contra i 1 abstenció* (p. 2364).

Votació esmena núm. 228 : *rebutjada per 5 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2364).

Votació esmena núm. 229 : *rebutjada per 5 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2364).

Votació esmena núm. 230 : *rebutjada per 5 vots a favor, 14 en contra i cap abstenció* (p. 2364).

Corporació Catalana de Ràdio i Televisió

Torn a favor (esmena núm. 236) : *I. Sr. Soto (S)* (p. 2364).

Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU)* (p. 2364).

Televisió de Catalunya

Intervenien per a una qüestió d'ordre l'I. Sr. Codina i Castillo (CiU) (p. 2365), l'I. Sr. Vives (PSUC) (p. 2365) i l'I. Sr. Alay (p. 2365).

La sessió se suspèn a un quart de nou del vespre i nou minuts i es reprèn a dos quarts de nou del vespre i un minut.

L'I. Sr. President intervé per a una qüestió d'ordre (p. 2365).

Esmenes del G. p. del PSUC (núms. 234 i 235, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Vives (PSUC)* (p. 2365).

Torn en contra : *I. Sr. Codina i Castillo (CiU)* (p. 2365).

Esmena del G. Socialista (núm. 236, d'addició i de modificació)

Debatuda abans (Corporació Catalana de Ràdio i Televisió).

Esmenes del G. p. de Convergència i Unió (núms. 237 i 238, tècniques)

L'I. Sr. Codina i Castillo (CiU) les dóna per defensades (p. 2365).

Votació esmena núm. 234 : *rebutjada per 5 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 2365).

Votació esmena núm. 235 : *rebutjada per 5 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 2365).

Votació esmena núm. 236 : *rebutjada per 5 vots a favor, 13 en contra i cap abstenció* (p. 2365).

Votació esmenes núms. 237 i 238 : *aprovades per 13 vots a favor, cap en contra i 5 abstencions* (p. 2365).

Intervenien per a una qüestió d'ordre l'I. Sr. President (p. 2366) i *l'I. Sr. Padullés (PSUC)* (p. 2366).

La sessió se suspèn a dos quarts de nou del vespre i catorze minuts.

Primera reunió

S'obre la sessió a les deu del matí i dotze minuts. Presideix la sessió l'I. Sr. Pont, acompanyat del Vice-president, I. Sr. Curto, i del Secretari, I. Sr. Casals i Lezcano. Assisteix la Mesa l'Oidor de Comptes.

Hi són presents els diputats membres de la Comissió I. Sr. Escudé, I. Sr. Ariño, I. Sr. Subirà, I. Sr. Coll i Majó, I. Sr. Aligué, I. Sr. Cardús, I. Sr. Mur, I. Sr. Vila i Fontcuberta, I. Sr. Muntal, I. Sr. Grau, I. Sr. Codina i Castillo (en substitució de l'I. Sr. Moliner), I. Sr. Colomines (en substitució de l'I. Sr. Pérez-Moreno) i I. Sr. Tico, pel G. p. de Convergència i Unió; I. Sr. Santiburio, I. Sr. Carnicer, I. Sr. Cigarrán, I. Sr. Riera i Olivé i I. Sr. González Navas, pel G. Socialista; I. Sr. Vives, pel G. p. del PSUC; I. Sr. Torres, pel G. p. d'Esquerra Republicana; I. Sr. Garriga, pel G. p. Mixt.

En aquesta sessió assisteixen el Director General de Pressupostos, Sr. Alfonso Ortuño, i el Cap del Servei de Pressupostos, Sr. Pere Feliu.

Ordre del dia

Punt únic : Elaboració del Dictamen sobre el Projecte de Llei de Pressupost de la Generalitat de Catalunya, de les seves Entitats Autònomes i de les Entitats Gestores de la Seguretat Social per a l'exercici del 1988.

D'acord amb els articles 113.2 i 4 i concordants del Reglament i el criteri interpretatiu de l'article 113.4, del 4 de desembre de 1987, no es transcriuen el debat i les votacions de les esmenes al text articulat, a la totalitat de les seccions-departaments (apartats II i III dels annexos al Projecte de Llei de Pressupost per al 1988) i les esmenes a la totalitat dels serveis-organismes autònoms, entitats autònoms i empreses públiques (apartats IV al VIII inclusivament dels dits annexos), les quals es poden mantenir per a ésser defensades en sessió plenària.

El Sr. PRESIDENT : Diputats, comença la sessió de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost, amb un únic punt a l'ordre del dia, que és l'elaboració del Dictamen sobre el Projecte de Llei de Pressupost de la Generalitat de Catalunya, de les seves Entitats Autònomes i de les Entitats Gestores de la Seguretat Social per a l'Exercici de 1988. Abans d'entrar en el tema estricte, voldria demanar, com cada any, autorització a la Comissió perquè ens puguin acompanyar en tot moment el senyor Director General de Pressupostos, senyor Alfonso Ortuño, i el Cap de Servei de Pressupost, el senyor Pere Feliu. És que hi ha algun inconvenient per part d'algun membre de la Comissió? No? Moltes gràcies. Farem avisar que puguin acompanyar-nos aquestes dues persones.

L'Informe de la Ponència ha estat publicat en el *Butlletí* número 232, que porta data de 30 de novembre de 1987 i va quedar dipositat dilluns al matí a les bústies dels senyors diputats, i espero que tots els membres de la Comissió el tinguin al seu poder.

Anem a començar, doncs, la discussió de les esmenes presentades.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i les votacions de les esmenes núms. 1 a 153, al text articulat.

El Sr. PRESIDENT : Bé, arribats a aquest punt, ens correspondria entrar ara a l'esmenes a l'estat de despeses, però com saben els senyors diputats, vam parlar els diferents portaveus amb aquesta Mesa i vam acordar tots plegats un calendari i, per tant, correspondrà, doncs, de suspendre la sessió d'avui i reprendre-la demà de matí, a les deu, amb el Departament de Presidència. Demà al matí, a les deu del matí començarem pel Departament de Presidència. Voldria recordar als senyors diputats que ha estat tradicional d'aquesta Comissió respectar al màxim la puntualitat, vol dir que demà, a partir de les deu del matí i quan hi hagi catorze diputats a la sala reprendrem la sessió.

Agraint la col·laboració dels senyors diputats, se suspèn la sessió.

(Són tres quarts d'una del migdia i dotze minuts.)

Segona reunió

La sessió, suspesa ahir, es reprèn a un quart d'onze del matí i dos minuts. Presideix la sessió l'I. Sr. Pont, acompanyat del Vice-president, I. Sr. Curto, i del Secretari, I. Sr. Casals i Lezcano. Assisteix la Mesa l'Oidor de Comptes.

Hi són presents els diputats membres de la Comissió I. Sr. Escudé, I. Sr. Ariño, I. Sr. Colomines (en substitució de l'I. Sr. Subirà), I. Sr. Jané (en substitució de l'I. Sr. Moliner), I. Sr. Coll i Majó, I. Sr. Aligué, I. Sr. Cardús, I. Sr. Mur, I. Sr. Vila i Fontcuberta, I. Sr. Muntal, I. Sr. Grau, I. Sr. Codina i Castillo (en substitució de l'I. Sr. Pérez-Moreno), I. Sr. Aymerich, I. Sr. Descals i I. Sr. Gavín, pel G. p. de Convergència i Unió; I. Sr. Santiburio, I. Sr. Garcia i Sáez (en substitució de l'I. Sr. Madueño), I. Sr. Carnicer, I. Sr. Terradellas (en substitució de l'I. Sr. Ayguadé), I. Sr. Cigarrán, I. Sr. Riera i Olivé, I. Sr. González Navas i I. Sr. Soto (en substitució de la I. Sra. Viadiu); I. Sr. Vives i I. Sr. Padullés, pel G. p. del PSUC; M. H. Sr. Barrera, pel G. p. d'Esquerra Republicana, i I. Sr. Garriga, pel G. p. Mixt.

El Sr. PRESIDENT : Senyors Diputats, es reprèn la sessió.

Acabada la discussió del text articulat, correspon ara que entrem en el Departament de la Presidència.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de l'esmena 154 (G. p. d'Esquerra Republicana), al Departament de la Presidència.

El Sr. PRESIDENT : A partir d'aquest moment, els treballs de la Comissió són oberts i, per tant, avisarem que si hi ha la premsa aquí fora poden entrar. Quant a possibles persones de públic, en començar la sessió hem preguntat qui havia demanat invitacions i no ens consta que ningú hagi demanat invitacions per poder venir a aquesta sessió; en canvi, sí que ens consta que hi havia premsa fa una estona aquí i havia demanat d'entrar. *(Pausa.)*

(El M. H. Sr. Barrera demana per parlar.) Sí, Molt Honorable senyor Barrera?

El Sr. BARRERA : Per a una qüestió reglamentària, senyor

President. Ens hem assabentat, doncs, de la decisió de la Mesa de considerar que les direccions generals no eren serveis. Ens sorprenem, el nostre Grup, d'una decisió d'aquest tipus que ens sembla absolutament arbitrària i sense cap justificació perquè sempre, en la nomenclatura —en molts aspectes defec-tuosa, però és tal com és— pressupostària d'anys anteriors i d'aquest any les direccions generals sempre han estat anome-nades serveis. Jo aquí tinc, per exemple, l'estat de despeses de la Direcció General de la Joventut, i diu : «Servei : Direcció General de la Joventut». Aleshores, quan el Parlament va aprovar la modificació del Reglament era, evidentment, atenent-se a una terminologia que estava perfectament fixada, que estava perfectament cristallitzada i d'acord amb la qual les direccions generals eren serveis. Ara resulta que una decisió de la Mesa transforma això. Al nostre entendre, aquesta decisió és totalment abusiva i, per tant, voldria que això constés en acta.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Aquesta sessió és pública i, per tant, totes les manifestacions dels senyors diputats consten a l'acta de la sessió. Quant al tema que se suscita, la Mesa el va tractar; cert que sempre havien tingut la consideració de serveis, però cert també que en els treballs, de la informació que aquesta Mesa va demanar dels treballs que s'havien fet per a la modifi-cació del Reglament, hi havia l'opinió que el que havia de tornar al Ple eren les esmenes a la totalitat i les esmenes a la to-talitat d'un servei. Aquestes són les informacions que ens van arribar. Com que aquesta Mesa, cap dels tres membres d'a-questa Mesa era present en la Ponència que va treballar el tema de la modificació del Reglament, tota la informació que vam tenir va ser indirecta i, per tant, hi havia un risc que ens equivo-quéssim d'aquesta informació que rebíem i, per tant, la decisió que va prendre la Mesa la va consultar a la Mesa del Parlament. Aquí sí que hi podien tenir més participació la gent que havia intervingut en la redacció de les reformes del Reglament. La resposta que tenim de la decisió de la Mesa és que la interpreta-ció que ha fet la Mesa de la Comissió és, en principi, correcta.

(*El M. H. Sr. Barrera demana per parlar.*) Senyor Heribert Barrera, teniu la paraula.

El Sr. BARRERA : Sí, no voldria allargar aquesta polèmica, però voldria dir que és una tradició parlamentària, em sembla que en tots els països, que només es pot considerar que treballs anteriors poden ajudar en una interpretació quan aquests tre-balls estan reflectits en un diari de sessions, és a dir, estan re-reflectits en textos. Les converses en passadissos o les converses informals en el si d'una ponència mai poden fer fe a l'hora d'es-tablir una interpretació contra el que és la interpretació literal, és a dir, què significa la paraula «servei» dintre de les publica-cions de la Generalitat d'aquests anys.

(*El Sr. Vives demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Senyor Maties Vives...

El Sr. VIVES : Senyor President, aquest Diputat lamenta no tenir al davant ara el text del Reglament de la Cambra, el que succeeix és que -per circumstància de la nostra posició-aquest és un tema que va ser tractat, jo diria de forma informal, en junta de portaveus, i efectivament es van donar les explica-cions que el senyor President argumenta. El que succeeix és que, a criteri del nostre Grup, això implicaria que, en tot cas, la interpretació de la Mesa ha de ser una interpretació del Regla-

ment que ha de portar a una modificació del Reglament, perquè el Reglament és claríssim en aquest punt i diu que el que tornarà al Ple són les esmenes reservades a l'articulat, a les seccions i als serveis pressupostaris. Que això s'interpreti que «serveis pressupostaris» en aquest cas volia dir «ens autò-noms» és una interpretació amb la qual podem estar-hi d'acord o no, però la literalitat del Reglament el que diu és : «seccions i serveis», fins al punt que algun Grup parlamentari va presen-tar, en el termini d'esmenes del dia 13, les esmenes a Direcci-ions Generals, pensant-se que eren esmenes a la totalitat, en concret el Grup parlamentari Socialista. En conseqüència, de-manava a la Mesa d'aquesta Comissió que sollicités a la Mesa del Parlament, aquesta norma interpretativa, quin fonament té. Ho dic perquè és cert, que almenys ponents del nostre Grup parlamentari argumenten que el sentit dels treballs de la Po-nència era aquell, però això no és el que es diu en el Reglament i, per tant, per modificar una literalitat del Reglament, lògica-ment cal, com a mínim, una norma interpretativa de la Mesa que, forçosament, ha de ser raonada.

(*El Sr. Santiburcio demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Senyor Santiburcio, voleu parlar també?

El Sr. SANTIBURCIO : Senyor President, nosaltres, a partir d'aquesta resolució, vam mostrar una profunda indigna-ció, no solament perquè és una interpretació arbitrària sinó perquè hi havia quelcom més, que és trencar amb una principi bàsic en un estat de dret, que és el principi de seguretat jurídica. Aquí resulta que es fa una interpretació, a posteriori, de pre-sentar les esmenes i, per tant, que s'acabi el termini d'esme-nes, amb la qual cosa els grups parlamentaris presenten les es-menes en funció d'un criteri tradicional, en funció que el Re-glament manté la mateixa terminologia i, després, la Mesa fa aquesta nova interpretació després que hagi acabat el termini d'esmenes, amb la qual cosa els grups parlamentaris es troben en una absoluta indefensió. Pensin vostès que, per exemple, el nostre Grup va presentar un conjunt d'esmenes a serveis pres-supostaris, interpretant correctament el Reglament i, posteri-orment, es diu que el servei pressupostari no és tal servei, sinó que és una secció pressupostària.

Per tant, evidentment, per a mi hi ha dos problemes : un, que la interpretació és incorrecta; dos, que si la interpretació encara s'hagués fet abans del termini d'esmenes com a mínim no ens trobaríem en una situació d'indefensió, o bé que la Mesa hagués ampliat el termini de presentació d'esmenes perquè els grups parlamentaris, a partir d'assabentar-se d'a-quest nou criteri, doncs, a partir d'aquest nou criteri establissin les estratègies o les esmenes que consideressin més oportunes.

Llavors jo crec que, en aquest sentit, el nostre Grup demana-ria a la Mesa de la Comissió i, per tant, per dirigir-nos a la Mesa del Parlament, que és qui ha pres la decisió, que es fes una re-consideració del tema. És evident que ara podem discutir i de-batre les esmenes als serveis, però que, evidentment, entre el Dictamen de la Comissió i el Ple la Mesa pot, evidentment, fer una reconsideració de la seva interpretació i, per tant, intentar, en la mesura del possible resoldre aquesta situació de trobar-nos en una situació d'indefensió per part dels grups. I, en tot cas, si això no és possible, el que sí que demanaríem seria la re-solució motivada per part de la Mesa quant a un tema tan im-portant i tan clar com és el tema que un servei pressupostari

sempre ha estat una Direcció General, sempre, a més ho diuen els llibres aquests que ens presenta la mateixa Conselleria, sempre, sempre s'ha fet aquesta consideració i si després, a l'hora de redactar un reglament, si està mal redactat no és culpa després de ningú que s'hagi fet un error d'aquest tipus, sinó que la Mesa del Parlament ha d'interpretar el que s'ha escrit, i punt, i punt i, per tant, des d'aquest punt de vista nosaltres demanàrem, o bé reconsideració o, com a mínim, resolució motivada.

El Sr. PRESIDENT : Bé, vistes les sollicituds dels senyors diputats, aquesta Mesa demana una breu suspensió per poder-se reunir en la seva integritat.

Se suspèn la sessió.

(Són tres quarts d'onze del matí i catorze minuts. La sessió es reprèn a dos quarts de dotze del matí i nou minuts.)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Vistes les qüestions plantejades abans de suspendre la sessió, sobretot pel Diputat Molt Honorable senyor Heribert Barrera, portaveu del Grup d'Esquerra Republicana i pel senyor Santiburcio, portaveu del Grup Socialista, sobre la qüestió de si les esmenes a la totalitat o les esmenes a una Direcció General havien d'anar o no al Ple, vull fer avinent a la Comissió les següents qüestions.

En primer lloc, a la vista del redactat del Parlament de l'article 113, que podia induir a alguna confusió, aquest President va fer consultes als serveis jurídics de la Cambra, va convèncer-se que en el fons de la qüestió del que s'havia discutit era que no anessin al Ple les esmenes a les direccions generals, però, vista la literalitat del text del Reglament, va decidir, com a President, elevar una consulta a la Mesa. Aquesta consulta va anar ahir a la Mesa i la resposta de la Mesa és la següent, adreçada al President de la Comissió d'Economia i Finances : «Senyor President, he de fer-vos avinent que la Mesa del Parlament, en sessió tinguda el dia 2 de desembre de 1987, en resposta a la vostra consulta sobre si és correcta la següent interpretació "les esmenes rebutjades en Comissió que afectin tot un organisme autònom o empresa pública poden ésser reservades per defensar en el Ple i no poden ésser reservades les que afectin tota una direcció general o secretaria general". Analitzats acuradament els antecedents, criteri interpretatiu fonamental de les normes parlamentàries, ha considerat que és correcta la dita interpretació.»

De totes maneres, continuant amb els precedents, els antecedents i amb les reunions, jo diria que, encara que la Mesa va considerar ahir, per unanimitat, que era correcta aquesta interpretació, no va defugir que altres interpretacions poguessin ésser correctes. Aleshores, entrem en les qüestions plantejades aquest matí pel senyor Barrera i el senyor Santiburcio : s'ha reunit la Mesa de la Comissió, ha estudiat el tema i la decisió que ha pres és la següent. Creiem que, en el fons de la qüestió, la interpretació que havia fet la Presidència de considerar que no havien d'anar al Ple és correcta, però vista la literalitat del Reglament, de l'article 113, que diu que retornen al Ple també les esmenes a la totalitat a un servei i vista la tradició que hi ha hagut d'anomenar «serveis» en els nostres pressupostos les direccions generals, creu que, per no deixar cap ombra d'indefensió a cap diputat, cap ombra d'arbitrarietat, cap ombra de no defensar, fins a l'últim moment, tots els drets de qualsevol diputat, entén i ha pres la decisió, per unanimitat, de considerar

que les esmenes a una direcció general, atesa la literalitat de l'article 113, podran ser reservades i defensades en el Ple.

(L'I. Sr. Escudé demana per parlar.) Senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Només per fer constar la disconformitat del nostre Grup amb aquesta decisió un xic atípica, perquè si interpreto bé les seves paraules, senyor President, resulta que la Mesa de la Comissió va ser assaltada per un dubte, va demanar la interpretació autèntica de la Mesa del Parlament, m'ha semblat sentir, d'una forma clara i concreta quina és aquesta interpretació, però haig d'interpretar que la Mesa ha acordat fer cas omís de la interpretació de la Mesa del Parlament i, per tant, doncs, evidentment, el nostre Grup respecta la decisió de la Mesa de la Comissió, però voldria fer constar una queixa per aquesta actitud, diguem-ne, sense precedents, i, per altra banda, manifestar que el nostre Grup com, m'imagino, tots ells, en tot el curs dels treballs de reforma del Reglament, tant de la Ponència com de la Comissió, sempre es va interpretar d'aquesta manera tradicional que diu la interpretació de la Mesa del Parlament d'aquests conceptes, en el sentit de considerar que esmena a la totalitat és l'esmena a la totalitat de pressupost, esmena a la totalitat d'un Departament, i una forma més secundària, però davant de la tradició que existia, considerar també una esmena a la totalitat als organismes autònoms, empreses, etcètera, altres elements que no van inclosos, incorporats directament dintre d'un Departament.

Bé, només fer constar aquesta presició però, evidentment, com és lògic, el nostre Grup acata la decisió de la Mesa.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé, alguna altra intervenció? *(L'I. Sr. Vives demana per parlar.)* El senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Gràcies, senyor President. Per dir que el nostre Grup respecta i acata la decisió de la Mesa de la Comissió, que respon, efectivament, a criteri nostre, a una interpretació possible de la literalitat del Reglament, que en el cas del nostre Grup parlamentari, des del punt de vista de les esmenes susceptibles de ser mantingudes en el Ple ens afavoreix, perquè en tenim moltes a direccions generals, però, simplement, com que aquest portaveu va estar en una reunió de portaveus de tots els grups parlamentaris, en la qual vam ser consultats sobre aquest tema i en la qual, de forma oficiosa, val a dir-ho, es va arribar a la conclusió que les esmenes que podien anar després al Ple eren les de departaments o ens autònoms, no les de direccions generals, per tant, no les de serveis que comencen en 0-01, 02, 03-, simplement deixar constància que el nostre Grup parlamentari vol respectar escrupolosament aquest acord, al qual havíem arribat tots els portaveus, i que no s'interpretés el seu silenci, en el cas de no haver demanat la paraula, com un assentiment o com un trencament d'un acord que havia estat pres en el més estricte marc -ho vull creure- de l'eficàcia parlamentària.

És a dir, jo crec —i aquí discrepo de l'opinió de la Mesa, i voldria fer-ho constar— que la indefensió del diputat no es produeix, en cap cas, des del moment en què la Comissió parlamentària que actua en seu legislativa plena és pública, és pública i que es podia haver provocat, en tot cas, la indefensió en el cas que ara aquí declaréssim secret un tema; aquí sí que hi haurà indefensió. Si quan el nostre Grup parlamentari ara defensa l'esmena a la Secretaria General del Consell Executiu,

s'obliga a fer en sessió secreta i si després la Mesa del Parlament decideix que això no va al Ple, llavors el nostre Grup parlamentari sí que es considerarà indefens, perquè ens haurem vist en l'obligació de defensar unes esmenes en secret, que després no podrem defensar en el Ple, senyor President, i, per tant, el precedent que assenta la Mesa de la Comissió, que respectem, que acatem, que respon —ho repeteixo— a una possible interpretació del Reglament que nosaltres, fins i tot, compartim quan vam suscitar aquest tema en aquella reunió de portaveus —i que al nostre Grup parlamentari afavoreix—, trenca el que era un acord oficiós —això sí— dels portaveus dels diferents grups parlamentaris.

(*Ll. Sr. Garriga demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Xavier Garriga.

El Sr. GARRIGA : Gràcies, senyor President. Per adherir-me a les declaracions que acaba de fer el portaveu del Grup del PSUC en tot el relatiu especialment, i posant un èmfasi especial en l'acord pres oficiósment com s'ha dit, però que no deixa de ser un *gentleman's agreement* entre tots els portaveus dels diferents grups parlamentaris.

Gràcies, senyor President.

(*Ll. Sr. Santiburcio demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Sí, senyor President. Jo, en primer lloc, voldria felicitar la decisió de la Mesa, fonamentalment perquè crec que les interpretacions de les lleis i les normes de dret no s'han de fer a partir d'interpretacions oficioses, sinó a partir d'interpretacions oficials del que diu la literalitat d'un text legislatiu, d'un text reglamentari.

En aquest cas crec que la Mesa s'ha ajustat a una interpretació correcta del que diu el text del Reglament i, per tant, si hi ha una manca de relació entre la voluntat del legislador i el text legislatiu, el que s'ha de corregir és el text, però, evidentment, no es poden fer interpretacions que distorsionen absolutament el que era el text que hem aprovat en aquest Parlament.

(*El M. H. Sr. Barrera demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Molt Honorable senyor Heribert Barrera.

El Sr. BARRERA : Senyor President, jo no voldria reiterar els arguments que he exposat anteriorment en encetar aquest debat, però a mi em sembla que en un debat pressupostari hi ha diverses jerarquies en les esmenes, com s'ha volgut deixar patent amb un diferent tractament en Comissió o en Ple i que, per tant, jo discreparia de l'opinió expressada pel senyor Maties Vives respecte a la indefensió. A mi em sembla que, realment, la discussió, és a dir, el plantejament en el Ple o en Comissió d'un mateix tema no pot ser considerat equivalent, malgrat que formalment la sessió sigui pública en tots dos casos. I, per tant, jo crec que l'argument d'indefensió continua vàlid i jo només hauria trobat acceptable la solució alternativa, que era la de donar una possibilitat obrint un nou termini, per curt que fos, donar una possibilitat als grups de transformar les seves esmenes a direccions generals en esmenes al Departament.

Si aquesta possibilitat hagués existit, encara que hagués estat en un termini de vint-i-quatre hores, aleshores jo hauria considerat els altres arguments com a acceptables, però, no havent-hi aquesta possibilitat, crec que la decisió de la Mesa ha estat molt encertada i la felicito per la seva equanimitat.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Curto, com a Vice-president

de la Mesa, vol prendre la paraula també.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President, en tant que membre de la Mesa, encara que molt recent, jo em sento alludit per les paraules del senyor Escudé perquè la Mesa, d'alguna manera, no ha fet cas omís a la recomanació que ha fet la Mesa del Parlament, ja que la Mesa no ha fet cap consulta, la Mesa no ha fet cap consulta. La consulta —i així ho ha explicat molt bé el President— va ser una consulta personal, una consulta del mateix President, sense haver-se reunit la Mesa. Una altra cosa és que la Mesa hagués pres un acord i ara revoqués lo seu propi acord; probablement la decisió hauria estat diferent, però com que la consulta la va fer el mateix President a títol personal, la Mesa no ha fet cas omís de la Mesa del Parlament.

El Sr. PRESIDENT : Tot aquest tema ha estat suficientment debatut, ningú més demana la paraula? Donem el tema per clos i continuem amb les esmenes al Departament de Presidència. L'esmena que ve ara, la primera, és la número 155, de Secretaria General i Consell Executiu. Atesa la decisió que ha pres la Mesa en la discussió d'aquesta esmena, com que podrà tornar al Ple, no és pública i, per tant, la premsa no pot ser present en aquest moment a la sala.

Esmena 155, del Grup Socialista, a la totalitat de Secretaria General i Consell Executiu. Per fer-ne la defensa, té la paraula el senyor Santiburcio.

El Sr. SANTIBURCIO : Gràcies, senyor President. La nostra esmena a la totalitat a la Secretaria General de Presidència es basa fonamentalment en tres criteris : un, el model que nosaltres creiem que s'ha emprat a l'hora de dissenyar, no solament el pressupost, sinó quines són les característiques de la Secretaria General de Presidència, que seria, evidentment, no la de jugar el paper —com quan mirem, per exemple, Presidència d'altres comunitats autònomes— de tenir un pressupost reduït i de tenir un aparell reduït, encara que fort políticament i tècnicament, per assessorar el President, sinó que aquí s'ha emprat més la política de, en el fons, fer una gran superconselleria en el sentit que es fa tota mena de polítiques sectorials que més aviat correspondrien a altres departaments. En aquest sentit, jo voldria remarcar que resulta eminentment curiós com, per exemple, la política de subvencions és molt més important que, per exemple, la política de subvencions de departaments la base política dels quals seria aquesta, com podria ser en el cas d'una conselleria com Cultura, una conselleria com Indústria, que, evidentment, haurien de tenir una gran potencialitat per finançar tot el teixit social cultural, tot el teixit social industrial.

És evident que aquí hi ha més de 1.000 milions de pessetes dintre un calaix per fer de distribuïdora entre tot un teixit que, evidentment, té un criteri d'absolut sentit polític, i que es detecta, per exemple, que entitats que rebien subvencions les han deixat de rebre en funció de criteris polítics i no en funció de criteris objectius, o entitats que augmenten la seva participació en el pressupost, les seves subvencions, en funció, també, d'aquests mateixos criteris. Per tant, creiem que és la política operativa instrumental d'establir uns criteris subjectius polítics, més aviat de partit que no institucionals, la que es desenvolupa a partir del pressupost de la Secretaria General de Presidència.

En un segon aspecte a remarcar és evident que tot el que fa referència a partides de publicitat, de despeses diverses, és real-

ment important i que, si suméssim el que hi ha entre estudis, dictàmens, els treballs del Departament, publicitat, etcètera, també ens n'anem al voltant de 800 milions de pessetes, que té també el Departament de Presidència com a gran instrument de política publicitària i, sobretot, també, d'una certa política de distribució i de concertació.

Per tant, aquests són els elements fonamentals, per nosaltres, per establir la crítica i l'esmena a la totalitat de la Secretaria General de Presidència.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Per fer un torn en contra...

El Sr. ESCUDÉ : Sí, senyor President, però si vostè m'ho permetés, com que hi ha una altra esmena, la 156, del Grup del PSUC, idèntica, esmena a la totalitat de la Secretaria General de la Presidència, si no hi tingués inconvenient, voldria acumular el torn en contra.

El Sr. PRESIDENT : Sí, senyor Escudé. Senyor Maties Vives, voleu fer el torn en defensa de la vostra esmena 156?

El Sr. VIVES : Podríem fer anàlisis comparatives, senyor President, d'un any amb els altres, parlar del capítol I, del II, parlar d'aquests 1.000 milions que no tenen assignació finalista clara en el pressupost, parlar del tractament —que jo qualificaria de «gallinaci»— de determinades partides —una miqueta aquí i una miqueta allà—, però, en definitiva, i atesa la possibilitat que ens dona la Mesa, de ser més explícits en el debat en plenari, i per economia processal, la donem per defensada.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Senyor Escudé...

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Intentaré fer un torn en contra d'aquestes dues esmenes, que no sigui realment exhaustiu, perquè, doncs, atesa la importància de la Secretaria General de la Presidència —perquè, com saben els senyors diputats, afecta no sols la Secretaria General de la Presidència, sinó també el Consell Executiu en general—, aleshores, per altra banda, suposo que els senyors diputats hauran llegit el pressupost per programes del Departament i veuran que el Departament de Presidència, si bé té una sèrie de direccions generals amb caràcter pressupostari propi, aquests es limiten a la Joventut, l'Esport i Afers Interdepartamentals; aleshores hi ha, dintre de Presidència, un organisme especial que és la CIRIT. Aleshores, totes les altres activitats, totes les altres branques o direccions generals, fins i tot, del Departament de Presidència, estan aixoplugades dintre la Secretaria General, i això començo per explicar que, a part aquest caràcter genèric, interdepartamental que té sempre, de calaix de sastre que parlàvem abans, la Secretaria General, aquí ja hi ha un principi de rèplica a les paraules de l'Illustre Diputat senyor Santiburcio, quan feia un estudi comparatiu amb altres comunitats autònomes, que deia que la Secretaria General pesava menys dintre del pressupost del corresponent ens autonòmic, perquè, en definitiva, direccions generals d'Informàtica, d'Adequació a les Comunitats Europees, l'Institut d'Estudis Autonòmics, fins i tot la Direcció General —que era, que ara ja deixa de ser— del *Diari Oficial de la Generalitat*, que ara es transforma en un organisme autònom, però que rep exclusivament la seva partida pressupostària procedent de les subvencions del Departament, de la Secretaria General, el tema dels mitjans de comunicació públics, el tema del règim jurídic de televisió, tota la qüestió protocol·lària, etcètera..., una pila de temes justifiquen plenament la importància que en el Pressupost de la Generalitat té la Secretaria General i Consell Execu-

tiu. Per tant, doncs, tenim un primer element que, al nostre entendre, desmunta, obstaculitza l'acceptació d'aquesta esmena a la totalitat o aquestes dues esmenes a la totalitat que s'han fet.

El senyor Santiburcio ha fet una menció específica del tema de les subvencions; aquesta és una qüestió que —ho repeteixo, ja abans hi he fet esment amb més amplitud— en vam parlar en el debat de totalitat, que també va sortir aquest tema, perquè, és clar, és espectacular dir : «Oh, és que la Secretaria General té, per capítol IV» —subvencions, aquest capítol que ha cridat més l'atenció al senyor Santiburcio— «té 9.300 milions de pessetes!» Però és que, d'aquests, com saben vostès, n'hi ha a la ratlla de 6.000 que és per a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

Aleshores hi ha tot un altre..., un reguitzell d'activitats, d'aportacions a altres organismes. Podríem citar la Comissió Interdepartamental de la Dona, ja vam citar el Patronat de la Muntanya de Montserrat, també ja vam dir —i ho torno a dir, n'acabo de parlar—, del *Diari Oficial de la Generalitat*, que es constitueix ara en entitat autònoma i rep una dotació de 150 milions de pessetes, hi ha el tema de la Diputació de Barcelona, que per dos conceptes, doncs, rep 100 milions per una banda i 120 per una altra, per un pacte que crec recordar que, en el debat pressupostari de l'any passat, va ser ben acollit per tots els grups parlamentaris i, per altra banda, que obeeix a un estricte compromís que el nostre Grup —i, evidentment, el Consell Executiu de la Generalitat— té el màxim d'interès a complir escrupolosament amb la Diputació Provincial de Barcelona. I aleshores, dintre d'aquest concepte de calaix de sastre, hi ha temes com el Patronat Català Pro Europa, que podrà ser discutible —i discutit, pel que sembla, per alguns grups parlamentaris—, però que per a nosaltres és una peça cabdal d'aquesta necessària informació i mentalització de l'empresariat i dels ciutadans catalans en relació amb el tema europeu, són 122 milions de pessetes. Hi ha una pila d'altres entitats, que van des del centre de la UNESCO a Catalunya a l'Assemblea de la Creu Roja, passant pel Monestir de Poblet i per tota una sèrie d'altres activitats. Per tant, ens sembla plenament justificada la importància crematística del pressupost de la Secretaria General i Consell Executiu.

Per altra banda, veuran vostès, si repassen el pressupost, que, en números rodons, hi ha una mica més de 1.000 milions de pessetes de capítol I, una mica més de 1.000 milions de pessetes per al capítol II, una mica més de 1.000 milions de pessetes per al capítol de transferències de capital, i 7.000 milions de pessetes per a transferències corrents. Vol dir que, en definitiva, la Secretaria General i Consell Executiu es constitueix en aquest centre vehiculador de les aportacions de la Generalitat a tota una sèrie d'entitats que es considera que, per la seva naturalesa, no és apropiat fer-ho a nivell d'un departament concret.

Per altra banda, el senyor Maties Vives ha fet una referència molt breu, en la seva esmena a la totalitat, dient que, doncs, comptava que, gràcies a la decisió de la Mesa, hi haurà ocasió de parlar-ne. El nostre Grup confia que, gràcies a una decisió de la Mesa del Parlament, això no serà així i referendarà la interpretació tradicional i permanent que hi ha hagut sobre aquest tema, però, bé, en definitiva, jo suposo que, quan el senyor Vives parla del tractament «gallinaci», fa referència a aquest espigolament d'esmenes que els grups parlamentaris

han fet al pressupost; aleshores, com apuntava abans en el debat de totalitat del Departament de Presidència, doncs, també podria dir ara, hi ha una bona colla d'esmenes concretes, del Grup del PSUC, a temes puntuals, i confiant que la majoria dels membres de la Comissió no donaran suport a aquestes dues esmenes de retorn, de supressió del pressupost de la Secretaria General i Consell Executiu d'aquest Departament, espero, després, tenir ocasió de parlar amb major detall de la conveniència de mantenir les dotacions que amb aquestes esmenes, del PSUC i d'altres grups, volen ser reduïdes, la conveniència, dic, que es mantinguin els nivells actuals, i més perquè —i espero tenir ocasió de parlar-ne— la majoria o es mantenen o, fins i tot, en alguns casos ben concrets, es disminueix, fins i tot fortament, la dotació de les partides corresponents.

Per tots aquests motius, senyores i senyors diputats, el nostre Grup expressa la seva voluntat ferma de no acceptar aquesta esmena, de votar en contra d'aquestes dues esmenes a la totalitat, i demana a la resta de membres i grups de la Cambra que també vulguin abonar la nostra posició negativa a l'adopció d'aquestes dues esmenes.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Anem a sotmetre a votació, en una votació conjunta, les esmenes 155 i 156.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

8 vots a favor, 15 vots en contra, 1 abstenció. No s'aproven ni l'esmena 155 ni l'esmena 156.

A partir d'aquest moment, la sessió de la Comissió d'Economia, Finances i Pressupost torna a ser pública. Ho avisem.

Esmena, ara 157, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, de modificació, igual que la 158 i la 159. El senyor Maties Vives veurà si en pot fer una defensa única o cal fer-les una per una. Senyor Maties Vives, teniu la paraula.

El Sr. VIVES : Senyor President, d'una en una, perquè no hi hagi indefensió d'aquest Diputat.

Bé, l'esmena 157, hem de situar el tema que voldríem debatre en el capítol d'alta en el pressupost. Es tracta d'incrementar de 50 milions de pessetes la partida destinada a instal·lacions esportives. Suposo que qualsevol argumentació a favor d'aquest increment serà coneguda dels senyors diputats, però creiem que és important. Aquest país té un dèficit en matèria esportiva realment notable; a més a més, aquest país s'intenta col·locar-lo en una situació de creure que tot allò que faci avui vinculat amb l'esport té com a única divisa l'any 1992, i això és cert només en part; és evident que, si enfoquéssim els esforços en matèria esportiva per aquest camí, hauríem de conduir-nos a l'estímul d'unes certes intervencions des de l'Administració cap a l'esport d'élites, cap a l'esport, en definitiva, de sectors punta que poguessin estar en condicions de competir amb unes certes garanties l'any 1992.

El Grup parlamentari del PSUC entén que això no és així, que s'han de fer esforços importants per instal·lacions esportives de base, de manera que aquests Jocs Olímpics puguin representar també un cert estímul des de la divulgació, l'opinió pública, que això es converteixi en un fet d'importància social innegable, de cara que la participació del conjunt dels ciutadans

en l'esport sigui notable. En aquesta línia plantejem una esmena d'increment d'aquestes quantitats, i, en segon lloc, una esmena d'increment de 50 milions de pessetes a un concepte nou, en aquest cas el Fons Català de Cooperació, tema que ha estat demanat i sol·licitat per una sèrie de representants a casa nostra d'aquest mateix Fons, d'entre ells tota una sèrie d'alcaldes de poblacions importants de Catalunya, que responen a una sèrie de peticions no escoltades per les institucions de govern de casa nostra i que, en definitiva, des del punt de vista que això té a veure amb experiències realment punta en molts països del mal anomenat «tercer món», i que significarien una aportació important de la Generalitat de Catalunya en aquesta cooperació amb aquests països, plantejem un increment de 50 milions de pessetes. La reducció de la partida es fa en la part de sous de la Secretaria General, de 100 milions de pessetes, perquè, com dèiem en el breu torn d'explicació de l'esmena a la totalitat, entenem que el creixement que registra enguany la Secretaria General és excessivament espectacular, desmesurat i, en conseqüència, el fet de retallar-lo no implica que el senyor Prenafeta, a partir d'ara, no pugui anar a treballar amb corbata, posem per cas.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Vives. Un torn en contra, senyor Escudé?

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Aquest Diputat ha quedat una mica sobtat amb aquest final de la intervenció de l'Il·lustre Diputat del Grup del PSUC, fent referència als apèndixs «corbatils» del Secretari General de la Presidència. Evidentment, no crec que hi hagi cap dotació especial per a aquest adminicle vestimentari, però sí que em sembla que és evident que aquesta baixa que pretén aquesta esmena, de 100 milions de pessetes —a més a més, una quantitat exacta, rodona al màxim, 100 milions de pessetes—, indica ja d'entrada una cosa, que és que el Grup esmenant no s'ha pres la més petita molèstia de fer una valoració de les plantilles, de la composició de les persones, perquè, en tot cas, aleshores, podria entrar en un terreny de diàleg sobre aquesta matèria, veure d'acostar posicions, però, realment, fa la sensació que és purament una baixa més simbòlica que una altra cosa, i més quan, evidentment, aquesta partida —que recordo que l'any passat era de 947 milions i aquest any són 1.055; per tant, en nombres rodons, el que pretén el Grup del PSUC és treure un 10% de la partida—, això és realment inaplicable si no és que suprimíssim una part del personal, perquè aquestes partides que componen el capítol I, realment són traducció, és suma final de les retribucions bàsiques i complementàries de tot el personal, dels alts càrrecs, dels membres del Consell Assessor, dels funcionaris, del personal laboral temporal, etcètera. Per tant, respon a una realitat; respon a l'aplicació d'una normativa de funció pública, quant a retribucions, ben concreta, i és sorprenent que un grup que ha presentat esmenes a l'articulat dient que es puguin completar les dotacions pressupostàries de retribucions amb altres quantitats i amb altres percentatges superiors a aquells que estableixen els Pressupostos Generals de l'Estat per a enguany, que a l'hora d'arribar al Departament de Presidència es vulgui fer una reducció, no es vulgui reconèixer ni aquest 4% d'increment que és el que contempla aquesta partida.

Per altra banda, ja he explicat abans que aquí no és estrictament Secretaria General de la Presidència, sinó que també hi

ha tota la dotació, tot el personal, en aquest cas concret, d'aquelles direccions generals que no apareixen reflectides de manera individualitzada, com és la Direcció General de Joven-tut, la Direcció General d'Esports i la Direcció General d'Afers Interdepartamentals.

Aleshores, anem a l'alça, que suposo que, com és pràctica habitual del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, preocupa més. Aleshores, aquesta distribució que es fa dels 100 milions de pessetes, se'ns explica, per part del senyor Vives, que es vol destinar un 50% —o sigui, 50 milions— a dotacions de capital, als ajuntaments, per als esports. O sigui, que passi a una altra direcció general, a la 02.03. Nosaltres, evidentment, estem totalment d'acord a dotar els ajuntaments de partides adequades, però, és clar, sempre dintre de les possibilitats pressupostàries; per altra banda, voldria recordar als senyors diputats que, actualment ja, en el Projecte de Pressupost, aquesta partida, 760.01, del 02.03, disposa ja d'una previsió, si no es modifica en el transcurs dels nostres treballs, de 851 milions de pessetes; per tant, incrementar-la de 50 milions de pessetes no creiem que sigui una decisió essencial o bàsica.

Finalment, quant a l'altre 50%, els altres 50 milions de pessetes, el que es pretén, com ens ha explicat el senyor Vives, és destinar al Fons Català de Cooperació, que és un tema que preocupa al Grup esmenant, a nosaltres també ens preocupa, que ja hi ha, dintre les possibilitats pressupostàries, uns ajuts, unes subvencions, unes aportacions al món de la cooperació, en el Departament de Treball, i, dintre les disponibilitats pressupostàries, ens sembla que ja és suficient.

Per altra banda, caldria suposar que aquest Fons Català de Cooperació s'hauria de regular d'alguna manera, perquè aquí no apareix, i això em recorda que, si no estic equivocat, en el *Butlletí Oficial del Parlament* —que va arribar, almenys al meu domicili, ahir— hi ha una proposta molt interessant del Grup del PSUC sobre aquesta matèria i, per tant, doncs, em sembla que en aquest cas seria posar una mica el carro davant els bous. Primer, preveure la partida pressupostària, i veurem en quin moment, m'imagino jo que fins al mes de febrer no tindrem ocasió d'estudiar aquesta iniciativa lloable del Grup comunista.

Per altra banda, i amb això acabo, senyor President, voldria recordar al Grup esmenant que precisament en el pressupost de la Secretaria General hi ha una partida, la 240.01, de 84 milions de pessetes, que fa referència a dotacions per a serveis de nova creació; vol dir que, si en definitiva, aquesta iniciativa —hi insisteixo, lloable, i que no sé quin acolliment rebrà dels diversos grups de la Cambra— de part del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, en tot cas, en cas de ser aprovada, tindria ja una possible inserció en el pressupost, a través d'aquest concepte 240.01. Per tant, no veiem tampoc conveniència —a part els arguments d'ordre laboral que he explicat abans—, no veiem, com dic, cap necessitat de crear ara una partida 480.18, per a aquest nonat encara Fons Català de Cooperació.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Esmena 157, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Senyor Maties Vives?

El Sr. VIVES : No, aquesta ja està, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : 158, senyor Maties Vives. 158.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. De nou per situar la importància en el tema de l'alta. Jo comprenc que en

l'argumentació del Grup que dona suport al Govern sigui més fàcil dir : «Oh, és que això que vostè proposa, que en traguem diners, no en podem treure!» És clar, però és que qui ens obliga a discutir el pressupost d'aquesta manera és el Grup de la majoria, precisament. I, per tant, és una manera que el Reglament li permet, el legítima, però que, lògicament, no respon al que són les peticions dels grups parlamentaris, que és què és el tema políticament important quan es planteja una determinada esmena.

Per altra banda, aquesta torna a plantejar una esmena de reducció dels sous dels alts càrrecs i aplica un creixement estricte del 4% al pressupost de l'any passat. I, és clar, el senyor Escudé és possible que surti i em digui : «De nou són 13 milions i 9 milions, quantitats rodones, que no sabem...» Escoltin, és que, amb la documentació que vostès envien, és impossible —impossible!— saber quines deduccions has de fer a capítol I; impossible, perquè no sabem, de les plantilles que vostès envien, quins estan coberts i quins no estan coberts. Per exemple, perquè no sabem quin és el tant per cent de retenció en matèria de Seguretat Social de tots i cadascun dels alts càrrecs, personal funcionaris, personal contractat, eventual, etcètera!

Tercer, perquè no sabem quines són les implicacions en matèria de retenció de l'impost sobre la renda de les persones físiques de cap d'aquests senyors funcionaris! I, per tant, els grups —no els de l'oposició, els diputats del seu partit— no poden conèixer quin és el nivell retributiu funcionari per funcionari; és impossible, amb la documentació que vostès envien, i, si fos possible de fer-ho, la documentació que haurien d'enviar, segurament, faria aquesta sala petita a l'hora d'analitzar-ho. Perquè, és clar, hem d'estudiar, en el moment de veure les prestacions annexes estrictament al sou, tots i cadascun dels casos de manera individual, i, lògicament, això és una informació que almenys aquest Grup no els la demanarà mai, perquè, lògicament, és molt difícil de subministrar. Per tant, no ens diguin «quantitats rodones». Evidentment, el descompte és un descompte proporcional. Per tant, de nou reducció de capítol I, en aquest cas sous dels alts càrrecs, per deixar-ho reduït al creixement del 4% que marca l'articulat aprovat ahir, i increment d'una partida que hi farem una sèrie d'increments al llarg d'aquest debat, que és la partida d'ajuts al tercer món. És evident que la grandesa d'un país es mesura per moltes mesures, per molts indicadors, però, lògicament, un país —encara que sigui un país petit com el nostre—, un dels indicadors, sens cap mena de dubte, més importants de la seva grandesa, és la capacitat d'ajudar aquells països suposadament menys desenvolupats que ell, i, per tant, que en aquest pressupost hi hagi una partida d'ajut al tercer món de 7.300.000 pessetes és quelcom tan ridícul com que ha obligat a fer una esmena al Grup parlamentari de Convergència i Unió, per incrementar aquesta partida —ai las!— de 7.300.000 pessetes més, si no ho tinc mal entès. Continua essent absolutament ridícul. Més ridícul, encara, quan el que ens diu és que això es fa amb l'objectiu d'arribar al zero, coma, no sé, no em recordo ara de quin és, per cent del conjunt d'ingressos, i no vull dir que el diputat que la firma firmi coses ridícules; dic que les quantitats que s'hi destinen són quantitats ridícules. En conseqüència, el Grup parlamentari del PSUC ha fet una sèrie d'esmenes a la partida d'ajuts al tercer món, que ens porten aproximadament fins a uns 400 milions de pessetes en aquesta partida, perquè ente-

nem que, realment, és un tema en el qual marxem molt endarrerits, a Catalunya, i que és sens dubte un dels indicadors més palesos pels quals es pot mesurar la grandesa de Catalunya a l'exterior.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Vives. Un torn en contra, senyor Escudé?

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Primer voldria agrair el torn de rèplica de l'esmena anterior que ha començat fent el senyor Vives, i, dintre d'aquesta línia de flexibilitat, li voldria dir que les seves argumentacions no ens han convençut, quant a Seguretat Social, que és el tema que s'ha explicitat; després parlaré del tema de documentació, però quant al tema de Seguretat Social, jo voldria dir al senyor Diputat que, precisament, hi ha un article 16 que, de manera molt detallada, explica què és el règim general de la Seguretat Social —112 milions de pessetes—, la MUSAFE —500.000 pessetes—, i altres règims de prestació social, 4.200.000. Vol dir que hi ha una possibilitat d'identificar la Seguretat Social.

Quant a l'impost de rendiments del treball personal, antic, o l'impost sobre la renda, evidentment, aquí no ha d'aparèixer reflectit, perquè, com sap molt bé el senyor Diputat, és prohibit per la llei que l'empresa —l'empresa que sigui, per tant, en aquest cas, la Generalitat— consideri com un complement salarial aquesta deducció —deducció que, com indica el seu nom, correspon íntegrament al treballador afectat i, per tant, en les dotacions econòmiques que hi ha, necessàriament inclou la renda; per tant, aquí no hi ha cap element de distorsió.

Quant a la documentació, jo no sé si la documentació necessària ompliria aquesta sala o no, però jo he vist la documentació que acompanya el Pressupost, que la tenen a la Biblioteca del Parlament —a part que tots els grups parlamentaris crec que n'han rebut més d'un exemplar—, i hi ha una molt completa i una important documentació sobre tot el tema de plantilles, o, millor dit, com a mínim —és clar, potser és un tema subjectiu, d'apreciar el grau de suficiència—, però, com a mínim, la documentació que es dona arriba a un nivell d'informació que és el que determina la legislació vigent; per tant, no creiem que hi hagi necessitat addicional. Però, bé, anant concretament a aquesta esmena, és clar, el senyor Vives ens diu : «És que el Grup de la majoria obliga a discutir només la baixa». El Grup de la majoria no obliga a res; hi ha d'haver una mecànica en un sentit o en un altre. Jo recordo que hi ha hagut anys que, en funció de les esmenes i de la destinació de les esmenes, s'ha cregut convenient i útil d'ordenar les esmenes a l'alta i altres anys s'ha cregut convenient d'ordenar les esmenes a la baixa; l'any passat va ser a l'alta i aquest any és a la baixa. No sé si és un sistema aleatori de distribució de l'ordenació de les esmenes, però nosaltres no en fem qüestió, més quan almenys jo, senyor Vives, no m'ho negarà, sempre he procurat —en aquests vuit anys que discutim pressupostos— d'argumentar en contra tant de l'alta com de la baixa, perquè, si bé vostès —i ho he dit abans—, normalment, la seva motivació principal és l'alta, també altres vegades han justificat o han demostrat que el que els interessava era la baixa, per mostrar el rebuig a una determinada actuació. Per tant, és molt difícil, per endavant, saber quina és la motivació del grup. Aleshores, en funció del diàleg que estem tenint en aquests moments, doncs, podem veure quina és la finalitat. Jo comprenc que —i aquí em sembla que és evident, perquè, com bé ha dit el senyor Vives, després

hi ha tot un..., tres o quatre esmenes més, del Grup del PSUC, en què la destinació de les baixes és l'ajut al tercer món—, jo comprenc que sigui aquesta la finalitat fonamental de la seva esmena, però, en tot cas, li haig de dir, quant a la baixa, que, és clar, treure 13 milions sobre 40 de la retribució bàsica dels alts càrrecs per contradicció o discrepància política que hi hagi amb els alts càrrecs, em sembla que no és motiu suficient per reduir els alts càrrecs existents en aquest moment, o bé reduir-los de forma dràstica la seva retribució.

I l'altre concepte, el de la retribució complementària, exactament el mateix, perquè, de 30 milions, pràcticament en treu 9. Però, anant a l'alta, jo voldria dir aquí, aquest és un tema difícil, és un tema delicat, perquè es pot caure en el terreny de la demagògia —i celebro que el senyor Vives no hi hagi caigut—, és un tema —que recordaré que aquest any hi torna a ser— que, tradicionalment, el Grup d'Esquerra Republicana fa una esmena de supressió, amb l'argumentació de dir : «És un símbol que és tan poc simbòlic, que per fer això no val la pena», i és una cosa legítima. En canvi, nosaltres també entenem —crec que legítimament— que, deixar una penya, de dir : «Estem preocupats per aquest tema», doncs, això, a nivell de símbol, evidentment, perquè 7.300.000 pessetes no solucionarà res, i dissortadament, si afegíssim aquest centenar de milions o sobre el centenar de milions que proposa el PSUC, doncs, tampoc resoldríem res, perquè els problemes que en aquests moments —en aquests moments, no ho sé, els mitjans informatius internacionals debaten a fons els gravíssims problemes d'Etiòpia i d'Eritrea, les dificultats d'ordre polític i militar... Bé, això és una gota ínfima, però la proposta del PSUC, molt lloable, seria tres o quatre gotes, també, dintre d'un oceà de necessitats, que és realment un repte a la societat humana del segle XX. Però jo voldria dir que, a part aquesta referència, que evidentment existeix, que no diré ja el nostre Grup —almenys formalment, ha estat el nostre President de Comissió qui, amb aquesta argumentació que jo no entraré a dir si és ridícul o no, en tot cas per al·lusions ja intervindrà el senyor President—, però, per part del nostre Grup, entenem que dintre d'aquest simbolisme de dir, doncs, bé, aquest any, també dintre del símbol, però doblem el símbol, el fet de doblar el símbol és reforçar aquesta idea que és una cosa que tenim present en la nostra consciència, però que no tenim possibilitats reals. No tenim possibilitats reals, entre altres motius, i que a mi em sembla un tema fonamental en aquesta qüestió, que és el tema de la capacitat d'autogovern en el terreny econòmic, per part de la Generalitat de Catalunya, gràcies al sistema actual que es va negociar, com saben vostès, l'any passat, de finançament de la Generalitat de Catalunya, hi ha un percentatge molt més alt de possibilitat de decisió de les nostres despeses, però encara queda en gran part..., majoritàriament anem lligats amb la destinació finalista que amb la major part d'aquestes partides ens arriba.

Per altra banda, voldria recordar una cosa que és òbvia, que de manera important les dotacions pressupostàries de despesa del Pressupost de la Generalitat, de manera molt i molt important —hi insisteixo— va destinat a despeses de personal, perquè tenim un volum de personal, que presta uns serveis socials, evidentment, bàsicament, sabem, ensenyament i sanitat, però, bé, en definitiva, anem molt vinculats, anem molt lligats, anem arrossegats per unes necessitats existents i per

unes destinacions pressupostàries que ens vénen imposades des de fora.

Jo no sé, no voldria dir-ho, que quedi ben clar que no faig cap insinuació de cap tipus, però jo voldria dir que, si els nostres Pressupostos, fent cas d'aquesta generosa proposta del Grup del PSUC, nosaltres ens hi suméssim i traiéssim —o d'aquestes partides o d'unes altres— una quantitat ja més substancial de pessetes, que sempre —hi insisteixo— serien molt poques, per a aquesta atenció al tercer món —ja ho dic, insisteixo que no és cap insinuació—, però m'agradaria saber, en altres àmbits econòmics i polítics de l'Estat, què se'ns diria que, quan nosaltres tenim uns imperatius categòrics concrets i específics, quan nosaltres, amb força —i suposo que amb el suport de tota la Cambra—, demanem la renegociació d'uns aspectes que han quedat totalment coixos o marginats, el que en diem els «serrells», per una sèrie de coses que són nostres, que existeixen, que hi tenim dret estricte, i que no tenen cobertura pressupostària, hi insisteixo, què se'ns podria dir si aleshores nosaltres, portats per aquesta generositat que comprenc i comparteixo, féssim grans aportacions, dintre la modestia, a aquesta finalitat, que no és competència estricta, evidentment, de la Generalitat de Catalunya.

Per tots aquests motius, senyores i senyors diputats, i especialment el representant del Grup del PSUC, ja anuncio que totes aquestes partides, malgrat tot, nosaltres hi votarem en contra perquè ens ha semblat prudentment que anar més enllà —i per això ja anuncio el nostre vot favorable—, anar més enllà d'aquesta esmena, que si no ho recordo malament, és la 190, de l'Il·lustre Diputat senyor Ferran Pont, no estem en disposició d'incrementar aquesta partida i per aquest motiu —i més tractant-se de la reducció que es pretén—, votarem en contra d'aquesta esmena número 57 del PSUC, 158 de l'ordenació que ha fet el senyor ponent en el seu informe.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. L'esmena següent és del PSU, la 159. Senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Gràcies, senyor President. Només voldria fer una referència, per al·lusions : jo no he dit en cap moment que les argumentacions del senyor Ferran Pont fossin ridícules, en relació amb aquell tema. He dit que la quantitat era ridícula. Vull que quedi clar això, perquè l'argumentació que pugui fer servir el senyor Ferran Pont fóra coincident amb la que he fet servir jo, i, per tant —no per aquest tema, que, evidentment, podria ser ridícula la meua interpretació, sinó perquè l'he escoltat altres anys en aquest tema, i sé que no ho és, que el seu argument no és ridícul.

Esmena número 159. Jo no faré un torn de rèplica a l'esmena anterior. El que succeeix és que, aquí, de nou retallem un article del capítol I. I em reitero de nou, i no demano al Govern que ho faci, perquè sé que no ho pot fer, però amb la documentació pressupostària que rep aquest Parlament, no hi ha cap diputat ni cap grup parlamentari en condicions de fer les baixes a qualsevol article del capítol I, al centímetre, en relació amb la reducció de personal. És impossible, és impossible. Per tant, de nou —i torno a dir que no ho demanarem al Govern, perquè sabem que no està en condicions de fer-ho, i que no pot fer-ho, i que fóra ridícul demanar-li-ho—, fem de nou una reducció de vuit xifres, rodona, en sis d'aquestes xifres, per anar de nou a una alta, que en aquesta esmena torna a ser realment impor-

tant. Una alta per obrir una partida amb dotació més que important per a la creació del Consell Econòmic i Social de Catalunya, efectivament coincidint amb una proposició de llei presentada pel Grup parlamentari del PSUC en aquesta Cambra fa relativament pocs dies. És un concepte que apareix de bell nou en el Pressupost, en un tema que és important, en un tema que permetria a Catalunya dues coses essencials : la primera, ser certament l'abanderada en un tema que el marc constitucional ens imposa, i que en cap indret de l'Estat es pretén tirar endavant, de moment, de manera seriosa, però, en segon lloc, acostar el que és l'àmbit normal de diàleg entre les representacions empresarials, l'Administració, les centrals sindicals al que és l'estil de fer i de treballar en el conjunt de l'Europa occidental. Segurament, si teníem un organisme com aquest Consell Econòmic i Social, el Govern s'estalviaria moltes de les crítiques que sovint li plouen amb tota justesa, en relació amb el mal funcionament del Consell de Treball, però segurament, també, ens hauríem evitat grans discussions en els mitjans de comunicació, a l'estil de les panderetes i trompetes, per acabar amb no res, sobre una pretesa concertació social a casa nostra. El marc idoni és aquest, i en funció d'això i en funció de la proposició de llei presentada, demanem que s'obri partida expressament per aquest concepte, amb aquesta esmena que acabem de defensar.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Vives. Per fer un torn en contra, el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. No faré la rèplica a la no-rèplica que s'ha fet, i, per tant, em limitaré a dir que, si algun dia arriba —que espero que no arribi, ho aclareixo— que el senyor Vives formi part del Govern i el Diputat que els parla formi part de l'oposició, faria, aquest Diputat, els possibles, a base de la documentació abundosa que acompanya el Pressupost, en el volgut cas de fer una esmena personal, d'intentar transformar aquestes quantitats rodones en una alternativa concreta, que, en definitiva, jo crec que aquesta és la tasca importantíssima de l'oposició : presentar alternatives.

Però, bé, anant concretament a aquesta esmena, és curiosa perquè, si bé fa referència al personal laboral, només afecta el personal laboral fix i no el temporal, quan el fix és el que té menys importància global —són 93 milions, quan el temporal són 246—, i el Grup del PSUC ha anat a mostrar la seva predilecció, precisament, pel grup més petit, i de 88 milions en treu 63; amb això ja es veu que aquí no hi ha manera d'adequar la readaptació de tasques d'aquest personal laboral fix, i, per més sorpresa, veig que només afecta el concepte 130.01, que és el que fa referència a les retribucions bàsiques, però no el 130.02, que són les altres retribucions. Vol dir que, d'acord amb aquesta doctrina, aquesta neodoctrina laboral, resultaria que els comunistes del nostre país no volen que el personal laboral fix cobri retribució, però sí que cobressin les pagues «extres» (*riallles*); vull dir que és un tema un xic curiós. Però anant a una argumentació més seriosa, anem a l'alta, que com bé ha explicat el senyor Vives és el fonament. Aquest és un tema —el senyor Vives, i jo, i tots els senyors diputats evidentment el coneixen— que és de gran transcendència, fa molt de temps que es parla de la necessitat de transformar o de complementar el Consell de Treball amb un Consell Econòmic i Social; suposo que es recordarà que, fins i tot, hi ha alguna resolució

del Parlament que insinua temes d'aquests —ja poso la bena abans que em fereixin—, però, bé, en definitiva, aquí, el que faríem és exactament el que hem dit ja abans, en una altra esmena : recordar que hi ha una partida, la 240.01, que, precisament, en el cas que dintre del període que abrasi el nostre Pressupost, durant l'any 88, es creés aquest Consell Econòmic i Social i es dotés d'unes quantitats d'aproximadament aquestes quanties que es demanen, a través d'aquesta partida, que hi ha 84 milions —hi insisteixo, molta més dotació de la que es demana—, s'hi podria donar satisfacció. Evidentment, també cal suposar que, després d'un tràmit parlamentari, d'uns acords, d'una traducció amb una normativa obligada, necessitaríem uns mesos, el transcurs d'uns mesos de l'any 88 i, per tant, almenys per a l'any 88, ens sembla que el Consell Econòmic i Social, en aquest eventual cas de creació, fins molt entrat l'any, no necessitaria una dotació econòmica de certa consideració.

Per tots aquests motius, senyor President, senyors diputats, també anunciem que votarem en contra d'aquesta esmena número 159.

El Sr. PRESIDENT : L'esmena a continuació és la número 160, del Grup Popular. Senyor Curto.

El Sr. CURTO : Gràcies, senyor President. Ja sé, ja sé que —i ho dic amb to de certa admiració— que m'enfronto amb el senyor Escudé, que és un mur polític de formigó de no sé quants metres de profunditat, perquè ahir, de cent quaranta-vuit esmenes que va presentar l'oposició, se'n va acceptar una de tècnica, i ja està vist el tarannà que prendrà est debat de Pressupostos. Però precisament esta esmena —que també és tradicional en lo Grup Popular i en altres grups— intenta que les construccions i les instal·lacions esportives tinguin una major dotació en est sentit constructiu i esportiu que té lo Govern de la Generalitat, i a veure si és cert que ho pot demostrar.

I, naturalment, la baixa fa referència a les relacions públiques i protocol i a publicitat i propaganda; veig que després hi ha una esmena d'Esquerra Republicana que és molt semblant. A mi em sembla que, de les 850.000 pessetes que es gasten cada dia —o que han pressupostat en protocol—, equivalents a 280 milions de pessetes l'any, o de 820.000 pessetes cada dia —que han pressupostat en publicitat—, equivalents a 270 milions de pessetes l'any, per una vegada, i tenint en compte que en est pressupost —si m'ho demostren, retiraré l'esmena— no figuren alts càrrecs per al 1988, vol dir que els departaments de la Generalitat se manejaran sense alts càrrecs, me sembla que, amb lo que queda de relacions públiques i protocol i publicitat i propaganda, seria més que suficient. Per consegüent, demanem una baixa de 200 milions de pessetes d'estes partides i una alta, per a construcció i adequació d'instal·lacions esportives, de 200 milions de pessetes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Curto. El senyor Escudé, per fer un torn en contra?

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Bé, a part de referències a murs que, en tot cas, a part que aquí tenim el senyor Mur, Diputat del nostre Grup, ahir, qui va ser el mur, en tot cas, devia de ser el nostre esponent Portaveu, el senyor Subirà, no pas el Diputat que els parla. Per tant, no vaig tenir possibilitat de fer de mur —que també n'hauria fet, evi-

dentment, senyor Curto. *(Rialles.)*

Miri, el Grup Popular, com bé diu, ha presentat una esmena que ja té una certa tradició, però, concretament, fixin-s'hi, senyors diputats, que fa referència al concepte 360, o sigui, que és capítol VI, és inversions en instal·lacions pròpies de la Generalitat. Aleshores, nosaltres veiem, consultem el pressupost de la Direcció General d'Esport, i veiem que aquesta partida, a part d'obres de conservació i reparació i d'una partida específica, de 225 milions a l'Institut Nacional d'Educació Física a Catalunya, a Montjuïc, hi insisteixo, deixant de banda aquestes partides, la 660.01, que és la que es pretén incrementar, ja té una dotació de més de 152 milions de pessetes. Per tant, la veritat és que nosaltres no veiem la necessitat d'incrementar de 200 milions més —hi insisteixo, tractant-se d'inversions pròpies—, perquè cal suposar, discrepàncies polítiques a part, que les opcions que adopti la Direcció General d'Esports sobre les inversions en béns propis, té un mínim coneixement de quines són aquestes necessitats, quins projectes hi ha aprovats, quines possibilitats hi ha de realització dintre de l'any 88. Jo lamento que el senyor Curto faci gestos de dubtar d'això, però nosaltres, almenys, no en dubtem.

Per tant, una altra cosa, dialècticament parlant, seria que aquesta aportació es fes, per exemple —que és una altra finalitat bastant difosa en les esmenes d'altres grups—, que això es fes a través dels ajuntaments; aleshores, aquí, encara podríem arribar a discutir i dir : «Bé, és que es podria veure si hi ha algun ajuntament que té unes grans previsions d'inversions esportives, i li fan falta»; encara hi hauria una base. Però, realment —hi insisteixo—, tractant-se de construccions pròpies de la Direcció General d'Esport, nosaltres volem donar confiança a la petició que fa la mateixa Direcció General, que creu que, per a l'any 88, amb 152.200.000 pessetes per a aquesta partida de construcció i adequació, ja és suficient i, per tant, no podem donar suport a aquesta alta. Però és que, per altra banda, la baixa, com ja ha explicat el senyor Curto, fa referència a relacions públiques i protocol i a publicitat i propaganda; aquest és un tema que, també com ha dit, apareix al llarg d'aquest debat que estem fent, del contingut de la Direcció General del Departament de Presidència, però, en definitiva, jo crec que tots som conscients que, si hi ha una activitat —i se'm perdonarà la llicència— de la Generalitat que hi ha una efervescència d'activitat, és, precisament, en les relacions públiques i el protocol de la Generalitat. Si hi ha un ens que actui —hi insisteixo— amb efervescència, amb una activitat, no diré frenètica, però activíssima, és el senyor President de la Generalitat de Catalunya, dintre del país, fora del país i dintre de l'Estat i, fins i tot, i amb molta freqüència, fora de la nostra península i fins i tot del nostre continent, doncs, té una actuació que nosaltres entenem molt meritòria, de promoció dels interessos espirituals, culturals i materials —econòmics, per què no dir-ho?— de casa nostra, i això té una traducció a nivell, evidentment, d'una gran importància de relacions públiques i protocol, i valdria la pena dir i recordar que hi ha hagut una petitíssima, petita però real reducció d'aquesta partida; l'any passat hi havia 177 milions per a relacions públiques i protocol, i aquest any n'hi ha 172; per tant, entenem que és impossible, del tot impossible reduir-la.

I, quant a publicitat i propaganda, potser és un tema que ens hi estendrem més en altres esmenes, perquè és un tema que

surt bastant, però em sembla que els uns i els altres podríem donar per reproduïts els debats i les informacions mútuament no acceptades sobre la importància, transcendència i valoració econòmica de les despeses de publicitat que hi va haver en el Ple no fa gaires dies, en un debat amb l'Honorable Conseller de Governació.

Però, bé, en definitiva, ens sembla que, per les raons apuntades, entenem que no és necessari incrementar aquesta partida de la Direcció General d'Esport en 200 milions de pessetes per fer obres de construcció i adequació d'instal·lacions esportives pròpies, i per això el nostre Grup s'hi oposarà.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. L'esmena que ve a continuació és la 161, del Grup d'Esquerra Republicana. El Grup d'Esquerra Republicana veurà si pot agrupar algunes defenses o les ha de fer individualitzades. L'Honorable senyor Heribert Barrera té la paraula.

El Sr. BARRERA : Gràcies, senyor President. No, preferim fer-les individualitzades, perquè realment és l'única ocasió que tenim de parlar de temes que ens sembla que tenen el seu interès.

Bé, la nostra esmena proposa —en aquest cas, en la partida aquesta de relacions públiques i protocol, que es proposen 172 milions en el Projecte— reduir-ho a la meitat, és a dir, a 86 milions. Hem agafat un número rodó de reducció perquè, evidentment, és molt difícil, amb la documentació que tenim sobre aquest punt, que jo crec que és nul·la..., no sé si el senyor Escudé m'explicarà que en algun lloc..., però jo m'he llegit el pressupost per programes, i m'he llegit la memòria, i no he vist absolutament cap mena de justificació d'aquesta partida, no? Aleshores, en aquestes condicions ens era molt difícil de precisar si s'havia de reduir de 80 milions o de 100 milions o de 40 milions, no? Per això la nostra reducció ha estat del 50% i, d'altra banda, s'allunya poc —és una mica més petita— de la que proposa el Grup Popular en l'esmena que acabem de debatre.

Bé, jo he tingut en aquest cas la fortuna d'escoltar els arguments, en el torn en contra a l'esmena anterior, del senyor Escudé, i el senyor Escudé ens ha parlat de l'efervescència d'activitat de la Generalitat. Jo crec que totes les activitats efervescentes no són gaire recomanables; les activitats, en un govern, s'han de fer amb mesura, amb previsió, amb reflexió, i no amb efervescència, però, en fi, no voldria fer-me fort en aquesta qüestió.

Jo estic molt d'acord que els viatges, en particular del senyor President de la Generalitat, són útils al país, del punt de vista de la difusió de la nostra cultura, de la nostra personalitat..., fins i tot són útils del punt de vista econòmic, però jo crec que aquests viatges no perdrien utilitat —em refereixo, per exemple, al que he sentit dir sobre dos casos concrets, viatge a l'Argentina i viatge al Japó— si es feien amb una mica menys de prodigalitat, amb una mica menys del que podria ser, doncs, uns seguicis excessius i potser unes organitzacions prèvies no suficients. Jo estic segur que, sense perdre gens d'eficàcia, aquesta tasca positiva podria ser obtinguda amb menys diners. I com que en totes les coses hi ha d'haver una relació entre cost i benefici, a mi em sembla que, en aquest cas, el cost és excessiu relativament amb el benefici. Perquè, és clar, estem parlant de recursos escassos, no?, ens planyem que hi ha tantes coses

que no podem fer..., només podem pujar el 4% dels funcionaris, hi ha serveis socials que estan desatesos, hi ha els nostres vells, els nostres minusvàlids, etcètera, hi ha tantes coses que requeririen un esforç més ampli del punt de vista econòmic que, quan es tracta de despeses que, en gran part, són sumptuàries, evidentment, un no pot resistir aquesta tendència a reduir-les.

La reducció de què ens parlava el senyor Escudé, jo afegiré que s'ha descuidat 300.000 pessetes; la reducció és de 300.000 pessetes més del que ell ha dit, però, en fi, deixem-ho, és de menys del 3% del total, eh? Ja em sembla bé que no hi hagi hagut augment d'acord amb la inflació, que, al contrari, hi hagi alguna reducció, però la reducció em sembla molt insuficient.

Bé, jo, amb això, he defensat l'aspecte de baixa, però voldria també defensar l'aspecte d'alta, i en aquest cas sí que ja anuncio que no ho reiteraré en les esmenes posteriors, en les quals també proposem la mateixa..., el que en podríem dir «alta», que en aquest cas no és alta, sinó que també és una baixa; és a dir, és una baixa en l'estat d'ingressos, que, per tant, pot ser considerat una alta en l'estat de despeses. És a dir, una reducció del deute.

Jo, el meu Grup d'Esquerra Republicana, des del començament, ha proposat sempre reduir el deute. Per què? Perquè nosaltres estem molt d'acord que en una administració que tingui sobirania tributària moltes vegades és necessari endeutar-se, i convé endeutar-se, perquè realment, doncs, hi ha coses a fer, que potser un cert endeutament pot provocar un augment d'ingressos posteriorment o, almenys, permet resoldre un problema que ve amb absoluta urgència, però en el cas nostre és molt diferent : la Generalitat no solament no té sobirania tributària —ai las!—, sinó que, a més a més, tampoc té tradició d'existència —a part els segles, no?, anteriors al Decret de Nova Planta—, i, aleshores, així com un ajuntament, per molt que s'endeuti, ningú proposarà mai que se supprimeixi l'ajuntament, ningú proposarà mai que, l'Estat, l'Administració general de l'Estat, per molt que s'endeuti, doncs, hem de suprimir l'Estat, hi pot haver —i, certament, n'hi ha— gent que diu, quan parla de l'excés, del cost de les institucions autonòmiques, que, realment, no val la pena i que valdria més suprimir-les. Si, a més d'aquest cost, hi afegim ja situacions que amb els anys potser poden aproximar-se a la bancarrota a base d'un deute incontrolat, doncs, aquest argument encara serà molt més fort.

Jo voldria, només, assenyalar-los, senyores i senyors diputats —i no ho he preparat suficientment, però parlo de memòria—, que, primer, l'endeutament aquest any representa, l'endeutament fresc, nou, en excés sobre l'endeutament net de l'any anterior, 11.500 milions de pessetes; és a dir, aproximadament, un 10%; és a dir que no mantenim l'augment amb la inflació, que seria del 5% segons les xifres oficials, sinó que ho doblem; que, a més a més, el que hem hagut de pagar d'interessos ja supera el que hem hagut d'endeutar-nos aquest any. És a dir, amb això entrem en una espiral absolutament perillosa, perquè, a més a més, hem de tenir en compte que no hi ha solament aquest endeutament global de la Generalitat, sinó que hi ha l'endeutament dels organismes autònoms i que, per tant, les xifres van molt per damunt de les que deia el senyor Basáñez, que arribarem als 128.000 milions. Jo ara no ho recordo, però sé que el senyor Armet, en una sessió del Ple, ens va

parlar de xifres molt més altes i crec que aquestes xifres que ens donava el senyor Armet eren plenament justificades. En aquestes condicions, doncs, crec que hauríem de fer un esforç d'austeritat per evitar que el deute continués pujant any darrere any, perquè, a més a més, això representa un compromís, un dogal per als pressupostos futurs, que va essent cada vegada més perillós.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Escudé?

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Com el meu Honorable contradictor, jo parlaré dels dos aspectes, de l'alta i de la baixa, però voldria aprofitar per parlar primer —breument, perquè, com deïem, ja se n'havia parlat en l'esmena anterior—, aprofitaré, per fer la defensa de la no-baixa del concepte 226, precisament, un dels arguments que ha utilitzat el senyor Barrera per justificar la disminució del deute. El senyor Barrera ens deia que la Generalitat no és l'Estat ni l'ajuntament, perquè el tractament, el reconeixement, la consciència que tothom té de l'existència de l'Estat i de l'ajuntament és molt diferent de la de la Generalitat, i això és cert, dissortadament és cert. Tenim encara la Generalitat restablerta amb una vitalitat minvada, curta en el temps; tenim un antecedent de la Generalitat republicana encara més curta, i, aleshores, com bé deia el senyor Barrera, ens hem de remuntar segles enllà per tornar a trobar l'encarnació política del nostre poble. Això a mi em sembla que és un argument a favor de la necessitat de mantenir aquest capítol de relacions públiques i protocol a un nivell elevat, perquè potser és lamentable —i personalment ho lamento—, però a nivell públic es dona una gran importància en la nostra societat, la societat moderna dona una gran importància als temes de les relacions públiques i a les qüestions protocol·làries, que és un símbol de la importància real de les institucions. Aquests són els fets, en aquest món som i en aquest món hem de jugar; per tant, a nosaltres ens semblaria molt perillós fer aquesta reducció, en números rodons, del 50% que ens proposa el Grup d'Esquerra Republicana en el capítol de relacions públiques i protocol de la Secretaria, que, com deïem, bàsicament és la Presidència.

No sé si entrar en l'argumentació que se'ns fa, de dir : «Tot això es podria fer amb menys diners». Evidentment, es podria fer amb menys diners, m'imagino, però —hi insisteixo—, d'acord amb les pràctiques usuals d'entitats polítiques del nivell que nosaltres pretenem que ha de ser la Generalitat, jo crec que seria difícil trobar-ho. En tot cas, jo no estic en disponibilitat, actualment —més perquè, com que té raó el senyor Barrera, no hi ha un detall d'aquestes activitats—, no estic en disposició de valorar aquesta *ratio* cost/beneficis d'aquestes activitats de relacions públiques i protocol, perquè moltes d'aquestes conseqüències, molts d'aquests beneficis són difícilment valorables en termes econòmics o matemàtics i, sobretot, a curt termini. La bona imatge, el bon paper, el prestigi que Catalunya, per molts elements, però també pels elements de les relacions públiques i protocol realitzades pel President de la Generalitat, crec que se'ns fa molt difícil valorar-ho.

Ara sí que, anant a la disminució, i ja que el senyor Barrera ja ha anunciat que concentra en aquesta esmena aquest tema, a mi també m'interessaria d'estendre-m'hi una miqueta. Realment, com bé diu, Esquerra Republicana, jo diria que des del primer any de l'existència del nostre Parlament ha fet esmenes

en aquest sentit, i nosaltres també des del primer any, per regla general, ens hi hem oposat, perquè, si bé comprenem aquests arguments, hi ha altres arguments que ens semblen més sòlids, perquè em sembla que tots som conscients —i el discurs de presentació del Pressupost que va fer l'Honorable senyor Basáñez en va ser una mostra— que el tema del finançament de les inversions no és en aquests moments tractat d'una manera satisfactòria. Evidentment, i en això em sembla que tots hi estarem d'acord, el sistema de finançament actual és molt millor que el d'abans, el del cost efectiu dels serveis traspassats, i això ens deixava, entre moltes altres incògnites, el tema aquest del finançament de reposició, el finançament de donar sortida a uns dèficits d'infraestructura de la societat, que, en el cas català, en molts camps —sanitari, educatiu, etcètera— és molt més fort que a altres zones de l'Estat, però també sabem que un dels defectes o una de les fórmules menys satisfactòries del sistema actual de finançament —i insisteixo que el senyor Basáñez el va explicitar d'una manera molt clara i molt concreta— és i continua essent aquest tema del finançament de les inversions, perquè el Fons de Compensació Interterritorial pràcticament continua amb la mateixa filosofia que hi havia, i, per tant, es barreja la necessitat de renovar o ampliar inversions amb una altra necessitat —que no neguem, evidentment, i que compartim—, que és la necessària solidaritat interterritorial. Aleshores, amb aquest fons de voler donar satisfacció a dues necessitats no coincidents, ens temem que, en definitiva, no dona satisfacció a cap de les dues; per tant, aquest és un problema important. Les xifres, si no ho recordo malament, també de memòria, sobre els 10.000 milions de l'any passat, ha passat a 14.000 milions, però les necessitats són superiors.

Per altra banda, recordaré que tenim un handicap addicional, com saben, suposo, o recordaran, perquè el senyor Basáñez també en va parlar, que el Fons Regional Europeu, el FEDER, també va lligat amb el Fons de Compensació Interterritorial, perquè pot arribar al 30% del Fons de Compensació Interterritorial; vol dir que, indirectament, també tenim una limitació addicional a les possibilitats d'aplicar a Catalunya aquests fons de desenvolupament regional europeu.

Té raó el senyor Barrera quan diu que l'increment real de l'endeutament és d'uns 11.000 milions, perquè els 15.000 milions previstos —que, hi insisteixo i repeteixo el que va dir el senyor Basáñez, és la mateixa xifra de l'any anterior, 15.000 milions—, gràcies a un important paper de les amortitzacions, realment es tradueixen en 11.000 milions. Si això ho comparem amb les aportacions o l'endeutament per finançament de l'inici de la nostra legislatura, que era aproximadament de 19.000 milions, això ens demostra que, en termes de pessetes constants, no de pessetes nominals, hi ha una reducció de més o menys el 40%. També val a dir —una altra xifra, que també va sortir en el debat de totalitat—, que, malgrat aquest tema que preocupa Esquerra Republicana i que a nosaltres també ens preocupa, perquè no queda gaire clarament reflectit quines possibilitats hi haurà, a la llarga, amb la fórmula de finançament, de retornar aquestes partides d'actual endeutament, recordaré, hi insisteixo —i això apareix en el capítol corresponent del deute públic—, que el cost de l'endeutament, la càrrega de l'endeutament supera lleugerament el 6%, la qual cosa vol dir que és aproximadament la quarta part del que podíem

arribar; per tant, nosaltres, dintre de la preocupació a llarg termini que té aquest tema, entenem que ara com ara i durant molts anys, la prudència amb la qual actua el Consell Executiu crec que dona bon fruit.

Bé, i, finalment, el senyor Barrera ha fet referència a unes estimacions que ha fet el senyor Armet —altres vegades les feia el senyor Santiburio. És un tema que el senyor Subirà i jo en repetides ocasions hem dialogat i hem debatut, aquesta qüestió. L'únic que puc dir és que nosaltres creiem que les xifres que va donar el senyor Conseller, aproximadament 126.000 milions, són totalment correctes, i que, per intentar trobar una explicació a les paraules del senyor Armet, és clar, no ho sé, potser si compta avals de la Generalitat, dels organismes autònoms, si compta també el deute a curt termini de Tresoreria, no sé si podríem arribar a xifres d'aquestes; ho dubto, però, en tot cas, seria barrejar temes que, realment, són diferents.

Per tots aquests motius, senyors diputats, nosaltres ens oposarem a aquesta esmena, tant per la reducció que demana com per l'aplicació que se li vol donar.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'esmena següent és la número 162; correspon al Partit Socialista Unificat de Catalunya. Senyor Maties Vives?

El Sr. VIVES : Senyor President : 162, 164 i 166.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé, endavant, senyor Maties Vives; podeu fer la defensa de les tres esmenes.

El Sr. VIVES : Bé, són tres esmenes; el realment important són les altes, però no deixa de tenir una certa transcendència el lloc d'on surten aquests diners. En concret, es tracta de reduccions de 67 milions, 56 milions i 147 milions de tres partides que són la d'«estudis i dictàmens», una curiosa partida que es diu «treballs per al Departament», i una no tan curiosa partida que es diu «publicitat», que pretenem, simbòlicament, reduir-la a zero, perquè quedi clar quin és el grau de disconformitat del nostre Grup parlamentari amb aquesta partida.

Per què això? Bé, perquè aquests tres conceptes formen part d'un paquet que suposo que tindrem oportunitat de discutir en el debat en Ple sobre aquesta Secretaria General, d'aproximadament, pel cap baix, uns 1.000 milions de pessetes, dels quals diposa el senyor Prenafeta absolutament innominats; és a dir, per fer el que vulgui. Naturalment, se'ns dirà : «El que vulgui, no; ha de fer estudis i dictàmens» —d'acord—, «ha de fer publicitat» —d'acord— «i ha de fer aquesta curiosíssima partida de «treballs per al Departament»». Realment, una partida nova, almenys que jo recordi, i que és, si més no, curiosa, perquè, és clar, caldria que ens expliquéssim —i ho demanem— què són aquests «Treballs per al Departament», que no és una partida de 100 milions de pessetes, d'un milió, de mil pessetes..., no, no, és una partida de 68.640.000 pessetes!, és a dir, exacta. Per tant, demanaríem aclariments sobre què representa aquesta partida.

Les altes van, una d'elles a la partida de què hem parlat abans —i, per tant, no en reiteraré els arguments—, d'ajut al tercer món; una altra partida a dotar l'Institut Català del Temps Lliure, de nou d'acord amb una proposició de llei que el Grup parlamentari del PSUC ha presentat fa pocs dies en aquest Parlament, perquè entenem que és un tema important, perquè recents debats en aquesta Cambra fan palesa la necessitat de reorganitzar tot el que fa referència a la utilització del

temps lliure, des del punt de vista administratiu, des del punt de vista de la Generalitat; perquè, segurament, una gestió descentralitzada del conjunt d'elements que configuren el temps lliure fóra útil a casa nostra, i, en definitiva, perquè això permetria la presència de sectors representatius a la direcció d'aquest tema que ara no hi són. I, finalment, el tercer increment —molt breument, perquè ja va ser objecte de debat a l'articulat—, es tracta de dotar el Fons de Cooperació Local de Catalunya, perquè el nostre Grup parlamentari no accepta l'excusa del recurs al Tribunal Constitucional per no tirar endavant aquesta qüestió; perquè entenem que, malgrat aquest recurs, és perfectament plausible que el Consell Executiu iniciï la via de cooperació amb els municipis de *motu* propi, és a dir, a partir dels seus propis recursos, i perquè, en definitiva, hi ha un compromís públic, de consellers de la Generalitat que avui continuen essent consellers de la Generalitat, de creació d'això un cop resolt el tema del finançament.

Per tots aquests arguments proposem la reducció de partides innominades, partides que no sabem on van a parar, partides que tenen un marge excessiu de discrecionalitat a les mans del Secretari General de la Presidència, i l'increment d'aquestes tres dotacions, que ens semblen extraordinàriament més útils que aquelles que pretenem reduir.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Vives. El senyor Escudé, per fer un torn en contra.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. El torn en contra d'aquestes tres esmenes —162, 164 i 166— em sembla que ens donarà peu a dir o a ratificar el que dèiem abans, que de vegades és difícil de veure quina és la finalitat del Grup del PSUC en presentar l'esmena, si l'alta o la baixa. Jo diria que, en aquest cas, és un *fifty-fifty*, perquè, en definitiva, si bé el senyor Vives ha defensat la destinació d'aquestes baixes, també ha criticat les altes corresponents : ha dit que són partides innominades, la de «treballs per al Departament» ha dit que és nova —això, senyor Vives, si repassa el pressupost de l'any passat, veurà que no, que l'any passat ja hi era, i que, fins i tot, era bastant més alta, com immediatament li diré.

Bé, doncs, començant per les baixes, quant a la primera baixa, d'«estudis i dictàmens», aquest ja és un tema també tradicional; crec que també és tradicional la defensa, és a dir, la necessitat de comptar amb estudis i dictàmens de persones alienes. Pensi, senyor Vives, que l'any passat aquesta partida tenia 94 milions i aquest any es baixa a 60; per tant, hi ha un esforç de reducció, ja, important, i els estudis i els dictàmens necessaris —hi insisteixo— en un Departament «calaix de sastre», que afecta moltes matèries, que tracta tota una pila d'activitats interdepartamentals, creiem que és del tot necessari mantenir aquesta partida de 80 milions.

Quant als treballs, «treballs per al Departament», insisteixo que l'any passat hi havia 82 milions i aquest any es redueix a 68, una proporció de reducció de la magnitud, també, dels «estudis i dictàmens», i, com indica el seu nom, aquests són treballs previs a la promoció de noves accions a iniciar pel Govern de la Generalitat, i que no seria —igual que en l'altre apartat— tenir un estol de persones específicament preparades, especialitzades en temes puntuals, a disposició de la Generalitat, i, per tant, hi ha cautelarment aquesta partida per encarregar a persones alienes al Departament de fer treballs imprescindibles per preparar aquestes noves accions que pugui iniciar en el trans-

curs de l'exercici el Govern de Catalunya.

I, quant al tema de la publicitat i la propaganda —aquesta sí que és una qüestió que va sortint repetidament—, també puc dir que hi ha hagut una reducció —petiteta, però reducció— : de 157 milions, l'any passat, ha baixat a 147, i, doncs, el tema de les campanyes institucionals per sensibilitzar la població, podran agradar o podran no agradar —dedueixo de les paraules de molts il·lustres diputats que no agraden—, però el nostre Grup creu que són necessàries, i més lligant amb allò que dèiem abans, que encara, dissortadament, la curta trajectòria vital de la Generalitat restablerta, doncs, no la fa prou coneguda per als ciutadans, els quals, en ocasions, poden perdre la possibilitat de beneficiar-se, de gaudir de serveis, o la possibilitat d'accés a ajuts de la Generalitat, que convé, doncs, a través d'aquesta difusió dels serveis que presta la Generalitat, que en siguin plenament conscients.

Quant a les altes, la del 64 no la comentaré, perquè és l'ajut al tercer món —que ja n'hem parlat abans—, i l'Institut Català del Temps Lliure, aquí, efectivament, té raó el senyor Vives; excusi'm, jo havia confós en la primera esmena que havia fet aquesta iniciativa parlamentària amb aquesta, efectivament, que fa referència a l'Institut Català del Temps Lliure; bé, potser és que vostès tenen tantes iniciatives parlamentàries que havia confós una per l'altra. Però, bé, en definitiva, aquí també, com en aquella ocasió, li puc dir que hi ha aquesta partida que repetidament vaig esmentant, de la 240.01, per si el Parlament creu necessari crear aquest Institut Català del Temps Lliure, doncs, abandonant l'actual existència d'aquesta activitat més o menys vinculada al Departament de Treball com a transferència de l'antic Instituto Social del Tiempo Libre, doncs, aleshores hi haurà possibilitat, en el transcurs de l'exercici, de dotar-lo a càrrec d'aquesta partida, que —hi insisteixo— té 84 milions de pessetes.

I, finalment, quant a aquest concepte nou, el 460.02, del Fons de Cooperació Local de Catalunya, evidentment aquest és un dels altres temes de fons, importants, de discrepància entre els grups parlamentaris. Aquí podríem reproduir —que no ho farem— aquest debat que jo recordo que fa tres anys, em sembla, que a nivell, diré, molt alt, perquè si no ho recordo malament, el senyor President de la Federació de Municipis —el senyor Nadal— i el senyor Macià Alavedra —Conseller de Governació— van tenir un debat sobre aquest tema, i hi ha uns escrits creuats després, entre el President de la Federació de Municipis i el fins fa pocs mesos Conseller d'Economia i Finances, el senyor Cullerell. La interpretació que nosaltres hi donem, com saben, és diferent de la que hi dona el seu Grup, senyor Vives, i, en tot cas, sí que no em puc estar de dir que nosaltres entenem que, existint de moment aquest Fons de Cooperació Local a nivell d'Estat, que, per primera vegada, encara que només fos per motivacions tècniques, però per primera vegada li donem estatge en el nostre Pressupost, aquests 106.000 milions que calculem que arribaran, i, lligat amb això, dir, com sap, senyor Vives, una argumentació nostra que ens sembla sòlida, que és dir : «No condicionem, no resolguem aquest tema mentrestant no quedi emmarcada, tota la qüestió de la cooperació local, a través de l'altre element bàsic, que és els recursos propis de l'Administració local, aquesta tan esperada i tan promesa i no arribada per ara Llei de Bases de Finançament de les Entitats Locals.» Per tant, doncs, nosaltres també

ens oposaríem a la creació d'aquest Fons, més quan, per altra banda, no recordo —o potser sí, si de cas de manera molt fragmentària— que s'hagi regulat a través d'alguna normativa en l'articulat.

Per tots aquests motius, senyors diputats, nosaltres votarem en contra d'aquest conjunt de tres esmenes del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Procedeix ara debatre l'esmena 163, del Grup d'Esquerra Republicana. El Molt Honorable senyor Heribert Barrera té la paraula.

El Sr. BARRERA : Gràcies, senyor President. Suposo que no hi haurà cap inconvenient, ja que l'esmena 164 ha estat debatuda, i ja que les 163 i 165, en realitat, la baixa almenys, tracta exactament de la mateixa qüestió, defensaré totes dues al mateix temps.

Primerament voldria insistir sobre aquesta qüestió : quina diferència ens podrà explicar el senyor Escudé que existeix entre els «estudis i dictàmens», d'una banda, i els «treballs per al Departament», de l'altra? Fixi's que aquests «treballs» no són treballs de neteja ni són treballs de cap altre tipus; tots estan en el mateix epígraf : estudis i treballs tècnics. Per tant, a mi em sembla que aquesta diversificació, aquesta diferència no reposa sobre res real i, encara que és cert que ja existia, almenys en el Pressupost del 1987, només té per objecte, així que algú que es mira l'estat de despeses, així, una mica de pressa, veu una xifra menys alta, d'aquesta manera, que no pas si totes dues coses se sumessin. Al meu entendre, realment, totes dues coses són el mateix, i per això, doncs, està plenament justificat de proposar una reducció en els dos casos i defensar-la simultàniament.

Nosaltres proposem una reducció, pel que fa als estudis i dictàmens, que és una mica inferior a la que proposava el Grup parlamentari del PSUC en l'esmena que ha defensat el senyor Maties Vives, però, en fi, és del mateix ordre. Ens sembla que l'argumentació..., fem nostra l'argumentació que ell ha fet, no?, però repeteixo el que ja he dit en l'esmena a la totalitat : quan hi ha una Administració cada any més estructurada, quan s'han creat tants organismes autònoms nous i empreses públiques, i tants consells, tantes comissions, tants organismes, ens sembla cada vegada menys justificat que sigui necessari de fer estudis i dictàmens per persones que no pertanyen ni a aquestes comissions, ni a aquests organismes, ni a aquestes entitats autònomes, ni a res.

Tenim, per exemple, l'Institut d'Estudis Autònoms, que em sembla que és el que és especialment qualificat per fer qualsevol estudi sobre qüestions relatives a l'autonomia; tenim el Patronat Català Pro Europa, que és el que és qualificat per fer els estudis sobre la repercussió per a nosaltres de la incorporació a la Comunitat Econòmica Europea, i així podria anar multiplicant els exemples. «És cert» —em dirà el senyor Escudé— «que hi ha una reducció». Sí, és una reducció, en aquest cas, exactament sobre estudis i dictàmens, relativament important, d'aproximadament el 14%, eh? Són 14 milions i és relativament important, però, vaja!, ens sembla que la reducció que es podria fer seria realment molt més elevada, i ens sobta que, aquesta vegada, s'hagi arribat a precisar tant com perquè es digui que el concepte es dota de 80.880.000 pessetes. És que realment la Secretaria General ja té feta una llista dels estudis i

els dictàmens a fer, i de la valoració de cadascun, de manera que pot precisar fins a un ordre de magnitud de les 10.000 pessetes, de les cinc xifres? A mi em sembla, això, una mica absurd, perquè, si realment ho tingués fet, aleshores, el que procediria, d'acord amb el que hem defensat sempre, és que se'ns digués «estudi de tal cosa», «estudi de tal altra», etcètera, i aleshores podríem jutjar realment sobre la conveniència d'aquesta despesa.

Sobre l'esmena següent, que és la dels treballs per al Departament, per una vegada, nosaltres... En fi, aquí podríem ironitzar també sobre les 640.000 pessetes que..., és a dir, sobre el fet que s'arrodoneix fins..., la cinquena xifra..., no s'arrodoneix, sinó que s'utilitza una cinquena xifra significativa, no? El mateix que acabo de dir és vàlid, però voldria recalcar que en aquest cas nosaltres no proposem una reducció del deute, sinó que proposem una reducció de 25 milions —en aquest cas molt més baixa que la que ha proposat el Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat, la meitat, aproximadament—, i que proposem d'aplicar-la... *(Pausa.)* No, perdó, m'he distret. És més enllà, sí. En aquest cas també proposem aplicar-la a la reducció del deute i, per tant, doncs, ja està dit el que he dit anteriorment sobre les qüestions del... Ah, sí, sí, és això! Sí! Bé, doncs, en aquest cas proposem d'aplicar-ho al Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya, el concepte 480.07 d'aquest mateix servei. Per què? Creiem que si hi ha alguna cosa que realment ha demostrat, al llarg dels anys, una activitat útil és aquest Consorci, i nosaltres vam aplaudir quan es va fer un acord amb la Diputació de Barcelona perquè en aquest Consorci hi hagués una intervenció de la Generalitat, però no podem oblidar que aquest acord va significar no traspassar el Consorci a la Generalitat, sinó establir un finançament del Consorci, conjunt, meitat-meitat. I, bé, ens trobem actualment que el Consorci ha planejat un pressupost de 350 milions i la Diputació de Barcelona està d'acord a dotar el Consorci de 175 milions, i, en canvi, és la Generalitat que regateja aquests 25 milions de diferència, cosa que portarà, doncs, que utilitzarem ja menys del que... És a dir, la Diputació es tornarà enrere, com és natural, perquè no voldrà alterar el principi de la paritat entre les aportacions.

Si tenim en compte, a més a més que, com deia, poques coses han demostrat al llarg dels anys tanta utilitat com aquest Consorci, que ha fet uns treballs realment importants, i si considerem que aquests 350 milions representen, de fet, ben poca cosa sobre algunes altres coses subvencionades que tenen realment..., almenys fins ara no han pas demostrat una utilitat comparable, ens sembla que, en aquest cas, l'alta està totalment justificada i creiem que, sigui d'aquest concepte, dels treballs per al departament, sigui del concepte anterior, estudis i dictàmens, sigui d'algun altre concepte en el qual es pot considerar una baixa, seria bo que el Grup de la majoria considerés, objectivament i sense voler buscar en la qüestió cap mena d'implicació política, la conveniència de restablir aquests 25 milions i, per tant, de posar la subvenció de la Generalitat en paritat amb la que la Diputació està disposada a oferir.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. El senyor Escudé, per fer un torn en contra.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Aquestes dues esmenes, com deia el senyor Barrera, són similars parcialment

a les esmenes que hem debatut abans; per tant, m'hi estendré menys quant a les baixes, perquè, efectivament, les xifres de reducció d'una i l'altra són de 14 milions a tots dos conceptes, i doncs, sobre les quanties respectives, és una reducció, com bé deia el senyor Barrera, d'aproximadament el 14 o el 15% de reducció.

Quant a la precisió que es demanava, de per què la xifra és tan precisada o tan matemàtica o tan exacta que es baixa a la fracció de les desenes de milers de pessetes o a les centenes de milers de pessetes, si és que això volia dir que hi ha una relació exacta, jo puc dir que no hi ha una relació exacta, evidentment, perquè això és una previsió de les necessitats en aquests camps, en l'exercici, però mentre el senyor Barrera feia aquesta argumentació, jo he intentat veure quines possibles analogies hi havia, i veig que genèricament això passa pràcticament en totes les partides; fins i tot hi ha una partida, la 229.07, «altres despeses diverses», que és un caràcter ben genèric, que hi destina 7.374.000 pessetes. Això em fa creure, perquè, llavors, si veuen el total de conceptes, també hi ha xifres trencades, com la neteja de locals, 24.102.000 pessetes, jo crec que, aquí, el que hi ha és que, a l'hora d'ajustar el pressupost —que, com saben, aquesta és una de les grans dificultats dintre d'un govern, per més solidari que sigui, de la distribució dels recursos escassos i dels diversos departaments—, suposo que és que el Departament de Presidència, com tots els altres departaments, va haver d'ajustar, va haver de reduir, i que llavors hi va haver una reducció proporcional d'un petit coeficient d'ajust perquè s'avinguessin les xifres globals i per això es justifica que hi hagi concreció fins al miler de pessetes, pràcticament, hi insisteixo, de totes les partides. Per tant, nosaltres no entenem —al contrari— que hi hagi ja una llista d'estudis i dictàmens o de treballs, perquè aquesta és la característica bàsica dels estudis i dictàmens i dels treballs, l'aleatorietat; no se sap si existiran ni, els que existiran, quina importància ni en quin nombre s'hauran de fer, i per això, hi insisteixo, nosaltres aplaudim aquest caràcter prudent, reductor, que han tingut les dues partides. Quant a la diferència, em semblava que ja l'havia explicada abans : estudis i dictàmens, i treballs tenen naturalesa diferent. Un estudi o un dictamen és un tema molt més concret, molt més d'una opinió professional, un dictamen sobre el caràcter anticonstitucional o antistatutari d'un decret o d'una normativa governamental, això, pròpiament és objecte d'un dictamen, en què un expert en el camp corresponent del dret administratiu, del dret constitucional, emet un parer formal, i que això pot servir de base per motivar un plantejament d'un recurs. En canvi, deia abans al senyor Vives, en el tema dels treballs, es tracta de treballs preparatoris d'iniciatives que ha prendre el Govern; per tant, té un caràcter molt diferent. No es tracta d'una opinió personal, sinó d'unes propostes, xifrades o no xifrades, d'alternatives davant d'una opció que vol prendre el Govern, i que, per tant, és material de suport de la decisió que ha de prendre el Govern; no és una opinió formal.

Bé, quant a la baixa o, millor dit, quant a l'alta, el tema de la 163, el tema del deute, n'hem parlat abans, evidentment, i, quant al tema del Consorci d'Informació i Documentació, realment jo desconeixia aquesta informació que ha aportat el senyor Barrera; ara, el fet que la Diputació Provincial de Barcelona estigui disposada a això no vol dir que forçosament la Generalitat tingui l'obligació de continuar en aquesta trajectòria;

jo observo que l'any passat hi havia 139 milions de pessetes i que aquest any n'hi ha 150, que és aproximadament el 8%, que, en línies generals, vaig observant que és la tònica —i crec que el senyor Conseller ho va dir—, que aquest 8% d'atencions del capítol II era l'esquema normal que es contemplava. Per tant, aquí, el que s'ha fet és, a nivell de pressupost, una previsió raonable, genèrica, del 8% d'augment, sense tenir present que, probablement —perquè el senyor Barrera no ens ha indicat la data d'aquestes converses—, posteriorment a l'elaboració del pressupost hi hagi aquesta possibilitat o aquesta conveniència d'ampliar de 25 milions més la dotació.

En tot cas, mentre el Consell Executiu —perquè m'imagino que això ha de ser a través d'una normativa reglamentària del Consell Executiu— no determini que, efectivament, s'accepta o es negocia amb la Diputació fins arribar a una aportació de la Generalitat, de 175 milions, el fet que la Diputació hi sigui d'acord, evidentment, em sembla que, almenys a nivell nostre, no ens ha d'obligar automàticament a incrementar-ho amb aquests 25 milions addicionals. En el cas —hi insisteixo, ho desconec— que el Consell Executiu hi estigués disposat, perquè, realment, en això coincidim amb el senyor Barrera, el Consorci d'Informació i Documentació de Catalunya té una tasca importantíssima, en un món en què les activitats econòmiques pesen cada vegada més, que el terreny demogràfic, les decisions de futur en temes com l'ensenyament o la sanitat es fonamenten en les dades estadístiques, demogràfiques que es podran obtenir, aquest Consorci d'Informació i Documentació té una tasca de primera categoria. Per tant, no dic que el Consell Executiu —entre altres motius perquè, a part el desconeixement, no és competència, com és lògic, meva— no vulgui anar per aquest camí, però, en definitiva, si s'acaba anant per aquest camí d'increment paral·lel al de la Diputació, m'imagino jo que, a través de la normativa existent de caràcter general sobre qüestions pressupostàries, es podria trobar una partida que, a criteri del Consell Executiu pogués ser més permeable a la modificació i, aleshores, fer una transferència de crèdits corresponents. Però, bé, no voldria anticipar, evidentment, les decisions del Consell Executiu, i pel que a nosaltres ens afecta, de cara a aquestes esmenes, entenem que la partida 150 milions, per la informació que en tenim, s'ajusta a les previsions pressupostàries i per això també ens oposarem a la modificació de la partida corresponent, que pretén l'esmena número 165.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Correspon ara l'esmena 167, del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. BARRERA : Gràcies, senyor President. Bé, jo, sense que sigui en el meu ànim tornar endarrere, però ja que no he demanat una rèplica a l'argumentació del senyor Escudé, voldria dir, primer, que ell ens ha fet una exposició —com sempre en les seves exposicions— molt ben feta, sobre la diferència entre els dictàmens i els treballs, però tot el que ha dit ell sobre els treballs val per als estudis i, per tant, doncs, jo no veig... Potser hi ha una diferència entre dictàmens i treballs per al departament, però el que és segur és que no hi ha diferència entre estudis i treballs per al Departament, fins i tot acceptant tota l'argumentació del senyor Escudé.

Bé. Voldria dir també que m'ha sorprès la seva argumentació, ara, últimament, contra la nostra proposta d'augment de la

dotació del Consorci, perquè, realment, de què serveix el nostre debat i el treball parlamentari, si qualsevol modificació sobre el Projecte de Pressupost presentat no la podem aprovar, i ha de ser el Govern el qui ho hagi de fer. Aleshores, realment, hi sobrem; crec que, amb aquest raonament, es pot dir que la discussió del Pressupost al Parlament sobra absolutament, perquè, en tot cas, ja, les modificacions..., en tot cas podríem fer suggeriments, només, però no caldria que votéssim. Només suggeriments perquè el Govern ho examini.

Bé, i dit això passo a l'esmena 167. En la meua defensa de l'esmena a la totalitat, ja m'he referit a aquesta qüestió de la publicitat, que realment ha estat objecte de molt debat en el Parlament. Ens sembla a nosaltres —sense voler reiterar ara arguments— que no hi ha cap dubte que les quantitats són excessives, que de cap manera es pot demostrar amb arguments concrets la utilitat d'aquestes campanyes. Jo arribaria a dir, fins i tot, que aquestes campanyes excessives arriben a tenir una utilitat negativa, és a dir, que hi ha una saturació, per part de la gent que veu els cartells al carrer i que moltes vegades, més que impressionar-lo favorablement, acaba dient : «Aquesta gent tenen molts diners, sembla estrany que se'n malgastin tants com es malgasten, d'aquesta manera», i aquesta és una reacció popular de la qual jo personalment he estat testimoni. Em sembla que hi guanyaríem tots, fins i tot en l'eficàcia de la publicitat, si aquesta publicitat fos més selectiva i fos més precisa i més limitada. Hi ha, com en totes les coses, hi ha una saturació, i crec que la Generalitat ha depassat àmpliament aquest nivell de saturació.

La disminució que proposem en aquest cas és una mica més que la disminució que en proposava el Grup Popular en l'esmena que ha defensat anteriorment, però gairebé, si sumem les dues disminucions del Grup Popular i les dues disminucions nostres, en els dos conceptes diferents, arribem al mateix resultat. També voldria dir que no hem anat tan enllà com en l'esmena del PSUC, que proposava la supressió total, no? Nosaltres acceptem que hi pot haver alguna despesa d'aquest tipus, i hi deixàvem 27 milions, però, naturalment, estariem oberts a qualsevol esmena transaccional que representés augmentar aquests 27 milions, tot i significar una reducció significativa del concepte.

I ara, per acabar, he dit abans que no tornaria sobre la qüestió del deute, però hi ha tanmateix una cosa que m'havia passat, millor dit, que em sembla que cal precisar, i és que, quan nosaltres proposem la disminució del deute, no el proposem mai reduint les inversions; sempre ho proposem reduint les despeses de funcionament. Per tant, l'argument que ens hem d'endeutar perquè hi han inversions necessàries no és vàlid contra les nostres esmenes perquè realment nosaltres no proposem cap reducció d'inversions, sinó que proposem reduir el deute —ho repeteixo—, a base de despeses sumptuàries com aquesta de la publicitat.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Barrera. Senyor Escudé, un torn en contra?

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Bé, s'ha utilitzat també aquesta esmena per fer una mica de rèplica de l'esmena anterior. Jo creia que havia quedat clar la diferència entre el que és «estudis i dictàmens» i el que és «treballs», i explicava que «estudis i dictàmens», estudis, era potser

també genèric, examinar, analitzar un tema que pot ser un tema teòric, un tema que interessi a la societat, un tema que preocupi a l'acció de govern possible, però en un nivell —hi insisteixo—, genèric, mentre que el treball, he explicat, que són elements destinats directament, específicament a motivar, a justificar, a explicitar una acció de govern de la Generalitat. Per tant, em sembla que quedaven clares les diferències.

Per altra banda, el senyor Barrera ha dit que les esmenes, en definitiva, del Pressupost és un suggeriment, perquè podem proposar variacions davant l'expressió que he fet servir en el sentit que, de fet, es podia fer una transferència de crèdit, vull dir, crec que no he descobert cap secret de cap ametlló, perquè la legislació financera a la Generalitat, com de qualsevol altre ens públic de nivell important com és el nostre, té mecanismes previstos. Jo no he dit que en tots els casos es pugui fer, que hi ha una sèrie de casos, per això he dit d'acord amb la legislació, perquè és clar, evidentment, si fem una partida nominativa, que n'hi ha moltíssimes en el Pressupost, aquestes sí que no es podran variar: en els temes de personal hi ha unes limitacions importantíssimes, hi ha tota una sèrie de canvis possibles que necessiten el consentiment del Conseller d'Economia i Finances; altres casos podria ser el mateix Departament, dins del mateix Departament. Hi ha tota una normativa que no hem inventat ni ara, ni nosaltres, sinó que té una llarga trajectòria que tots els diputats coneixen, i més quan, per una altra banda, segons l'article 82 o 83 de la Llei de Finances, saben vostès que trimestralment es remet al Parlament l'estat d'aplicació, d'execució del Pressupost i allà, explícitament, diu aquesta Llei que s'ha d'especificar quines són les variacions, les modificacions, les transferències de partides pressupostàries que ha acceptat o que ha adoptat el Conseller d'Economia i Finances. Per tant, total transparència del tema.

D'altra banda, en l'articulat —i això ja ha estat objecte de més crítiques perquè ja és articulat de cada pressupost i no la Llei de Finances—, saben vostès que hi ha unes partides que es poden variar, bàsicament hi ha tot el concepte de partida ampliable, que, doncs, en aquests anys hi ha hagut tota una colla d'oposicions i d'esmenes en aquest tema, per tant, no és cap tema nou, no és una qüestió nova sinó és la qüestió que sempre ha existit i que jo la deia més amb un afany de col·laboració, de trobar una possible sortida si s'arriba aquí. Ara, com diuen, l'home és l'únic animal que ensopega dos cops amb la mateixa pedra, i realment jo haig de ser molt animal d'aquest tipus perquè amb el senyor Barrera hi tinc ja una amarga experiència, que sempre que li proposo o hi parlo amb un to més..., intentant acostar posicions, aleshores ràpidament m'ofereix una esmena transaccional, esmena que, evidentment, no estic en disposició d'acceptar.

Finalment, voldria dir quant al deute..., oh! és clar, és que evidentment que les esmenes es fan de reducció de despesa corrent, però és que el deute va destinat a inversió, per tant, és, podríem dir, dialècticament és molt correcte el que fa el Grup d'Esquerra Republicana, però en definitiva, l'única manera de reduir deute és reduint inversió. Per tant, si nosaltres diguéssim, per comptes de 15 milions d'inversió n'hi ha d'haver 10.000, llavors resultaria que les dotacions d'inversions quedarien reduïdes, si no és que, per un altre cantó, amplièssim, per exemple, aquests 120 milions que es pretén reduir aquí, hi hauria d'haver una altra esmena que digués: aquests 120 mili-

ons passen a inversions, perquè si no quedarien coixos; crec que estic ben encertat, quedariem coixos tant en despesa corrent com en inversió perquè ens mancava despesa..., perdó, finançament de despesa corrent i ens mancava també cobrir l'import de les inversions perquè les partides previstes en el Pressupost directament com a transferències del Fons de Compensació Interterritorial no quedarien completades amb l'emissió de deute públic d'aquests 15.000 milions.

Per aquests motius, senyor President, nosaltres també anunciem que votarem en contra de l'esmena 167.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Escudé. Esmenes del Grup Socialista a partir de la 168. El senyor Martí Carnicer veurà si en pot agrupar algunes.

El Sr. CARNICER: Sí, senyor President. Inicialment la 168 i la 169, perquè ens sembla que tenen una certa similitud. En aquestes dues esmenes, el que nosaltres ens preocupa és intentar, des de la Generalitat, donar un suport a dues entitats, o una entitat i una federació, en aquest cas la Federació d'Associacions de Veïns i l'Associació de les Nacions Unides, diguem-ne per intentar fomentar la participació. Sens dubte, des de tot sistema democràtic és molt important i es considera una de les bases essencials incrementar al màxim la participació en tant que això pot afavorir la informació dels ciutadans, pot afavorir la seva pluralitat d'idees i pot afavorir també quelcom que des del Grup de la majoria s'ha anomenat moltes vegades, que és la societat civil. Ens sembla que aquestes serien dues entitats que en aquest moment no tenen participació de la Generalitat quan sí que en tenen d'altres administracions, i ens sembla molt lamentable que la primera Institució de Catalunya no participi també en aquest increment de la pluralitat i en aquest increment de la participació dels ciutadans. És per això que proposem aquestes dues subvencions a la Federació d'Associacions de Veïns i a l'Associació de les Nacions Unides.

Les baixes corresponents les fem, en els dos casos, de la partida «publicitat i propaganda», però no solament perquè considerem que és una partida alta, com s'ha vingut argumentant fins aquí també, sinó perquè ens preocupa molt que en el Pressupost es reflecteixi exactament el que el Molt Honorable President de la Generalitat va dir en el seu moment, que és que les partides de publicitat i propaganda del nostre Pressupost no superaven el 0,06%. Com que nosaltres hem sumat i hem vist que realment el percentatge és molt més elevat, per intentar que no caigui en contradicció el nostre Molt Honorable President proposem rebaixar la partida de publicitat i propaganda.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, senyor Carnicer. Senyor Escudé?

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President. Quant a les baixes, em limitaré, doncs, a remetre el senyor Carnicer a les exposicions, al diàleg que hem tingut prèviament amb el senyor Barrera i amb el senyor Vives perquè, doncs, és la mateixa partida i totes les explicacions que li podria donar són les mateixes que he donat abans. Per tant..., amb l'excepció que, és clar, cal tenir present que no sols hi ha aquestes dues esmenes, que redueixen 50 i 30 milions, sinó que després suposo que tindrem ocasió de veure l'esmena 170, que en treu 20; l'esmena 171, que en treu 5; l'esmena 172, que en treu 5, vol dir que és tot, és tot un lloc on vostès puen grans quantitats de diners per treure i això encara fortifica més l'oposició del nostre Grup a l'acceptació d'aquesta esmena.

Però anant concretament a l'alta, que per les paraules del senyor Carnicer m'ha semblat que eren les que fonamentava la proposta d'esmena, jo puc dir que quant a les federacions d'associacions de veïns aquests 50 milions ens sembla que no són adequats, no són adequats aquí i ara, pels següents motius : jo estic d'acord amb el que ha dit el senyor Carnicer sobre la societat civil, aquest és un *leitmotiv* del nostre Govern, de la nostra coalició, i si tant..., del meu partit concret, el tema de donar la preeminència total a la societat civil catalana, que ha estat la base del nostre poble. Però, és clar, la societat civil, jo em permetria dir, censada, o sigui que hi hagi un cens, perquè és clar, federacions d'associacions de veïns, és que el senyor Carnicer o el senyor Diputat sap en aquests moments exactament quines federacions hi ha? Perquè és clar, suposo jo que no parlem de la Federació d'Associacions de Veïns de Barcelona! Perquè al meu poble també hi ha una Federació d'Associacions de Veïns, amb un caràcter jurídic més o menys... —el senyor Riera m'indica que a Sentmenat o a Sabadell també n'hi ha, a Sabadell—, aleshores l'*status* jurídic d'aquestes federacions hauríem de precisar i saber..., potser aquests 50 milions no serveixen pràcticament per a res perquè hi ha una gran quantitat de federacions d'associacions de veïns a casa nostra, o potser resulta que és una quantitat exorbitant perquè hi ha tres federacions legalitzades a casa nostra, perquè aquest és un dels grans temes que tenim en aquest moment : el tema de la participació ciutadana. I parlant de participació ciutadana, jo voldria dir, ho recordaran els senyors diputats, que la Llei Municipal de Règim Local de Catalunya és la primera Llei de l'Estat que regula d'una forma molt concreta i detallada tot el tema de la participació ciutadana, perquè la Llei de Bases vostès saben que dona uns criteris molt filosòfics i genèrics per a una concreta gent i, en canvi, a la nostra Llei Municipal sí que de forma explícita ho diu. Ara jo no sé..., de memòria diria que és l'article 143 o 144, que parla del tema de la participació ciutadana i per precepte legal. Per això bé diu el senyor Carnicer —però no obsta l'argumentació en contra que li faig—, bé diu que hi ha altres entitats que ho fan. Evidentment, perquè els municipis, si més no, tenen obligació per llei de dotar les associacions de veïns, no ja la federació, sinó les associacions de veïns, d'acord amb les seves possibilitats; associacions de veïns que crec que no cal recordar que s'han d'inscriure en un Registre especial en els ajuntaments, han de donar compte de la seva personalitat jurídica, que aquest és un dels grans problemes que —hi insisteixo— tenen les associacions de veïns, etcètera.

Per tant, com a mínim —per això dic : aquí i ara, no creiem adequat parlar del tema—, com a mínim és prematur parlar d'aquesta qüestió i, per tant, per totes aquestes precisions nosaltres ens oposarem a aquesta esmena.

I, quant a l'altra esmena, l'Associació de les Nacions Unides, aquesta és una esmena que també és tradicional. Moltes vegades l'ha feta el Grup Socialista, però també alguna altra vegada l'ha feta algun altre grup, perquè realment, en la llarga llista de l'article 48, «famílies i institucions», l'Associació de les Nacions Unides no hi figura; hi figuren unes altres : el Moviment Europeu, la UNESCO, etcètera, i aquesta no hi figura. Aquí, el que tradicionalment, la resposta —i és la resposta que donaré— és que l'Associació de les Nacions Unides evidentment compta amb el recolzament del nostre Grup i també del Consell Executiu i, per això, sempre que l'Associa-

ció de les Nacions Unides ha volgut realitzar alguna activitat important, o més important de la que ja habitualment té i que ja sufraga amb les seves pròpies fons de finançament, la Generalitat, i concretament la Presidència, mai li ha negat ajut. Jo recordo que també algun altre any anterior, que hi va haver una assemblea o una reunió a Barcelona d'aquest organisme, doncs es va dotar d'una forma considerable, i per això, concretament, hi ha una partida, que és la 481.02, que és a centres relacionats amb la Presidència, que hi ha una partida de 44 milions i, entre moltes altres entitats, doncs aquelles entitats que no tenen una vinculació directa amb cap departament —i aquesta evidentment n'és una— doncs tenen possibilitat de concórrer en aquesta partida. Hi insisteixo : a coneixement d'aquest Diputat, mai que l'Associació de les Nacions Unides hagi demanat un ajut per a alguna activitat concreta, mai se li ha negat. I, per tant, entenem que dotar d'una partida nominativa i més de 30 milions de pessetes, quan altres entitats..., i no voldria entrar aquí en una comparació de la utilitat social de les diverses entitats, entitats com el Consell Català al Moviment Europeu té 5 milions, o el CIDOB en té 3, o..., bé, etcètera, ens sembla que és excessiu. I per això, doncs també, tenint aquesta possibilitat d'accés a l'ajut del Consell Executiu, entenem que també ens hem d'oposar a aquesta esmena.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Les esmenes a continuació, la 170, també és del Grup Socialista. El senyor Martí Carnicer té la paraula.

El Sr. CARNICER : Sí, l'esmena 170 ja no és parlar de filosofia sinó que és parlar de realitats, de realitats molt concretes. Es tracta de la subvenció a l'Assemblea Catalana de la Creu Roja. Jo crec que, no l'única però sí de les institucions que socialment estan arrelades al nostre país, que socialment és conegut el seu treball, que socialment és acceptat el seu treball i que es considera com un treball necessari i beneficiós per a la societat, aleshores, en aquest sentit, el que ens ha sorprès molt a nosaltres és veure la baixa d'un Pressupost a l'altre que el Govern de la Generalitat ens proposa fer a l'Assemblea Catalana de la Creu Roja. I és per això que la nostra esmena pretén esmenar aquesta baixa, pretén situar la subvenció, prevista en 60 milions, deixar-la en 80, perquè ens sembla que és el mínim que es pot fer de continuar mantenint el finançament que la Generalitat tenia en l'Assemblea Catalana de la Creu Roja. Fer una altra consideració, baixar-li la subvenció, podria significar que el Govern de la Generalitat no està d'acord amb la tasca que realitza la Creu Roja, o podria tenir això altres interpretacions que creiem que no serien favorables per a la Institució de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Escudé, un torn en contra?

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Quan aquest Diputat va veure i va analitzar les esmenes, finalment també li va sobtar, com al senyor Carnicer, aquesta reducció de 20 milions de pessetes i, per això, doncs, a part de demanar l'explicació, no li ha estranyat que, malgrat ser un tema similar als anteriors, el senyor Carnicer volgués individualitzar aquesta esmena en relació amb les anteriors. Jo el que he pogut aclarir d'aquest tema, perquè és cert que l'any passat hi havia 80 milions i aquest any n'hi ha 60, el que he pogut clarificar amb la Secretaria General de la Presidència és que aquesta dotació de 60 milions és la que està determinada i que no hi ha hagut formal-

ment, si més no, cap reclamació per part de l'Assemblea Catalana de la Creu Roja; una altra cosa seria que el Grup Socialista es faci portaveu d'una reclamació d'aquesta Entitat, però, hi insisteixo, no hi ha constància que és una xifra 60 milions, no diré de comú acord, però si coneguda, i que no hi ha hagut cap reclamació, més pel fet que —enllaçant amb alguna cosa que deia abans— aquesta, aquesta dotació, la 480.08, és nominativa i, per tant, no és altres partides, o com la que es vol treure, que és un pressupòsit genèric i que es pot fer de més o de menys, no se sap què pot passar i, aleshores, és una posició purament de cautela pressupostària, sinó que aquí en ser nominativa se sap exactament que a l'Assemblea Catalana de la Creu Roja està establert donar-li 60 milions de pessetes. Per tant, ens sembla, sense elements addicionals que ens hagi pogut donar el senyor Carnicer, que aquesta és la xifra establerta i que com a correcta nosaltres l'hem de donar, i per això ens oposaríem a una reducció addicional de 20 milions de la partida 229.06. I per això ens oposarem a l'increment d'aquesta partida.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. L'esmena 171 és del Grup Socialista també. Senyor Martí Carnicer, tenni la paraula.

El Sr. CARNICER : Sí, senyor President, la 171 i la 172. En qualsevol cas a mi se'm fa estrany pensar que una societat accepti, o una entitat pugui acceptar en algun moment que se li rebaixi la subvenció d'una manera tan important com és pràcticament amb un 25% d'un any per l'altre. Però bé, el nostre Grup, evidentment, no es fa portaveu de l'Assemblea Catalana de la Creu Roja, sinó que vol manifestar la seva sensibilitat per aquest tema.

Igualment com volem manifestar la nostra sensibilitat, en les dues esmenes 171 i 172, per dues entitats que el mateix senyor Escudé ha fet servir abans com a exemple d'entitats ínfimament dotades, entitats com són el Centre d'Informació i Documentació, CIDOB, i el Consell Català del Moviment Europeu, que una està dotada amb 3 milions de pessetes i l'altra està dotada amb 5 milions de pessetes, convertint-se així en les ventafocs —i a molta distància a més a més— de la sèrie d'entitats que reben subvencions de l'article 480. Per això nosaltres proposem, creiem que no cal entrar sobre la necessitat i el benefici social que representen aquestes entitats, que considerem suficientment ben conegut de totes les senyores i senyors diputats i, per això, proposem aquest increment i tornem a proposar la reducció de la partida de «publicitat i propaganda», perquè encara no se m'ha dit —i espero que en algun moment, encara que sigui en el debat del Ple, es pugui demostrar aquest tema— que en el Pressupost de la Generalitat es compleix aquell requisit del 0,06%.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Carnicer. Un torn en contra, senyor Escudé?

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies senyor President. Jo voldria precisar que jo no he dit que l'entitat ho accepti, sinó que coneix el tema i que no hi ha hagut reclamació, almenys formal. Evidentment, en cap cas jo he dit que l'Assemblea de la Creu Roja, doncs, accepti, perquè realment una entitat receptora d'una transferència no té per què acceptar i tampoc, que quedi clar, jo no he dit que el Grup Socialista... Al revés, he dit que

suposava que el Grup Socialista no es feia pas portaveu de l'Assemblea de la Creu Roja sobre aquest tema. Jo agraeixo la sensibilitat del Grup en aquesta qüestió; ja he dit que jo també m'havia estranyat inicialment en veure que era l'única partida, jo diria, de tot el capítol, perdó, de l'article 48 que tenia una reducció, i se'm va donar aquesta explicació.

Quant a les dues esmenes concretes, perquè quant a la baixa ja n'hem parlat a bastament, quant a l'alta, el CIDOB, el que es fa és mantenir la quantia que hi havia l'any anterior : 3 milions de pessetes hi havia l'any passat, 3 milions hi ha ara. I exactament igual es fa amb el Consell Català del Moviment Europeu : 5 milions hi havia abans, 5 milions hi ha ara. Aquestes partides, especialment el Consell Català del Moviment Europeu, també tenen història; vostès recordaran que des de fa bastants anys hi havia sempre un estira-i-arronsa amb el tema del Consell Català del Moviment Europeu; recordo, em sembla, que era el senyor Lorda que va fer una magnífica intervenció en defensa d'aquest organisme. Ara, recordant les paraules del senyor Lorda i les paraules del senyor Carnicer ara, de dir : «bé, és que aquí, si fem un greuge comparatiu, una anàlisi comparativa entre uns organismes i els altres, veiem que hi ha molta diferència. Jo no sé trobar un organisme similar que faci una activitat tan benemèrita com el CIDOB —hi insisteixo : no veig cap organisme similar —però sí que, quant al Consell Català al Moviment Europeu, que per a mi és més un lloc d'elaboració de pensament, sí que no hi veig tampoc similitud, però semblava ser que el Grup Socialista, almenys en aquella època —ho recordo— per part del senyor Lorda, i ara m'ha semblat també intuir per les paraules del senyor Carnicer, que, efectivament, jo no hi veig una relació amb el que es pretén tenir, que m'imagino que deu ser el Patronat Català Pro Europa. És clar, si posem al mateix terreny el Consell Català del Moviment Europeu i el Consell Català, perdó, i el Patronat Català Pro Europa, realment hi ha un greuge comparatiu, perquè a un se li assignen 5 milions i a l'altre 122, però em sembla que els senyors diputats són conscients, almenys el nostre Grup sí que n'és conscient —hi insisteixo—, que el Consell Català del Moviment Europeu és un lloc de pensament, de trobada de famílies ideològiques, polítiques d'Europa per impulsar el moviment europeu de caràcter molt ampli, no sols econòmic, mentre que el Patronat Català Pro Europa, bàsicament, no diré que no té aspectes de tipus genèric, però bàsicament és de sensibilització, d'impulsió, de difusió, de coneixement de la mecànica, de la vida quotidiana concreta i puntual de la nostra integració a la Comunitat Econòmica Europea, i per això veuen vostès el munt de publicacions del Patronat Català Pro Europa, que fan referència normalment, no a temes genèrics, sinó específicament a informació sobre la legislació, sobre aranzels, sobre tractats econòmics, etcètera, i, per tant, no veig, realment, la més petita similitud entre el Consell Català del Moviment Europeu i el Patronat Català Pro Europa, fora d'incidir sobre el camp europeu. Per tant, no hi veiem un greuge, en el fet que en el Consell Català del Moviment Europeu tingui, doncs, un manteniment de la partida, quan per altra banda —crec que hi ha una partida, una esmena; ja tindrem ocasió de parlar-ne— el Pressupost del Patronat Català Pro Europa no ha experimentat pràcticament variació en relació amb l'any anterior.

Per aquests motius, senyor President, ens oposarem a l'adopció d'aquestes dues esmenes 171 i 172.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. La 173, del Grup d'Esquerra Republicana?

El Sr. BARRERA : Gràcies, senyor President. Aquesta esmena proposa una reducció de 150 milions en el concepte 229.09. Accions de promoció cultural i econòmica, que estan dotats amb 185 milions.

I, bé, jo voldria remarcar aquí l'enorme augment que ha sofert aquest concepte sobre el Pressupost de l'any 87 : l'any 87 hi havia 130 milions i ara han passat a 185, o sigui 55 milions de més, que és el 42%. Aleshores, aquest augment en realitat compensa, fa més que compensar, compensa molt sobradament totes les disminucions de què ens parlava el senyor Escudé : «que ara hem disminuït el 3% d'aquí o hem disminuït el 15% d'allà», no? I, com que també és un concepte absolutament vague, «accions de promoció cultural i econòmica», amb el qual les persones responsables de la Secretaria General —jo no vull anomenar ningú—, doncs, poden fer el que creguin més convenient, doncs resulta que en realitat les xifres globals a la seva disposició no solament no han disminuït, sinó que han augmentat, segurament en virtut de l'augment enorme que ha sofert aquest concepte, que és un dels conceptes més imprecisos, «accions de promoció cultural i econòmica», no? Jo voldria fer constar... Em sembla que hi ha algunes altres coses en el Pressupost que també es parla de... Sí, en aquest mateix, en aquest mateix capítol, hi ha el 229.05 que diu : «Formació i promoció». Suposo que potser la formació i promoció es refereix a funcionaris, però, aleshores, la promoció cultural i econòmica... Quina promoció cultural ha de fer el Departament de Presidència, quan em sembla que, si n'hi ha una a fer, l'ha de fer el Departament de Cultura? Quina promoció econòmica ha de fer el Departament de Presidència, si no és en aquests viatges del Molt Honorable senyor President de la Generalitat, quan el que l'hauria de fer hauria de ser el Departament d'Indústria o el Departament de Comerç i Turisme o el Departament d'Agricultura, etcètera? És a dir, el fet de voler posar en aquest calaix de sastre, oi?, tantes coses així precises, vull dir imprecises, vagues, etcètera, quan en realitat haurien d'anar en tot cas en els Departaments corresponents, que són els que estan cridats a realitzar aquesta acció, em sembla que és una pràctica poc recomanable i, per això, nosaltres proposem aquesta reducció important de baixar 150 milions sobre els 185; una reducció que ens sembla, en aquest cas, plenament justificada. Per què no es detalla quines són aquestes accions si realment és adequat que les faci Presidència i és adequat que augmentin en un 42% en aquest Pressupost? Perquè aquí no es pot pas dir que es tracta d'unes coses noves. Aquesta partida, aquest concepte es repeteix d'un pressupost a l'altre. Jo, amb la demanda de claredat que hem fet sempre, podríem potser acceptar la despesa si se'ns digués per a què serveix, però tampoc he sabut veure en el pressupost per programes ni en la memòria d'inversions, tampoc he sabut veure cap mena de justificació. Per tant, creiem que la nostra esmena de reducció és totalment justificada, i també proposem aquí que la reducció s'apliqui a la disminució del deute.

I, la veritat, això em porta a fer un comentari sobre el que ha dit el senyor Escudé en el torn en contra sobre una intervenció meua anterior. Si jo he entès bé les paraules del senyor Escudé, realment les inversions només es podrien finançar amb deute, i, per tant, si reduïem deute, hauríem de reduir automàtica-

ment inversions. Jo sempre he cregut —i si vaig equivocat sóc..., admeto que en matèria d'hisenda pública sóc un profa, no?; si vaig equivocat, demanaria un aclariment—, jo he cregut sempre que no és necessari endeutar-se per fer inversions, que es poden fer inversions sense fer deute. I en aquest cas, doncs, quan nosaltres proposem el deute i no reduïm les inversions, disminuir el deute sense reducció d'inversions, la cosa queda plenament justificada.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Per fer un torn en contra, el senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Jo voldria començar per allà on ha acabat el meu Molt Honorable contradictor, que és el tema del deute. Em sembla que no he dit pas que no es puguin fer inversions sense deute. Totalment d'acord : es poden fer i s'han de fer inversions sense deute, perquè si no estariem realment ben perduts. Si les minses inversions que podem arribar a fer encara s'haguessin de fer només amb deute, doncs, realment estariem perduts, perquè aleshores significaria que l'Estat de les autonomies no serveix per a gran cosa més que per redistribuir a nivell administratiu la decisió, ni tan sols decisió, la pagadoria d'unes retribucions dels sous dels funcionaris i res més. Realment seria, no ja ni una autonomia, ni tan sols potser una descentralització.

Jo el que he dit és que el deute, tot el deute, s'ha d'aplicar a inversions, no que les inversions és el deute. I això ho he lligat, i no sols l'ocasió anterior, sinó en altres intervencions, amb el tema del Fons de Compensació Interterritorial; aleshores sí que he dit que, fonamentalment, la inversió ve a través del Fons de Compensació Interterritorial i he explicat la filosofia correcta, però l'aplicació incorrecta o la traducció incorrecta del Fons de Compensació Interterritorial que volent atemptar, volent apuntar a dos objectius diferents —la correcció del desequilibri territorial i les noves inversions, la reposició d'inversions—, no fa ni una cosa ni l'altra. I per això he dit que, malgrat la millora del sistema financer i malgrat els 4.000 milions, en números rodons, d'increment del Fons de Compensació Interterritorial, malgrat tot això, aquest any una vegada més hem hagut d'incrementar el deute. Jo el que deia abans és que si una disminució del deute no va acompanyada d'una altra esmena d'increment, o sigui, de transferència de despesa corrent a inversió, el que passa, i, hi insisteixo, no sóc matemàtic, però per intuïció diria que aleshores, com explicava abans, hi ha un forat, hi ha una diferència entre les partides d'inversió i la inversió que es pot fer. Queda un buit, perquè aquests 150 milions concretament que es vol fer aquí quedarien penjats, desapareixerien com a despesa corrent i, pel sol fet de disminuir el deute, no faria aparèixer aquests 150 milions en una altra partida d'inversió. Em sembla que és un tema evident.

Quant a l'altra qüestió, és veritat, té raó el senyor Barrera : l'any passat a aquesta partida hi havia 130 milions, aquest any n'hi ha 185. Ara, val a dir que, si es reduïssin en la quantia que pretén el Grup d'Esquerra Republicana, quedarien reduïdes a 35! Potser tindria un sentit dir : «bé, de 130 a 185 és un augment important, fem l'augment només del 8% o deixem-ho igual», però, és clar, fer una reducció de 130 —de l'any passat— a 35 ens sembla, evidentment, que no és adequat, no és congruent almenys amb la informació que tenim, perquè a

nosaltres ens sembla —aquest títol és prou explícit— que un objectiu fonamental del Govern de la Generalitat és la promoció del país en tots els aspectes, tant el cultural com l'aspecte econòmic —i altres aspectes, però aquests dos aspectes molt concretament. Sense cultura, sense una cultura específica, Catalunya no seria res; ara, també sempre, sense una base econòmica, doncs, evidentment no podríem ser res. Evidentment, la meua filosofia no és la marxista, però sí que reconec que, si una cosa és essencial, l'altra és bàsica, i, per tant, tot el que es faci en aquest terreny creiem que és bo. I, aleshores, com ja vam explicar l'any passat en les esmenes corresponents, el que es fa amb aquesta partida, amb aquesta dotació pressupostària és donar suport a totes les accions de promoció cultural i econòmica de la Generalitat —que se'n fan moltes i se'n pensa fer moltes més, i d'aquí l'increment d'aquesta partida— que no troben, o que no trobin acollida a les competències estrictes i específiques d'un departament concret, sigui doncs, Cultura, o sigui Ensenyament, o sigui Indústria, o sigui Comerç, o sigui Agricultura i, per tant, en aquestes com tantes altres partides que hi ha que no tenen una concreció pressupostària concreta s'assignen a Presidència, a aquest gran calaix de sastre que dèiem abans.

Per aquests motius, senyor President, nosaltres també ens oposarem a l'adopció d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. *(El M. H. Sr. Barrera demana per parlar.)* Sí, senyor Heribert Barrera.

El Sr. BARRERA : Senyor President només, no és que vulgui fer una rèplica però m'ha semblat, m'ha semblat entendre que el senyor Escudé potser altre cop no ha tingut en compte l'experiència passada i que ell seria procliu a acceptar que per comptes d'un augment de 55 milions hi hagi només un augment del 8% sobre el que ha dit de l'any passat, que seria 10 milions. Si ell proposa una esmena transaccional en aquest sentit, el Grup d'Esquerra Republicana estaria molt content de retirar la seva esmena i subscriure aquesta esmena transaccional.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies. Jo he dit abans que jo també era com a humà un animal que entrebanca dos cops amb la mateixa pedra, però no tres, i jo ja he dit, almenys era la meua intenció, i em sembla que en la meua allocució també he estat ben clar que jo deia que trobaria correcte a nivell dialèctic, si més no, que Esquerra Republicana fes aquesta proposta, que nosaltres no podríem acceptar perquè..., etcètera, etcètera.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Donada l'hora a què hem arribat aquesta Presidència creu que seria oportú que procedíssim a votar les esmenes que hem debatut fins ara i, així, a la tarda podríem començar amb debat. *(El M. H. Sr. Barrera demana per parlar.)* Molt Honorable senyor Barrera.

El Sr. BARRERA : Senyor President, em sembla molt bé el seu suggeriment i, d'altra banda, crec que hi estarem d'acord tots, però jo demanaria si en aquest cas poguéssim fer una explicació de vot després d'aquesta votació, perquè si l'hem de fer a la tarda ja estarem una mica, haurem perdut una mica el fil, una explicació de vot que, per la meua banda, jo prometo que serà ben curta.

El Sr. PRESIDENT : D'acord, no hi ha inconvenient a

poder fer una explicació de vot ben curta després d'aquesta votació.

La votació de les esmenes, jo els proposaria una votació per grups, però si us plau, si algun grup vol una votació d'una esmena de forma separada, si us plau, que ho faci avinent.

La primera votació que correspondria serien les esmenes del PSU, números 157, 158, 159, 162, 164 i 166. Una sola votació.

Vots a favor d'aquest conjunt... *(El M. H. Sr. Barrera demana per parlar.)* Perdó?

El Sr. BARRERA : Jo demanaria que es votessin separadament les esmenes del PSUC que proposen reduccions al capítol primer de les altres esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Molt bé. *(L'I. Sr. Vives demana per parlar.)* Senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Senyor President, jo per anunciar que en esmenes de la resta de grups serà més llarga la meua explicació de quines vull separades, que si les votem una per una.

El Sr. PRESIDENT : D'acord.

El Sr. VIVES : Potser valdria la pena anar una per una i...

El Sr. PRESIDENT : Doncs, d'acord.

157, del PSU.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Resultat : 7 a favor, 14 en contra, 1 abstenció. No prospera la 157.

Anem a la 158, del PSU també.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El mateix resultat.

Esmena 159, del PSU.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

6 a favor, 14 en contra, 2 abstencions.

160, del Grup Popular.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El Sr. BARRERA : Perdoni, la velocitat m'ha fet..., jo tenia intenció de votar a favor.

El Sr. PRESIDENT : Doncs, no hi ha inconvenient. Repetim la votació sobre l'esmena 160, del Grup Popular.

Vots a favor de la 160?

Vots en contra?

Abstencions?

8 a favor, 14 en contra, cap abstenció. No prospera la 160.

161, d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El mateix resultat.

Esmena 162, del PSU.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El mateix resultat de : 8 a favor, 14 en contra.

Esmena 163, d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?
 Vots en contra?
 Abstencions?
 El mateix resultat.
 164, del PSU.
 Vots a favor?
 Vots en contra?
 Abstencions?
 El mateix resultat.
 165, d'Esquerra Republicana.
 Vots a favor?
 En contra?
 Abstencions?
 El mateix resultat.
 166, del PSU.
 Vots a favor?
 Vots en contra?
 Abstencions?
 El mateix resultat.
 167, d'Esquerra Republicana.
 A favor?
 En contra?
 Abstencions?
 El mateix resultat.
 Repeteixo que el mateix resultat és : 8 a favor, 14 en contra,

eh?

168, del Grup Socialista.
 Vots a favor?
 Vots en contra?
 Abstencions?
 El mateix resultat es rebutja.
 169, del Grup Socialista.
 Vots a favor?
 Vots en contra?
 Abstencions?
 El mateix resultat.
 170, del Grup Socialista.
 Vots a favor?
 Vots en contra?
 Abstencions?
 El mateix resultat.
 171, del Grup Socialista.
 A favor?
 En contra?
 Abstencions?

El mateix resultat. Perdó. Sí, sí. He interpretat que només era una qüestió de velocitat; queda rebutjada també la 171.

172.
 Vots a favor?
 Vots en contra?
 Abstencions?
 El mateix resultat.
 173.
 A favor?
 En contra?
 Abstencions?
 El mateix resultat de 8 vots a favor, 14 en contra.

Tot aquest conjunt d'esmenes, totes elles han estat rebutjades. Ara anem a suspendre la sessió. Faig avinent als senyors

diputats que ..., l'explicació de vot abans, sí. Senyor Heribert Barrera, teniu la paraula.

El Sr. BARRERA : Bé. Jo volia simplement dir que el fet que es voti simultàniament una alta i una baixa porta moltes vegades a haver de votar en desacord potser sobre algun aspecte de la votació, és a dir, es pot estar d'acord amb l'alta i no amb la baixa, es pot estar d'acord amb la baixa i no amb l'alta i, aleshores, cal fer una ponderació entre el que es considera més important. Això ha fet que nosaltres hem votat a favor d'algunes esmenes perquè creïem que la baixa estava tan justificada que, sigui quina sigui l'alta que es proposava, sempre era preferible aquesta alta que no pas el que es proposava en el Projecte i, per això, doncs, encara que no estiguéssim identificats totalment amb l'alta, li hem votat a favor. I, per aquesta mateixa raó, per bé que estàvem millor identificats amb l'alta que proposava el Grup parlamentari del PSUC en les esmenes relatives a baixes del capítol de personal, realment ens ha semblat que no podíem reduir d'una manera tan important com ell proposava en el capítol de personal i ens hem abstingut en les votacions corresponents. Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Alguna altra explicació de vot? No.

La sessió es reprendrà amb la màxima puntualitat possible a les quatre de la tarda. Gràcies.

Se suspèn la sessió.

(Són les dues del migdia i un minut.)

La sessió es reprèn a les quatre de la tarda i vuit minuts. Presideix la sessió l'I. Sr. Pont, acompanyat del Secretari, I. Sr. Casals i Lezcano. Assisteix la Mesa l'Oidor de Comptes.

Hi són presents les diputades i els diputats membres de la Comissió I. Sr. Escudé, I. Sr. Ariño, I. Sr. Martínez i Ibáñez (en substitució de l'I. Sr. Subirà), I. Sr. Colomines (en substitució de l'I. Sr. Moliner), I. Sr. Coll i Majó, I. Sr. Aligué, I. Sr. Gavín (en substitució de l'I. Sr. Cardús), I. Sr. Mur, I. Sr. Vila i Fontcuberta, I. Sr. Muntal, I. Sr. Grau, I. Sr. Codina i Castillo (en substitució de l'I. Sr. Pérez-Moreno), I. Sr. Camps i Vallejo, I. Sr. Jané, I. Sra. Sanabra i I. Sr. Descals, pel G. p. de Convergència i Unió; I. Sr. Santiburcio, I. Sr. Terradellas (en substitució de l'I. Sr. Madueño), I. Sr. Casares (en substitució de l'I. Sr. Carnicer), I. Sr. Soto (en substitució de l'I. Sr. Ayguadé), I. Sr. Cigarrán, I. Sr. Riera i Olivé i I. Sr. García Sáez (en substitució de l'I. Sr. González Navas), pel G. Socialista; I. Sr. Vives i I. Sr. Padullés (pel G. p. del PSUC); I. Sr. Alay (en substitució de l'I. Sr. Torres) i M.H. Sr. Barrera, pel G. p. d'Esquerra Republicana.

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Haviem quedat aquest matí en l'esmena número 174 del Grup d'Esquerra Republicana; com que no hi ha cap diputat d'aquest Grup en aquest moment, se sotmetrà a votació quan arribi al seu moment aquesta esmena atesa la petició feta pel Grup de Convergència i Unió.

Esmena 175, del Grup Socialista. Tota vegada que tampoc hi ha cap membre del Grup Socialista i el Diputat senyor Raimon Escudé demana que se sotmeti a votació, en el seu moment serà votada.

Esmena 176, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. El senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES : Moltes gràcies, senyor President. 176, 178 i

179. La 176 que el que pretén és eliminar aquesta partida de dotacions per a serveis de nova creació, perquè entenem, malgrat les explicacions que aquest matí ens feia el senyor Escudé, que aquí hi aniria segurament l'Institut Català del Temps Lliure, el Consell Econòmic i Social, etcètera, o malgrat les interpretacions que altres hi donen dient : «si aquí al darrere hi ha el canal quatre de la Televisió Catalana...», no s'explica ni en la memòria ni en els programes a què van destinats aquests 84 milions de pessetes, i en conseqüència ens plantegem suprimir-los per destinar-los a aquella partida «ajuts al tercer món» de la qual ja hem parlat aquest matí.

L'esmena número 178, de reducció proporcional del capítol IV, de 1.000 milions de pessetes, a partir del que es considera que és un creixement excessiu d'aquesta partida i, consegüentment amb això, destinar-los a increment de construccions esportives, a l'article 66 de la Direcció General de l'Esport.

I, finalment, l'esmena 179, també de reducció del Centre Divulgador de la Informàtica, perquè entenem que uns anys després de la seva creació no es justifica la seva existència, almenys el Parlament no en té constància que sigui justificable i, també, destinem aquests diners a aquella famosa partida d'«ajuts al tercer món», de la qual ja hem parlat.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Vives. El Diputat senyor Escudé té la paraula per a fer el torn en contra de les esmenes 176, 178 i 179 del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Quant a l'esmena 176, l'alta, com deia bé el senyor Vives, ja n'hem parlat prèviament, de l'ajut al tercer món, ja hem explicat el que ens feia només poder admetre l'esmena de la Presidència, del Diputat que en aquest moment té la Presidència de la Comissió. Quant a la baixa, crec que de forma molt extensa he explicat en diverses ocasions el perquè d'aquest concepte 240.01, que és per serveis de nova creació, i, precisament, aquesta definició indica, podríem dir paradoxalment, la seva indefinició està en funció de previsible creacions de nous serveis; previsió molt prudent, perquè no sé si ho explicava abans, crec que no, que aquesta partida, en l'exercici anterior, era de 158 milions i ara ha baixat a 84. Per tant, evidentment, no podíem donar suport a aquesta proposta del PSUC.

Quant a l'esmena 178, quant a l'alta, és una altra esmena d'aquestes que van enriquir l'article 66, o sigui, inversions pròpies de construccions a instal·lacions esportives —ja hem parlat el matí d'una esmena similar—, que els 150 milions que hi havia és atenent les previsions xifrades en projectes, etcètera de la Direcció General de l'Esport, i qui més que la Direcció General de l'Esport coneix quina és la seva capacitat, la seva possibilitat d'inversió en aquestes instal·lacions, al marge de conservació i reparació, encara que aquí observo que és a tot l'article 66, vol dir que juguen tots els elements. En tot cas ens ha semblat realment molt excessiu, aquests 1.000 milions de pessetes que hi pretén aplicar el Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i més quan a la reducció proporcional que es fa en aquests capítols, perdó, en aquests articles : l'article 42 és aquell que anava destinat al Patronat de la muntanya de Montserrat, que aquest és un organisme mixt amb les diputacions provincials, amb cert paral·lelisme del qual parlàvem aquest matí amb el senyor Barrera quant al consorci de documentació, doncs, aquest organisme mixt té unes necessitats pressupostàries pac-

tades amb les entitats que en formen part; que el seu pressupost figura incorporat en el Pressupost de la Generalitat i, per tant, no es pot, entenem, modificar, perquè en aquest cas la Generalitat no podria fer honor als compromisos amb les altres entitats.

L'article 44 és el que fa referència al *Diari Oficial de la Generalitat*, em sembla que també he tingut ocasió de parlar que enguany el *Diari Oficial de la Generalitat* es transforma —si no recordo malament, hi ha un text legislatiu en curs—, es transforma en un organisme autònom i, per tant, aquí hi figura la seva dotació a través de la subvenció de 150 milions de pessetes que és el cost previsible d'edició del *Diari Oficial de la Generalitat*, entenem també poc prudent reduir-ho.

En l'article 45, que quant a quantitat és el més important, aquí sí que frontalment hem de dir que no. És una esmena tradicional del Grup del PSUC i de molts altres grups, perquè, com saben, en aquest article hi va la dotació per a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Ens podríem estendre molt cantant les excel·lències de la necessitat de comptar amb una xarxa televisiva i radiofònica que ajudi a redreçar la nostra personalitat nacional. Hi ha, crec que la major part de grups tenen esmena a la totalitat d'aquest organisme autònom, hi haurà ocasió probablement de discutir-ho amb major amplitud, per tant, doncs, nosaltres ara no voldríem entrar aquí, però només manifestar el nostre rebuig total de reduccions en aquesta partida tan important. I, dintre d'aquest article també hi ha el tema informàtic que hi ha fet referències el senyor Vives, el Centre Divulgador de la Informàtica, també és una esmena tradicional del seu Grup i d'altres grups; recordo que en el Ple l'any passat vaig fer una explicació molt llarga sobre el contingut, les actuacions d'aquest Centre Divulgador de la Informàtica, aquest matí també n'he parlat, convido els senyors diputats a repassar el programa d'actuació d'aquesta Entitat, que figura en la memòria del pressupost per programes, i, com deia el matí, també el detall de les seves partides pressupostàries que almenys a nosaltres ens semblen força correctes, i més quan hi ha un increment petitíssim, l'any passat eren 85 milions i aquest any són 89.

El que passa, potser això s'haurà escapat al senyor Vives, és que l'any passat figurava en una altra partida, la 480.09, que en definitiva la finalitat era la mateixa i la variació és mínima.

I, finalment, quant als articles 47 i 48, el 47, fa referència a empreses privades, la qual cosa ens sembla important dintre d'aquesta defensa que fèiem, que ja explicàvem el matí, de la societat civil, i quant a famílies encara major energia perquè en l'article 48 hi ha tot aquest reguitzell d'organismes valuósíssims la majoria d'ells i desinteressats que, doncs, en diversos camps de l'activitat social intervenen ajudant els bons fins de la nostra societat. I això encara és més sorprenent, aquesta proposta de reducció, perquè el Grup del PSUC i molts altres grups a través d'altres esmenes el que fan és : a conceptes concrets, a entitats d'aquestes concretes que figuren en aquest capítol de famílies —s'ha parlat de la Creu Roja, es pot parlar dels centres de la UNESCO, dels casals catalans, etcètera, d'una pila d'entitats—, doncs, el que es pretén —hi insisteixo— és augmentar, raó de més perquè ara no puguem acceptar que, també d'aquest article, se'n faci una reducció a través d'aquesta esmena.

I, finalment, l'esmena 179, encara més específicament fa re-

ferència al Centre Divulgador de la Informàtica, perquè no sols es fa una reducció proporcional, genèrica com es fa en l'esmena anterior sinó que es fa una reducció del 100%; es suprimeix totalment.

I, per les raons que hem dit abans, també ens hi hem d'oposar.

Per altra banda, quant a l'alta, aquesta esmena 179, vol destinar aquests diners a la qüestió d'ajut al tercer món i que és un tema que ja hem debatut àmpliament.

Per tant, doncs, també ens oposarem a aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Correspon ara fer el torn a favor de l'esmena 177, del Grup d'Esquerra Republicana. El Molt Honorable senyor Barrera té la paraula.

El Sr. BARRERA : Senyor President, jo potser m'he confós, però és que aquest matí, l'esmena 174, a mi em semblava que no l'havia defensada.

El Sr. PRESIDENT : Teniu raó, senyor Heribert Barrera. No l'hem defensada perquè quan ha arribat el moment de la seva defensa el vostre Grup no tenia representant en la Comissió.

El Sr. BARRERA : Bé, jo aleshores, demanaria al senyor President que hi hagués unes regles sobre les hores de començar perquè, és clar, algunes vegades comencem a i quart, altres vegades comencem a i vint i que altres vegades comencem a i deu, em sembla que és realment desagradable, no? Jo aquest matí he estat puntualment aquí, a les deu en punt. Hem començat molt més tard. Ara també era aquí, però era en el Grup, repassant les coses, i baixo quan encara no era un quart i resulta que aquesta esmena ja ha estat, ja ha quedat decaiguda perquè no hi havia ningú del nostre Grup, no? *(Pausa.)*

Sí, però sense defensa. Bé, aleshores, em permetrà el senyor President que ara, digui unes paraules sobre aquesta esmena, no?, que no he pogut defensar anteriorment per les raons que indicava. Però de totes maneres reitero la meua demanda que es digui exactament l'hora que es començarà i que consti en acta si no hi ha quòrum, perquè quan no hi ha quòrum és perquè és el Grup de la majoria que no hi és present, perquè del Grup de la majoria sempre hi ha quòrum, de manera que consti quan no..., i que sapiguem exactament que començarem a l'hora en punt i no que començarem arbitràriament segons les persones, algunes persones que hi som i d'altres que no... No. Això jo crec que **no pot ser**.

Bé, com deia, aquesta esmena 174, que era la de les exposicions, evidentment per a nosaltres és un altre exemple d'esmena completament sumptuària, vull dir d'una despesa sumptuària. Jo, em sembla que les exposicions que està justificat de fer són sobretot les que ha de fer el Departament de Cultura, el Departament de Presidència, algunes exposicions de presentació global de Catalunya, potser sí, però 190 milions són molts milions i, evidentment, això deu entrar en allò que deia el senyor Escudé aquest matí de l'«efervescència».

I ara passem a l'esmena 177, que és les dotacions per a nous serveis. Nosaltres demanem la supressió pràctica d'aquest concepte deixant-ho només en 100.000 pessetes, de manera que si hi ha alguna cosa, algun nou servei que es crea... Perquè a mi, realment, ens estranya molt a nosaltres que no es pugui saber quins nous serveis, però que, en canvi, es pugui preveure una quantitat, ens sembla que això és contradictori. Si són serveis

hipotètics, no creats, que no s'ha pensat en absolut, dels quals no hi ha cap projecte, aleshores, se'ns fa difícil que es pugui precisar exactament que s'hi destinen 84 milions. És cert que aquest any es destinen molt menys que l'any anterior, però en realitat, si per exemple, fos alguna cosa com el que deia el senyor Escudé del Consell Econòmic i Social —vaja, que se n'havia parlat aquest matí—, suposo que valdria la pena d'indicar-ho. Sempre topem amb el mateix, en aquest Pressupost hi ha una gran quantitat de partides, de les quals no hi ha en absolut cap precisió, cap especificació, queden coses vagues, informulades que es poden prestar a qualsevol cosa, i, com que després hi haurà una dotació pressupostària, doncs, en virtut d'aquest arbitrari es podran dedicar uns diners a coses que el Parlament no n'ha tingut la menor notícia. Perquè evidentment quan es diu «dotacions per a nous serveis» no és pas obligatori que sigui un servei aprovat per llei, creat per llei del Parlament; pot ser un servei que sigui una iniciativa completament de l'Executiu. A nosaltres ens sembla que aquest és un procediment dolent; seria preferible el d'un suplement de crèdit en un moment donat o una transferència, perquè almenys sabríem les coses com van.

Per això, proposem la pràctica supressió d'aquest concepte, deixant només 100.000 pessetes perquè justament sigui fàcil fer una transferència si és necessària.

El Sr. PRESIDENT : Per fer un torn en contra, el senyor Raimon Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Bé, faré un torn en contra breu, perquè aquest concepte 240.01, a part que hem fet diverses esmenes, perdó, diverses mencions al llarg del matí, també ara, fa molt poc, n'hem estat debatent amb el Grup parlamentari del PSUC. En definitiva, com indica el títol, es tracta de «dotacions per a nous serveis», els nous serveis que apareguin en el transcurs de l'any 88. Aquesta no és una partida gratuïta perquè crec que l'experiència de tots aquests anys ens ha demostrat que sempre hi ha hagut també una efervescència parlamentària en el sentit que s'han creat organismes nous o, bé que pel cantó executiu també s'ha cregut necessari establir un ens que agrupi o que realitzi determinades tasques amb un pressupost específic, i moltes vegades, fins i tot, a petició dels grups parlamentaris. Jo recordo que l'últim cas que es va donar, que va ser l'any passat, va ser el tema de la Comissió Interdepartamental de la Dona, que es va poder constituir i després dotar gràcies a l'existència d'aquest concepte. I, en canvi, veuran que en l'exercici de l'any 88 ja apareix desglossada aquesta Comissió Interdepartamental de la Dona amb una dotació de 48 milions i mig. Per tant és una dotació cautelar que sempre ha estat útil perquè, afortunadament, en el transcurs de l'any sempre han sorgit noves possibilitats de creació d'ens i organismes que necessiten una dotació econòmica sense esperar la seva posada en marxa d'un nou exercici, és veritat que hi cabria la possibilitat d'un crèdit extraordinari i alguna vegada s'ha fet, però en raríssimes ocasions, i aquests últims anys —jo recordo que es va fer l'any 80—, i recordo que en aquests darrers anys només s'ha fet en temes de gran volum, en què realment, aleshores, ja no era possible utilitzar aquest mecanisme d'aquesta quantitat modesta. Hi ha hagut un tema d'inversions de TV3, hi ha hagut un tema d'inversions esportives de cara als Jocs Olímpics, però —hi insisteixo—, el recurs ordinari per a dotacions importants, però amb una

mesura no massa extensa és la utilització d'aquest crèdit. I bé, i com reconeixia el senyor Barrera, el que s'ha fet aquest any és reduir fortament, en vista que l'any passat no va ser necessari utilitzar, perquè, tot i que es va crear algun organisme —com deia—, no s'ha necessitat d'una forma important aquesta partida, per això es redueix pràcticament a la meitat. En definitiva, doncs, entenem que és prudent mantenir aquesta qüestió. Per altra banda, la baixa s'aplica al deute.

Aleshores, finalment, senyor President, i encara que en estricta aplicació reglamentària, doncs, no caldria ara replantejar esmenes anteriors, però, si més no per cortesia parlamentària, voldria dir, quant a aquesta esmena 174, que fa referència a exposicions, que és una partida que té la mateixa, pràcticament la mateixa dotació de l'any anterior, de 174 milions passa a 190, i aquest és un tema de plena transparència. Els senyors diputats saben que any darrere any, i concretament l'any passat, es varen fer tres exposicions internacionals de potenciació de la figura i de la imatge de Catalunya i que el Consell Executiu té el projecte per a aquest any 88 de fer també tres exposicions a ciutats estrangeres, per continuar aquesta promoció tan necessària, entenem, de Catalunya, la seva imatge i dels seus interessos, tan espirituals com materials. I, per tant, tampoc, quan arribi el moment de la votació, no podem donar suport a aquesta esmena.

Gràcies, senyor President.

(Ll. Sr. Vives demana per parlar.)

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. El senyor Maties Vives havia demanat la paraula per a alguna qüestió reglamentària, senyor Maties Vives?

El Sr. VIVES : Una qüestió d'ordre, senyor President. Jo no vull semblar descortès amb ningú, ara!, el que no admet aquest Grup parlamentari és que siguin posades a consideració de la Cambra esmenes que ja han estat formalment substanciades. Ahir el matí el nostre Grup parlamentari va arribar tard i un piló d'esmenes havien no només estat substanciades sinó posades a votació. Ni se'ns va ocórrer tornar-les a replantejar. Per què? Perquè l'hora de començar una sessió és l'hora que és i no hi caben interpretacions. Si són les deu, són les deu; si són les quatre, són les quatre. I el que remarca el nostre Reglament és que el quòrum és necessari a l'hora de les votacions i, per tant, si aquí discutim ara cinquanta esmenes i al final les votem, mentre hi hagi quòrum a l'hora de votar això val. Per tant, bé, en català qui no hi és no hi és comptat, a l'hora de començar; ahir pel Grup parlamentari del PSUC, avui pel Grup parlamentari d'Esquerra Republicana; és la servitud dels grups relativament petits.

Però és clar, senyor President, si la Mesa admet que entrem a reconsiderar esmenes que ja han estat depassades, no només no acabarem mai, sinó que estem afectant, jo crec, el dret de la resta de grups que estan en un moment determinat a la Cambra. Ahir, ho hagués fet el Grup parlamentari del PSUC, avui ho poden fer altres grups, demà segurament uns altres, però és clar, tan legítim és el dret dels diputats que ja hi eren a no tornar sobre coses que ja han passat, com en definitiva el que es planteja..., ho repeteixo : no vull ser descortès amb ningú, ni que això es prengui com una referència, en aquest cas, al Grup d'Esquerra Republicana, al senyor Heribert Barrera o al senyor Raimon Escudé, però és que, com a sistema, jo crec que s'ha de començar com més puntual millor, i, atès que el

mecanisme és que fem la defensa d'esmenes i al final s'agrupen les votacions, entén el nostre Grup parlamentari que mentre el quòrum existeixi en el moment de les votacions, és suficient, i, per tant, amb un diputat a la sala pot començar el debat i que això segurament donarà més agilitat al tema.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Maties Vives. Aquesta Mesa tindrà en compte la vostra demanda implícita d'aplicació estricta del Reglament. Senyor Heribert Barrera, sentint-ho molt, jo us he de donar la paraula per a un tema reglamentari, perquè no complim alguna qüestió reglamentària..., jo us la donaré amb molt de gust si em citeu, si us plau, quin article creieu que en aquest moment la Mesa no compleix. Senyor Barrera si és per aquesta qüestió, podeu fer ús de la paraula.

El Sr. BARRERA : No, únicament per al·lusions, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : No crec que les al·lusions hagin estat ofensives a criteri d'aquesta Mesa per a la persona del Grup d'Esquerra Republicana i em sembla que no hi ha... Continuem el debat. Passem a l'esmena número 180, del Grup d'Esquerra Republicana. El senyor Heribert Barrera, té la paraula per fer la defensa.

El Sr. BARRERA : ...d'informàtica, jo mateix n'he parlat aquest matí i he insistit —ja és un assumpte vell en aquesta..., en el moment de la discussió dels Pressupostos— que cada vegada menys era necessari que fos la Generalitat la que divulgés la informàtica. Ens trobem que s'ha creat un organisme autònom el Pressupost del qual, el 75% del Pressupost correspon d'aquesta subvenció de la Generalitat, ens sembla a nosaltres que realment la informàtica es divulga sola actualment; que en tot cas es divulga a través de l'acció que pot fer el Departament d'Ensenyament en les escoles, però que és absolutament sobrer que hi hagi una partida pressupostària d'aquesta importància, 89 milions, que es van repetint d'un pressupost a l'altre, perquè l'any passat hi havia 85 milions, de manera que s'ha augmentat com la inflació, el 5% aproximadament, i nosaltres proposem la supressió total d'aquest concepte, entenent que, si realment hi ha algunes accions útils a fer, segurament no necessitarien..., es podrien fer a través d'altres vies i no a través d'aquest Centre Divulgador, que molt probablement va ser fundat per unes raons que no és hora ara de recordar, però que tenien poc a veure amb la mateixa informàtica.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. El senyor Escudé té la paraula per fer el torn en contra.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Serà un torn en contra breu, perquè realment, com diu el senyor Barrera, potser no és el moment ara d'aprofundir en la història o, millor dit en la prehistòria d'aquest Centre Divulgador de la Informàtica, hem tingut ocasió al llarg de dos o tres anys de debat en comissió i en plenària aquest tema. Avui dia —com explicava— està configurat com una empresa; fa molt pocs moments, en l'esmena —fa tants pocs moments que era l'esmena immediata anterior—, l'esmena 179, per part del Partit Socialista Unificat de Catalunya es plantejava exactament la mateixa qüestió de supressió de la partida destinada a aquesta entitat, aleshores, doncs evidentment, pels mateixos arguments que he donat abans, ens hem d'oposar a aquesta esmena del Grup d'Esquerra Republicana. Aquest Centre Divulgador de la Informàtica, SA és una empresa existent, que compleix uns objectius que ja he explicat quins són, que he remès al seu Pressu-

post i a la seva explicació de programes d'actuació i, per tant, entenem que seria una cosa totalment inconseqüent que li retiréssim la consignació pressupostària corresponent, deixant nulla a la pràctica l'existència d'una entitat, un òrgan de la Generalitat, una empresa de la Generalitat que existeix, que funciona i que té una activitat; activitat que potser pel que veig no és apreciada per altres grups, però pel nostre sí i entenem que tot el que es faci en el camp de la informàtica per mentalitzar els nostres ciutadans, tant els empresaris, com els tècnics, com els treballadors, com el ciutadà en general, sobretot la joventut, serà poc i, per tant, entenem que és correcta aquesta assignació i també, com ja he anunciat abans en l'esmena anterior, votariem en contra d'aquesta esmena número 180.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Esmenes ara del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya a partir de la 181. El senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES : Sí, 181 i 182, senyor President, que són dues esmenes que pretenen la supressió de dos conceptes : un, la transferència corrent al Consell Intercomarcal de les Terres de l'Ebre; dos, la transferència corrent als consells comarcals de muntanya. I valgui a dir que nosaltres hem estat des del seu naixement, des del seu origen copartípcis i entusiastes del Consell Intercomarcal de les Terres de l'Ebre i que, com no, estem indiscutiblement a favor de l'existència de consells de tipus comarcal que recullen específicament el tema de la muntanya. El que succeeix és que entenem que a partir de l'aprovació de la Llei de Comarques, aquests dos ens han de quedar subsumits, integrats en la legislació específica aprovada pel Parlament de Catalunya, tanmateix com s'estableix —crec recordar— en una disposició final o addicional d'aquella mateixa Llei i que consegüentment no és prudent incorporar aquests diners en concret a aquestes dues assignacions pressupostàries. L'alta d'aquests diners serveix per remarcar que hi ha dos aspectes d'aquest article 48, des del nostre punt de vista, insuficientment dotats; un d'ells és el centre de la UNESCO a Catalunya. Entenem que els 13 milions i mig del Consell de l'Ebre —per aquelles raons abans expressades, si no per a la mateixa validesa del Consell de l'Ebre en sí—, seria més prudent atribuir-los als centres UNESCO-Catalunya, és a dir en definitiva, fer un impuls no tant de subministrament de —jo entenc que foren només algun tipus de retribucions a través del Consell de l'Ebre, si això es fes a persones—, sinó que pogués ser d'una certa utilitat a través d'aquells centres de la UNESCO a Catalunya.

I, d'altra banda, incrementar amb 27 milions de pessetes la partida del Consell Català del Moviment Europeu, cosa que em sembla més adient amb el que és la realitat d'aquell mateix Consell, de les potencialitats del seu treball, sobretot si ho comparem —i això vindrà en una esmena més endavant— amb el Patronat Català Pro Europa i que, en definitiva, li faríem un bon servei, al temps que, ho repeteixo, per via de baixa, reconvertiríem això dels consells comarcals de muntanya al que és la seva estricta legalitat dintre de la Llei del Consell Comarcal de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Vives. Senyor Escudé, per fer un torn en contra?

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Jo estic fins a cert punt d'acord amb la motivació del senyor Vives, quan ha

dit que el Consell de les Terres de l'Ebre i els consells comarcals d'alta muntanya, doncs, tenen una vocació a la desaparició en termini molt breu, perquè realment, doncs, estem d'acord que amb la creació propera dels consells comarcals i la posada en marxa de tota la Llei d'Organització Territorial de Catalunya, evidentment, seran sobers aquests organismes. Tant és així que, per això, en el Projecte de Pressupost es deixa, quant als consells comarcals, la mateixa dotació exacta de l'any passat 27 milions, i quant al Consell de les Terres de l'Ebre hi ha un augment d'1 milió i mig, de 12 que hi havia l'any passat passa a 13 i mig. Ara, evidentment, encara que, segons la previsió que sembla existir, doncs el projecte de llei que dóna configuració definitiva al mapa comarcal de Catalunya, i que això possibilitarà de manera immediata la posada en marxa dels consells comarcals, està previst per al Ple del dia 9 del mes que som, vull dir, creiem que és correcte fer alguna dotació pressupostària a uns organismes que ara existeixen, que tenen uns treballs entre mans, més o menys accelerats però realitzen una activitat, i preveure la possibilitat d'establir el finançament del pont des del moment que aquests organismes hagin de desaparèixer i, realment, el moment en què encara existeixen. Ningú ens pot dir realment si el funcionament real, no ja el jurídic, dels consells comarcals serà el mes de gener, o el mes de febrer, o el mes de març i, per això dic, cautelament, ens sembla correcte mantenir encara, avui, una previsió; que com a previsió no vol dir que sigui una obligació de despesa sinó que és una possibilitat. Tampoc es tracta de quantitats extraordinàriament elevades —ja he explicat que es mantenen pràcticament els nivells de l'any anterior.

Quant a les baixes aquí sí que hi ha, o millor dit, quant a les altes que van destinades, aquestes quantitats de diners, sí que aquí hi ha discrepància molt més important, perquè nosaltres realment estem d'acord amb un correcte funcionament i una expansió dels centres de la UNESCO a Catalunya, però entenem que amb la partida de 30 milions que ja disposen en aquest moment, quan l'any passat eren 25, vol dir que hi ha un 20% d'augment, que és superior al de molts altres organismes i ens, ens sembla, doncs, suficient per atendre les necessitats de finançament públic dels centres de la UNESCO.

I encara molt més enèrgicament ens oposarem a l'altra esmena, a l'esmena 182, quant a l'alça, per —i aquest tema ja l'hem suscitat, crec, aquest matí— la qüestió del Consell Català del Moviment Europeu. Entenem que és un organisme de pensament, de reflexió, de trobada ideològica, però no un organisme executiu que necessiti grans dotacions pressupostàries, per això entenem que els 5 milions que té és suficient i que, en definitiva, dotar-lo de 27 milions més ens sembla més que excessiu. I, sobretot, com bé apuntava el senyor Vives, si veurem immediatament una altra esmena, la 183, que, no contenta amb aquests 27 milions, vol dotar de 52 milions més el Consell Català del Moviment Europeu, si no és que es replantejés totalment la finalitat del Consell Català del Moviment Europeu, no veiem ni de lluny ni de prop la més petita justificació per a aquest extraordinari increment, que passaria de 5 milions a l'ordre dels 80 i tants milions de pessetes a aquest organisme.

Per tant, per aquests motius, senyor President, també ens oposarem a l'adopció de l'esmena 181 i la 182.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Correspon

ara l'esmena 183, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. El senyor Maties Vives té la paraula.

El Sr. VIVES : Senyor President, 183, 184, 187, 191 i 203; és a dir, totes les esmenes del Grup parlamentari del PSUC al Departament de Presidència, a excepció feta de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

Per què les agrupem? Jo diria que bàsicament perquè tenen la mateixa filosofia, que és una filosofia d'intentar contraposar conceptes del Pressupost. Jo diria que hi pot haver la temptació per part del senyor Escudé de replicar-nos com ha fet ara a partir de les quantitats. Les quantitats sovint serveixen per fer paleses coses sorprenents o coses que no ens agraden, és cert que no hem de tendir a una equiparació entre la despesa o la subvenció de la Generalitat al Patronat Català Pro Europa i el Consell Català del Moviment Europeu, però no és menys cert que aquestes dues institucions, salvant totes les diferències legals en la seva constitució, salvant totes les diferències en la seva tasca concreta, ofereixen plantejaments i visions sobre el que és avui Europa jo diria que un xic diferent des del punt de vista de concepció de l'Europa del futur. I, per tant, quan apareixen aquest tipus d'ajuts, que qualificar-los de ridícul segurament és un tòpic parlamentari, però, en qualsevol cas, marcadament insuficients pel tipus de feina que estan tirant endavant, nosaltres amb un intent de ridiculitzar això —ho repeteixo— fèiem aquesta esmena de reducció de 52 milions de pessetes del Patronat Català Pro Europa i d'increment del Moviment Europeu. No perquè es tractés perquè teníem una confiança..., quan discutíem alguna d'aquestes esmenes del nostre Grup parlamentari i algú deia : «sembla exagerat» un altre Diputat del nostre Grup parlamentari deia : «ah! és que pensen aprovar-les aquestes esmenes?»; És clar, el tema és que sabem a què venim en aquesta Comissió i no ens hem enganyat en aquest debat de Pressupostos.

Per tant, per fer palès això, per fer palès això, és a dir, la necessitat que des de la Generalitat es tingui una visió d'Europa, no unilateral, no estrictament decantada cap a uns determinats posicionaments i, d'altra banda, que s'estimuli tot el que és una reflexió sobre l'Europa del futur, amb una perspectiva d'unitat europea, és pel que anava aquesta esmena, no tant per la importància de l'import d'aquesta com pel que dels seus conceptes es pot despendre.

Esmena 184, que té la mateixa finalitat : incrementar en 40 milions l'ajut al tercer món. D'això n'hem parlat ja a bastament en aquesta Cambra. Però reduir-los, aquests 40 milions, de la Comissió catalana pel cinquè centenari del descobriment d'Amèrica. I no voldria estendre'm en aquest tema, perquè hi ha altres diputats en aquesta Comissió més especialistes que jo mateix en aquesta temàtica i que tenen una major abundor d'arguments dels que jo podria utilitzar. Però, en qualsevol cas, si mal consideréssim, si mal consideréssim que països de parla castellana ubicats en el continent americà poguessin ser catalogats com a països de baix nivell de desenvolupament i, per tant, a la millor incorporats des d'una visió lateral a països del mal anomenat tercer món, bé, l'únic que estem fent aquí és establir una certa similitud de destinataris d'això, però, lògicament, per a coses ben diferents.

Esmena 187, que fa referència a la supressió de la partida d'ajuts per al desenvolupament de l'alta tecnologia. De nou un calaix de sastre amb 40 milions de pessetes que no hem sabut

trobar a través dels programes i les memòries a què anaven destinades i, és clar, quan estem parlant de Presidència, Secretaria General i ens apareix el Centre Informàtic de la Generalitat, el Centre Divulgador de la Informàtica, jo aquí comparteixo que els seus orígens vénen vinculats a qualsevol tipus de situació o a una situació en concret que té a veure amb aquesta Cambra i no a la voluntat de divulgar la informàtica pròpiament dita. Si analitzem tot el conjunt de partides que apareixen en el Departament d'Indústria i Energica en relació amb aquestes qüestions, el que es pregunta el nostre Grup parlamentari és : què hi fa una partida de 40 milions de pessetes quan tenim Direccions Generals en el Departament d'Indústria específicament adreçades a aquest tema? I de nou ens trobem amb aquesta vocació intersticial, diria jo, del senyor Prenafeta, de disposar d'un petit raconet per col·locar-se en qualsevol moment davant d'un conseller, davant d'un director general, de travessar-se enmig de segons qui, etcètera, és a dir, que aparegui aquí en l'alta tecnologia en mans del senyor Prenafeta, amb 40 milions de pessetes, quan hi han partides a tot el Pressupost per a aquest tema, doncs, és possible que sigui aquesta voluntat d'incidència en l'interstici que té el senyor Prenafeta, encara que això segurament vingui donat també en part, com efectivament algun diputat de la Comissió estava comentant, que la seva mateixa composició de tipus estrictament físic és possible que generi aquesta vocació certament intersticial. I espero que això no es prengui com una calúmnia cap a ningú, en tot cas una consideració amable i en to d'humor cap a determinades dimensions, que, per altra banda, tampoc són gaire inferiors a les meves.

A l'esmena 191, a partir de 481.02, a centres relacionats amb la Presidència. I val a dir que el nostre Grup parlamentari engany no volia fer aquesta esmena, és a dir, no volíem suprimir aquesta partida. I vam analitzar en detall el que és l'execució del Pressupost. Perquè quan algun cop hem preguntat : a què es destina això?, se'ns ha explicat sempre en el debat pressupostari una llarga tirallonga d'institucions, ens i organismes, però després quan anem a veure la liquidació definitiva del Pressupost no som capaços de trobar-hi quants diners s'han donat a cadascú. I jo els dic que això genera un petit entrebanc per al nostre Grup parlamentari, perquè quan ho preguntes, a través del mecanisme previst per a les preguntes amb resposta escrita, se'm diu : «vagi vostè a la liquidació del Pressupost». Lògicament això és un peix que es mossega la cua que fa impossible identificar quins són aquests centres relacionats amb la Presidència.

Per tant, sense que serveixi de precedent, però un any més el que desitjaríem és dir : no, aquesta partida, fora! I, en qualsevol cas, el que no té excessiu sentit és que si es fa una tirallonga d'aproximadament unes 17 entitats, algunes de les quals reben 3 milions de pessetes d'aquí, doncs bé, tampoc costaria excessivament que aquests 44 milions vinguessin detallats en aquest Pressupost i d'aquesta manera ens estalviàrem, si més no, aquesta esmena, que és una esmena tradicional, any rere any.

I, finalment, saltant al que és la Direcció General de la Joventut, el nostre Grup parlamentari ha fet una esmena que pretén la reducció d'un concepte curiós, com és el d'«altres despeses diverses» que apareix en el capítol 2. És a dir, resulta que les altres despeses diverses en aquesta Direcció General és

aproximadament la meitat, diríem, o sigui el 50%, no, és més gran que la resta de despeses diverses que apareixen en aquesta mateixa Direcció General. Bé, un es pregunta : si som capaços de detallar despeses diverses que sumen 5 pessetes, per què després obrim una altra partida dient «altres despeses diverses», que n'arriben a sumar 7 o 8. Realment el plantejament és bastant poc comprensible per al nostre Grup parlamentari i perquè no sigui dit que volem garbellar diners de la Direcció General de la Joventut, hem decidit passar aquesta quantitat de 50 milions al capítol de biblioteques, que segurament serà d'una major utilitat per a aquesta Direcció General que no pas aquestes altres despeses diverses. Per tant, aquest és el sentit d'aquestes esmenes, bàsicament, ho repeteixo, de contraposició de conceptes i on segurament l'aspecte més rellevant, en aquest cas, no en tot, però en la major part d'ells és el tema de la baixa no el tema de l'alta.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Vives. Un torn en contra, el senyor Escudé té la paraula.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. És per fer un torn en contra d'aquestes cinc esmenes, però jo voldria demanar de la benevolència de la Presidència que la darrera esmena, ja que es tracta d'una altra Direcció General, seguint l'esquema intern del nostre Grup, faria el torn en contra el Diputat senyor Gavín a continuació del torn en contra que faré d'aquestes quatre primeres esmenes.

I, aprofitant què, ja que parlem de Direccions Generals noves, jo voldria posar a la consideració de la Presidència el que crec que es tracta d'un error de l'informe que va fer el meu company, senyor Subirà, en el sentit que després de l'esmena 221, s'ha d'intercalar entre la 221 i 222, Direcció General d'Afers Interdepartamentals, perquè aleshores, torna a canviar de direcció general. Si volgués comprovar-ho, quan hi arribéssim, per poder resoldre aquest problema.

Bé, anant a les esmenes concretes, l'esmena 183, ja n'he donat un petit tast en la intervenció anterior, quan també m'he referit a aquesta esmena. Aquí realment és on de forma directa el Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya suposa, no diré l'existència, perquè malgrat això li deixa encara una dotació pressupostària, però sí una activitat important en el Patronat Català Pro Europa. El senyor Vives ha explicat que això obeeix a una concepció de l'europeisme diferent de la nostra; la nostra concepció europea és molt concreta i molt específica, però jo diria que, més enllà dels possibles enfocaments diferencials del que és la concepció europea, perquè, en definitiva, almenys només puc opinar a títol personal, realment crec que l'europeisme, el federalisme europeu, la construcció d'Europa, com li vulguem dir, amb independència de les tensions de classe que hi puguin haver, jo estic totalment d'acord amb el senyor Vives que va molt més enllà, passa, a més del terreny econòmic, per moltes altres coordenades i, per tant, no crec que estiguéssim enfrontats en aquest tema. Ara sí, anant estrictament el tema pressupostari, sí que no em puc estar de dir que el Patronat Català Pro Europa té una tasca concreta —ja ho he explicat en diverses ocasions—, en la comissió de seguiment de la integració a Europa, creada, Comissió creada en el nostre Parlament, doncs hem tingut ocasió d'escoltar el senyor Carles Gasòliba i en alguna ocasió algun altre representant d'aquesta Institució, que ens han explicat la feina importantíssima, almenys en el nostre criteri, que es fa, perquè malgrat tot, malgrat

que l'empresari català doncs és dels grups més moderns i més oberts al món d'avui dia i a l'europeu en concret dintre de l'Estat, sempre és bo que rebi un suport, una ajuda, una base de tipus informatiu, de tipus d'assessorament i això és el que fa el Patronat Català Pro Europa. Perquè, com saben els senyors diputats no es limita a tenir unes instal·lacions, diguem-ne acadèmiques, donant informació per escrit o verbal a les seves instal·lacions centrals a Barcelona, sinó que té antenes a altres llocs i concretament a Brussel·les, vol dir que és, en certa manera, no diré una ambaixada, perquè no sigui dit que desmesuro el tema, però sí que una gestoria important d'obertura de mercats, de coneixement de mercats destinat als nostres conciutadans. I, per tant —hi insisteixo—, no veig que això pugui ser substituït, almenys a curt termini, pel Consell Català del Moviment Europeu. Per tant, com a l'altra esmena, també ens oposarem a aquesta.

Quant a l'esmena 184, molt encertadament el senyor Vives ja ha dit que és una esmena que, gairebé per dret de conquesta històrica, correspon al Grup d'Esquerra Republicana més que al Grup del PSUC, encara que també el Grup del PSUC també tradicionalment feia aquesta esmena el cinquè centenari. Tindrem ocasió, suposo, de tornar a ampliar aquest tema, però realment per part nostra no podem afegir res de nou a les consideracions que any rere any hem donat a aquesta qüestió.

Per altra banda, la finalitat d'aquesta reducció és passar a l'ajut al tercer món —qüestió que ja hem tractat al matí—, el tema d'ajut a l'alta tecnologia, unint-me a l'esperit faceciós del senyor Vives, jo diria que en tot cas del que hauria de parlar ell és de —en el cas del senyor Prenafeta—, hauria de ser un ajut a la baixa tecnologia, però en definitiva, doncs, aquest ajut de l'alta tecnologia, com indica el seu nom, ajut que, per altra banda, ha existit des de fa bastants anys i que, adverteixo, ha experimentat una reducció important : l'any passat era 75 milions, aquest any ha baixat a 40. És també una previsió per a activitats d'alta tecnologia, de qualsevol tipus, no d'informàtica com sembla que parlava el senyor Vives, que només feia referència a activitats informàtiques, sinó que l'alta tecnologia passa per molts camps, en els quals la informàtica n'és un i no el més important.

I bé, per altra banda, un motiu addicional d'oposició a aquesta reducció és que —que una reducció que és la supressió, al 100%— nosaltres ja hem anunciat prèviament que donarem suport a una esmena del Diputat senyor Ferran Pont, d'ampliar en 7.300.000 pessetes, la partida destinada a l'ajut el Tercer Món, cosa que no podríem fer si donéssim ara satisfacció a aquesta esmena de supressió del Grup del PSUC.

I, finalment, quant a l'esmena 191, pel que a mi respecta, ja que la destinació és l'ajut al tercer món, un tema doncs que ja crec que està suficientment debatut, pel que fa a la baixa, en els centres relacionats amb la Presidència, té raó el senyor Vives quan diu que any rere any li donem un reguitzell d'activitats, perquè realment també és un altre calaix de sastre de tots aquells centres relacionats amb la Presidència —i crec que al matí ja hi he fet referència també, quan hem parlat d'una esmena socialista quant a l'Associació Amics de les Nacions Unides—, en aquesta partida s'apliquen les peticions de tota una colla d'ens, entitats, organismes que esporàdicament demanen un ajut per a una activitat concreta. Aleshores, evidentment, en aquests moments tot el que podríem arribar a fer

és una altra vegada donar coneixements del passat, però no del futur, perquè és una previsió. Per altra banda, jo comparteixo doncs, el desgrat del senyor Maties Vives, si és cert això que ens explica que quan demana, seguint els mecanismes de la Cambra previstos en el seu Reglament per demanar ampliació d'informació, se'l remet a una liquidació, jo l'únic que puc dir és que cal que hi insisteixi i fer respectar els seus drets com a Diputat.

Amb això acabo la meua intervenció, i si el senyor President no hi té inconvenient, cediríem la paraula al meu company senyor Gavín, perquè pugui fer el torn en contra de l'altra esmena que ha defensat el senyor Maties Vives.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Gavín, teniu la paraula per fer la defensa de l'esmena 203.

El Sr. GAVÍN : Si, moltes gràcies, senyor President. Bé, la meua explicació del perquè no podem votar aquesta esmena serà bastant breu, tot i que intentarà ser al màxim convincent i suficientment precisa.

L'Illustre senyor Diputat Maties Vives ha fet esment a la importància de l'argument a la baixa d'aquesta esmena, o sobre la baixa d'aquesta esmena, que, d'alguna manera, li dóna justificació. Jo intentaré explicar els motius de per què no la podem votar, no només per la baixa, sinó també per l'alta. En principi, la baixa es produeix en una partida que està dotada amb 51 milions de pessetes i, aleshores, jo podria entendre, doncs, que la poca especificitat del concepte d'aquesta partida pogués motivar els dubtes de l'Illustre senyor Diputat i, per tant, pogués motivar alguna esmena, però en tot cas nosaltres mai podríem acceptar que aquesta esmena pogués ser evidentment del 90 i escaig per cent del valor de la partida.

Aleshores, també cal dir que és evident que pel tipus d'activitats que fa la Direcció General, que són d'una amplitud impressionant i que, evidentment, estem sempre disposats a explicar-les des del recolzament informàtic i informatiu, des d'assessorament tècnic, formació, coordinació de serveis, etcètera, etcètera, doncs és evident que moltes vegades es fa dificultós d'especificar en diferents partides o en moltíssimes partides concretes moltes de les despeses que té previstes. En tot cas, l'alta que provoca el que suggereix aquesta esmena tampoc seria correcta segons el nostre punt de vista, perquè si bé el terme «biblioteques» podria infondre alguna mena de confusió, jo podria invitar el senyor Maties Vives que repassés el Pressupost per programes de la Direcció General, on veuria que el 2.229.03, biblioteques, no es refereix a biblioteques, sinó a la compra de publicacions i material informatiu per al Fons de Documentació Juvenil, per als Serveis d'Informació Juvenils i per als serveis centrals, territorials i comarcals de la Direcció General; és evident, la Direcció General no gestiona biblioteques, però en tot cas sí que, a través d'aquests organismes informatius, s'ha de nodrir d'uns documents i d'unes informacions per distribuir-los. Per tant, aquest és l'objecte d'aquesta partida, que està dotada amb 12 milions i mig i que està dotada, entenem, suficientment, tot i que nosaltres donem una importància gran a aquesta xarxa d'oficines d'informació, com més endavant tindrem l'oportunitat de parlar-ne, però en tot cas mai per multiplicar per diverses vegades la seva partida pressupostària dotant-la amb 50 milions més, donat doncs que, hi insisteixo, té molta importància, però ha estat calculada amb la importància que li donem i no pas per multiplicar-la per

tres o per quatre vegades.

Per tot això, senyor President, votarem en contra d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Gavín. Entrem ara a l'esmena número 185, del Grup d'Esquerra Republicana. El Molt Honorable senyor Barrera té la paraula.

El Sr. BARRERA : Gràcies, senyor President. Bé, com ja s'ha dit aquesta tarda, nosaltres hem fet aquesta mateixa esmena o en fi el mateix concepte, en tot cas, a altres exercicis pressupostaris. Per moltíssimes raons —miraré de no allargar-me massa reiterant-les, no? En primer lloc, perquè creiem que si aquest cinquè centenari ha de ser commemorat, cosa discutible, almenys commemorat amb una especial solemnitat i volum, no és una qüestió que sigui i que convingui fer-ho a Catalunya. Perquè per moltíssimes raons nosaltres ens vam trobar, malgrat alguna intervenció indirecta inicial, ens vam trobar al marge d'aquesta operació.

Creiem, d'altra banda, que els efectes de la commemoració sobre, jo diria, gairebé la majoria de les poblacions americanes que no són analfabets i que poden saber què es produeix, és més aviat negativa que no pas positiva. Creiem també que aquesta commemoració serà més aviat negativa que no pas positiva, sobretot el que representa en fi, l'esforç per refermar la identitat cultural catalana, i, fins i tot, jo diria que, en certa manera, celebrar-se el mateix any dels Jocs Olímpics també pot influir sobre aquesta celebració dels Jocs Olímpics, de manera que tampoc crec que fos positiva per a Barcelona i per a Catalunya. Així i tot, nosaltres no hem proposat la supressió total perquè entenem que potser hi ha uns compromisos adquirits i hem proposat simplement la supressió de les tres quartes parts del concepte deixant-lo, en 10.400.000 pessetes sobre els 40.400.000 pessetes previstes.

És possible que el senyor Escudé ens digui que realment ja s'ha fet un esforç en el sentit de tendir a la disminució d'aquest concepte, perquè és cert que l'any 1987 no eren 40.400.000, sinó 40.500.000 i hi ha hagut, doncs, una disminució de 100.000 pessetes, que potser va destinada a accontentar el Grup del PSUC i el nostre Grup, que ja havíem plantejat aquesta qüestió en altres ocasions.

Jo, en tot cas, m'associaria totalment amb el que m'ha semblat ser un suggeriment platònic, evidentment teòric, no?, del senyor Maties Vives, en el sentit que aquests diners estarien molt més ben esmerçats —i en aquest cas em penso que tant ell i el seu Grup com el nostre no hi posaríem cap inconvenient— si la commemoració del descobriment d'Amèrica servís per destinar a les poblacions endarrerides d'aquest continent, és a dir, un ajut. I, aleshores, seria, evidentment més indicat de qualificar-lo potser com un ajut al tercer món amb motiu de la commemoració del cinquè centenari del descobriment d'Amèrica. Com sigui, la qüestió ha estat ja suficientment discutida perquè jo m'allargui més sobre aquesta qüestió, i em penso que el senyor Escudé també donarà ja possiblement l'esmena per rebatuda.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Senyor Escudé, teniu la paraula per fer un torn en contra.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Realment el torn en contra ha de ser modest en el temps perquè, doncs, és una qüestió que em sembla que les posicions, diria que més que pressupostàries, posicions ideològiques sobre la qüestió ja

es van afirmar d'una forma bastant clara fa dos anys o fa tres anys i s'han anat mantenint. Jo només voldria sintetitzar la nostra posició dient que —hi insisteixo—, al marge del tema pressupostari, quant al fons, el tema de celebrar o no celebrar el cinquè centenari del descobriment d'Amèrica, jo diria —hi insisteixo—, molt sintèticament, que aquí cabria distingir quant a aquest contingut un aspecte específic del descobriment de..., si cal o no celebrar el descobriment d'Amèrica o el redescobriments d'Amèrica, perquè, és clar, si tenim present les doctrines escandinaves sobre el descobriment d'Amèrica, el Vinland, per part de Leif Eriksson, doncs, aleshores, ens n'aniríem molt més enllà. Però em sembla que és evident que, històricament, ha tingut unes conseqüències molt considerables per a la humanitat, moltes de bones i moltes de dolentes, però el descobriment d'Amèrica, a final del segle XV, ha comportat una modificació de la nostra mentalitat, de la nostra manera de viure, dels nostres hàbits alimenticis, i, per tant, si és que cal celebrar amb uns actes més o menys commemoratius fites històriques de la història de la humanitat, ens sembla que aquesta és de les més importants, de les que més cal o que podria ser més commemorada.

Quant al tema actual que s'estava plantejant molt, que pot anar, no ho sé, des dels llibres del senyor Travesset o les edicions de la revista *El Llamp*, fins a les declaracions del senyor Fidel Castro, realment sembla que s'està dibuixant un enfocament del descobriment d'Amèrica molt diferent del que estàvem acostumats, almenys a les nostres latituds, a valorar el descobriment d'Amèrica.

Nosaltres, per això, deixant de banda aquests temes —que creiem interessants—, el que ens preocupa més —i d'això ja vam deixar constància en algun debat anterior— no és aquest contingut específic, sinó el genèric. Per a nosaltres, si bé insisteixo que cal celebrar que és un tema important, nosaltres, ni de bon tros —i amb això coincidiríem amb el Grup d'Esquerra Republicana— creuríem que caldria destinar aquesta quantitat, pràcticament —amb 100.000 pessetes de diferència— igual a l'any anterior, si no fos pel seu contingut genèric, perquè això ens permet, és un altre mecanisme —no diré un pretext, però sí una bona ocasió— per donar a conèixer la nostra realitat, promoure Catalunya, les seves institucions, la seva economia, la seva societat, la seva cultura, precisament en tota una sèrie de països d'Amèrica —del nord, del centre i de Sud amèrica— amb els quals hi ha uns lligams, doncs, si més no, hi ha uns lligams de no fa massa anys, de cara a una emigració, forçada, però una emigració d'un nivell intel·lectual important; acabar o mantenir aquest coneixement que en determinades capes de la població americana s'ha tingut de la realitat catalana, cosa que va acompanyada —com allò que es diu, que el comerç segueix la bandera—, doncs, que va seguida d'unes possibilitats econòmiques d'introducció a aquests mercats.

Per aquests motius, doncs, una vegada més nosaltres hem de dir que no estem d'acord amb aquesta reducció i ho voldríem mantenir, més pel fet que aquest any, a diferència d'altres anys, no s'aplica a altres partides —com, recordo, als casals catalans d'Amèrica, algun any—, sinó que s'aplica a la disminució del deute.

Per aquests motius, senyor President, nosaltres també ens oposarem a l'adopció d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Procedeix ara

la defensa de l'esmena 186, del Grup d'Esquerra Republicana. El Molt Honorable senyor Heribert Barrera té la paraula.

El Sr. BARRERA : Gràcies, senyor President. Aquesta esmena —ja s'ha parlat del tema el dia d'avui—, aquesta esmena proposa la supressió del concepte 480.14, ajut al tercer món.

Bé, s'ha donat com a argument a d'altres esmenes que tendien o a incrementar-lo o també..., en fi, comentar aquesta qüestió, era un argument que, realment, 7.300.000 pessetes era una quantitat ridícula —la quantitat, no faig cap més valoració d'altra cosa—, i que estava molt lluny, enormement lluny d'aquests percentatges que es recomana que en els pressupostos dels diversos estats es destinin a l'ajut al tercer món.

Nosaltres creiem que, per molt que faci la Generalitat, estem d'acord amb el que em sembla que ha dit el senyor Escudé aquest matí, que sempre serien, per comptes d'una gota d'aigua, molt menys que una gota encara, però, en fi, serien incrementar quantitats extraordinàriament petites, multiplicant-les per unes xifres no gaire altes i que ens quedaríem encara amb gotes, també, i que, per tant, poc valdria la pena. El senyor Escudé ha dit aquest matí que es tractava més aviat d'una qüestió simbòlica. El fet de doblar-la —ja que s'acceptarà l'esmena 189, presentada pel senyor Ferran Pont— no crec que modifiqui massa les coses. El fet de doblar una quantitat simbòlica no vol dir que es passi de la consideració qualitativa del símbol.

Al nostre entendre, el que és pitjor en aquest cas és no talment que això és insuficient i que, per tant, valdria més que no hi fos, sinó saber què s'amaga darrere d'això. Què s'amaga darrere d'això perquè, evidentment, ja que es reitera any rere any —l'any 1987 també hi havia la mateixa dotació de 7.300.000 pessetes—, suposo que el pressupost s'executa, i que aquests diners serveixen per a alguna cosa. Com que, al nostre entendre, queda exclòs que això pugui servir per millorar la situació de misèria del tercer món, hi deu haver alguna altra utilitat, i és molt possible que aquesta altra utilitat sigui perfectament legítima i, en aquest cas, nosaltres, doncs, segurament podríem donar-hi el nostre suport, però ens agradaria conèixer-la. De què es tracta? ¿Es tracta, per exemple, que es donen aquests milions a uns missioners que actuen en el continent africà o a Amèrica, etcètera?, a les missions de qualsevol orde religiós? Bé, si és així, doncs, dient-ho ho hauríem trobat perfectament natural, perquè, independentment de les conviccions que cadascú pugui tenir, la nostra societat és una societat plural i és normal que finalitats benèfiques, finalitats que són, doncs, legítimes, puguin ser ajudades, i és possible, doncs, que hi pugui haver, en aquest sentit, un desig d'una col·laboració. ¿És que això representa, aquest ajut al tercer món serveix per a algun viatge d'alguna persona que realment estudia els problemes del tercer món? També ens hauria semblat potser legítim, però hauríem desitjat conèixer-ho. Ara, posat d'aquesta manera, que sembla que hem d'anar a resoldre o a intentar, almenys, paliar la fam a Etiòpia o els problemes d'alguns estats de l'Amèrica central, o la SIDA al Zaire, o coses d'aquestes, aleshores realment això, ho repeteixo, ens sembla que és una quantitat ridícula, que continuarà essent ridícula encara que la doblem.

Per això, doncs, una vegada més demanem la supressió d'aquesta partida, d'aquest concepte pressupostari, i desitjaríem

que, si això es repeteix l'any vinent, almenys s'expliqui clarament quin tipus d'ajut és, perquè entenem que ajut directe, ni pensar-hi, que deu ser alguna altra forma, a través dels exemples que jo deia —evidentment, n'hi pot haver d'altres—, i, en aquest cas, potser, potser els diputats d'Esquerra Republicana en la pròxima legislatura ja no tindran necessitat de fer una esmena, encara que es tracti d'una dotació tan petita com 7.300.000 pessetes.

Gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Senyor Escudé, per fer un torn en contra?

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. De fet, potser seria el Diputat senyor Ferran Pont, que fa una esmena en aquest sentit, que podria donar més ampliació d'informació que la que puc donar jo.

Però, bé, en definitiva, nosaltres... Com bé deia el senyor Barrera, es tracta d'una esmena clàssica; potser és una esmena clàssica amb un final diferent. Vull dir, ja que no s'ha canviat l'esmena, s'ha canviat el final, perquè jo recordo que tots els anys anteriors, després d'aquestes explicacions més o menys similars a les que ha fet avui el senyor Barrera, el Grup d'Esquerra Republicana acabava retirant l'esmena, i aquesta vegada, doncs, no ho ha fet.

Sobre el tema de l'ajut del tercer món, n'hem parlat molt —el senyor Barrera ho ha dit— ja aquest matí en esmenes del mateix Grup d'Esquerra Republicana, i també —perquè hi havia un conjunt d'esmenes importants sobre aquesta qüestió— per part del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per tant, em sembla que el tema està bastant debatut.

Ara, jo deia que, efectivament, és una gota, i que ara serien unes quantes gotes més, però, és clar, jo voldria recordar aquella paràbola evangèlica del pobre Llätzer i el ric epuló, que quan era a l'infern deia : « Escolta, encara que només sigui una gota, una gota d'aigua a la punta de la llengua... », perquè, és clar, davant d'una situació realment revoltant de països com Etiòpia o Eritrea o altres zones —la part sud del Sudan, de l'antic Sudan anglo-egipci—, realment tota consciència humana ha d'actuar amb un sentiment de solidaritat, i, per poc que sigui, alguna cosa és.

És clar, el senyor Barrera parla que hi ha un pluralisme en la societat catalana, i efectivament hi és, i jo personalment me'n congratulo, i el senyor Barrera ha dit : « Oh, és que si això sapiguéssim qui és, perquè, és clar, si fos un orde religiós, doncs, potser els missioners... » Bé, jo voldria dir que personalment no tinc res a dir dels ordes religiosos; jo pretenc ser catòlic, apostòlic i romà, comparteixo els parers de tothom, però no estaria disposat a donar un ajut d'aquest tipus al tercer món a un orde religiós, perquè té un aspecte molt concret. Jo entenc que per a un orde religiós donar suport, donar promoció humana és important, però no és l'essència de la seva missió.

Com el tema de viatges; això, hi ha organismes internacionals en què realment, sense voler judicar, però dóna la sensació de vegades que hi ha una, no diré una fauna, però potser una flora d'alts càrrecs internacionals, que, amb l'excusa d'organismes més o menys especialitzats, realment fan un turisme de luxe per una sèrie de països, i donen uns criteris, uns suggeriments i després desapareixen, i en aquell país passa el que passa, si els fan cas o no els fan cas, però, tant si els fan cas com si no els fan cas, moltes vegades tenen conseqüències adverses.

Per tant, si es tractés de viatges, tampoc.

Ara, jo, la veritat, no puc dir exactament el nom, si és aquest, ajut al tercer món, però hi ha una entitat de caràcter plural i laic a casa nostra que canalitza ajudes al tercer món. Hi insisteixo, no recordo si és exactament aquest nom, ni sé la persona física, perquè és una persona que ve — o que venia, perquè amb aquest aire confidencial que denunciava el senyor Barrera i que, com jo deia al matí, nosaltres no en tenim cap responsabilitat, que sembla que està adoptant aquest debat, en aquest moments, en comissió... Jo recordo en els anys anteriors que aquesta persona venia any rere any, i fins i tot recordo que l'últim any va tenir una encesa conversa amb el Diputat senyor Marc Aureli Vila, demanant-li, per l'amor de Déu, que retirés aquesta esmena, perquè poc hi havia, però que almenys, com deia abans, és una gota en un mar de necessitats, i que tot pot ajudar.

Per tant, per aquests motius, i més que —com també ha dit el senyor Barrera— no sols nosaltres farem un símbol, sinó que en farem dos, perquè després donarem suport a l'esmena del Diputat del nostre Grup, el senyor Ferran Pont, ens sembla obvi que, malgrat la migradesa d'aquesta partida, nosaltres hi hem de donar suport, dintre d'aquest símbol, d'anar a aquest 0,7 que el senyor Barrera apuntava, i que molt bé deia el senyor Barrera : « a nivell d'Estat. » Perquè, és clar, és molt bonic i hi ha grups que demanen que Catalunya doni un exemple, però, és clar, Catalunya, i amb tots els condicionaments pressupostaris dels quals parlàvem el matí, també, d'acord a ser els pioners, però també em sembla que hauríem de comptar amb la participació d'altres organismes de caràcter, si més no jeràrquicament i sobretot econòmicament, superior, a nivell d'Estat, que també es plantegeixin aquesta necessària solidaritat amb els pobles del tercer món.

Per aquests motius, senyor President, nosaltres també ens oposarem, com tots els anys ens hem oposat, si no és que s'havia retirat, a aquestes esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Esmena 188, del Grup d'Esquerra Republicana.

El Sr. BARRERA : Gràcies, senyor President. Aquesta esmena proposa una reducció de 10 milions en els 40 milions que figuren en el concepte d'« Ajuts per al desenvolupament de l'alta tecnologia ».

Bé, aquesta qüestió ha estat tractada ja en l'esmena del PSUC, l'esmena 187, que en proposava la supressió total, i ha estat ja contestada en l'argumentació per part del senyor Escudé.

Jo només puc fer que dir que m'han semblat absolutament pertinents els arguments genèrics —no entro en detalls personals— exposats pel senyor Maties Vives. Creiem nosaltres que, si l'alta tecnologia ha de ser ajudada, ho ha d'ésser a través del Departament d'Indústria o a través de la Comissió Interdepartamental de Recerca i Innovació Tecnològica; és a dir, a través d'altres organismes i no precisament a través de la Secretaria General de la Presidència. Ens sembla que no és el lloc adequat, i això sol justifica, doncs, almenys una reducció.

Quan nosaltres proposem una reducció del 25% sobre el total i no la supressió total com el PSUC, és precisament per voler marcar que no estem en contra del concepte, sinó que voldríem que, si l'esmena fos adoptada per part del Parlament

—cosa que ja sabem que no succeirà—, que es marqués d'aquesta manera una crítica a la manera com s'introdueix això dins dels Pressupostos.

D'altra banda, aquesta quantitat dels 40 milions que figurava en el Projecte, tampoc sembla que del punt de vista del Govern i del Grup parlamentari que li dona suport sigui talment important, perquè precisament l'esmena a la qual s'ha fet al·lusió reiteradament, del senyor Ferran Pont, que proposa doblar l'ajut al tercer món, treu els diners necessaris d'aquest mateix concepte, encara que, evidentment, la disminució no és de 10 milions, com proposem nosaltres, sinó solament de 7.300.000; però, en fi, s'hi acosta molt, ja. De manera que queda molt clar que realment aquesta quantitat com a mínim era excessiva i que la reducció que s'ha fet respecte al Pressupost de l'any 87 podia ser encara més forta.

En resum, des del nostre punt de vista no és que no s'hagi d'ajudar el desenvolupament de l'alta tecnologia, però aquest ajut s'ha de canalitzar a través de departaments més idonis i més competents, sobretot, per decidir quin tipus d'alta tecnologia s'ha d'ajudar i quins organismes que poden desenvolupar-la s'han d'ajudar, perquè crec que malgrat els coneixements —jo no dubto que vastíssims— de les persones que es troben en el Departament, en la Secretaria General del Departament de la Presidència, segurament, segurament aquests coneixements, lògicament, han d'ésser superats pels que poden tenir els membres de la CIRIT o els especialistes del Departament d'Indústria.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Per fer un torn en contra, el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, senyor President. El senyor Barrera ha dit bé que es tractava d'una esmena que, quant als conceptes, és idèntica a l'esmena 187, del PSUC, que ja hem debatut abans. La diferència està —com ell diu— en el fet que la reducció, per comptes de ser la supressió dels 40 milions, és una reducció del 25%.

Jo el que voldria dir en relació amb aquesta esmena és que ja he insistit abans, quan feia el torn en contra de l'esmena 187, que —i en això estic d'acord amb les manifestacions que ha fet el senyor Barrera— es tracta d'un ajut a l'alta tecnologia de caràcter complementari, perquè és evident que, de manera directa i específica, aquells ajuts a l'alta tecnologia estan i han d'estar adscrits als departaments que hi tinguin una vinculació directa, que pot ser Indústria, pot ser Agricultura, pot ser Comerç —en algun tipus d'activitat comercial—, i, per tant, totalment d'acord, i per això hi ha partides en aquests departaments.

El que aquí es tracta, com deia abans, és que és de caràcter complementari. És d'aquells tipus d'alta tecnologia que sigui de caràcter més genèric, més global o fins i tot interdepartamental, que afecti diversos departaments i que, aleshores, per no demanar un ajut a dos departaments alhora, es pot fer a través d'aquesta partida. Ja he dit també que era una partida cautelar i que era una partida que anava a la baixa, perquè l'any passat van ser 75 milions i aquest any en són 40, i que, en tot cas, també he explicat que no es tractava d'uns programes concrets coneguts en aquest moment —hi insisteixo—, sinó de caràcter cautelar, i això ens permet, malgrat aquesta reducció, fer aquesta reducció que ens demana el tan esmentat Diputat senyor Ferran Pont, i, per tant, insisteixo que aquí direm

que sí, però, és clar, afegir a aquesta esmena de l'Illustre Diputat senyor Ferran Pont una altra esmena del Molt Honorable Diputat senyor Heribert Barrera, 10 milions més, aquí sí que ens sembla que prudentment no podríem acceptar majors reduccions d'aquesta partida, quan, per altra banda, ja he dit que ha baixat gairebé a la meitat del que hi havia l'any passat.

Per aquests motius, doncs, nosaltres no acceptarem tampoc aquesta esmena que, per altra banda, també és una d'aquelles que el Grup d'Esquerra Republicana duplica la disminució del deute, i, per tant, que no hi ha una alternativa de despesa específica, que es digués : bé, és que té una motivació suficientment vàlida perquè es pogués acceptar.

Per aquest motiu, senyor President, també votarem en contra d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. L'esmena següent és la 189. Prego al senyor Escudé si en vol fer un torn a favor.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Farem un torn a favor d'aquesta esmena, perquè si bé està presentada a títol personal pel Diputat senyor Ferran Pont i Puntigam, a part dels problemes de procediment que podríem plantejar d'ara anar a recollir el senyor Vice-president de la Comissió, senyor Curto —que no sé si està present a la sala ni a la casa—, per poder presidir la reunió mentre el senyor Ferran Pont fes la seva defensa, voldria dir que el nostre Grup, de tot cor, recull aquesta generosa iniciativa del senyor Ferran Pont, i la defensa que en podria fer és que gràcies a una inspiració epistolar que acabo de rebre, podria donar alguna ampliació d'informació a la petició d'explicació que feia abans el Grup d'Esquerra Republicana a aquesta esmena.

Concretament, se'm diu que aquesta denominació que jo no recordava és «Fons Català de Cooperació». Aquest Fons Català de Cooperació —té aquesta denominació— és una entitat legalment constituïda, i precisament —jo no ho coneixia—, però l'actual president és una persona que em sembla que entre nosaltres va deixar un excellent record, a tots els grups, l'antic Diputat del Grup Socialista el senyor Salvador Sunyer, Alcalde de Salt, i crec que és molt d'acord amb la seva personalitat donar suport i esmerçar unes hores en els treballs d'aquest Fons Català de Cooperació.

Per acabar, aquest Fons Català de Cooperació no és més que això, o, millor dit, és més que això perquè compta amb el suport, amb les aportacions d'una sèrie d'entitats —podríem dir que té unes aportacions institucionals a part de les que els ciutadans a títol particular hi vulguin aportar—, i concretament dona suport, abona la seva actuació i fins i tot ajuda, fins allà on poden, econòmicament entitats com Justícia i Pau, diversos ajuntaments i crec que la totalitat de les diputacions. Per tant, això encara ens dona més garantia de seriositat d'aquesta actuació, i, per tant, jo demanaria als senyors diputats que tinguessin, al seu moment, la bondat de votar a favor d'aquesta ampliació d'aquest fons d'ajuda al tercer món a través d'aquest Fons Català de Cooperació, a través de l'adopció d'aquesta esmena del senyor Diputat Ferran Pont.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Algun torn en contra? El Molt Honorable senyor Heribert Barrera té la paraula.

El Sr. BARRERA : Senyor President, lamento molt que hagi de prendre la paraula per a un torn en contra, perquè no és

pas la meua intenció manifestar-me en contra de l'esperit de l'esmena, ni molt menys, sobretot tenint en compte el que acabo d'escoltar, però ja que, i ho comprenc potser pel que podria significar d'allargament dels debats, ja que aquesta Comissió no accepta rectificacions ni torns de rèplica com en altres comissions acostuma a fer-se del Dictamen, doncs demanar la paraula per al torn en contra per dir que nosaltres ens oposem a la introducció d'aquest concepte i a la seva ampliació per aquesta via, doncs, simplement perquè no està especificat nominalment en aquest article 48, quan ens trobem que el Consell Català del Moviment Europeu, per 5 milions només, hi figura amb tots els seus noms; quan ens trobem que el Patronat del Monestir de Poblet, per 5 milions també, també hi figura amb el seu nom; quan el Centre d'Informació i Documentació —el CIDOB—, per 3 milions hi figura amb el seu nom, ens sembla lògic que 7.300.000 també hi figurin amb el seu nom, i, per tant, si haguéssim vist escrit «Fons Català de Cooperació», encara que potser no hauríem sabut de moment de què es tractava, hauríem tingut ja una pista per informar-nos, i, aleshores, no tan sols no hauríem presentat cap esmena, sinó que hauríem estat d'acord amb totes les que representin un increment.

Així i tot, ja conegut això i amb l'esperança que en el pròxim Pressupost desaparegui aquesta denominació «rimbomban» t d'«Ajut al Tercer Món» i hi figuri «Fons Català de Cooperació», no solament no votarem contra aquesta esmena, sinó que retirarem la nostra.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Diputat. Esmena 190, del Grup d'Esquerra Republicana. Per fer-ne la defensa, el Molt Honorable senyor Heribert Barrera. (Pausa.)

Perdó, Il·lustre senyor Diputat. Els serveis demanen que... Exactament, gràcies. Connecteu la megafonia, gràcies.

El Sr. BARRERA : M'excuso. És necessari tornar a començar, o no cal?

El Sr. PRESIDENT : Si teniu interès que quedi gravat, podeu tornar a començar, molt il·lustre Diputat.

El Sr. BARRERA : Doncs bé, nosaltres proposem la reducció d'aquest concepte —que està dotat amb 30 milions en el Projecte— a 29 milions 900.000, simplement perquè ignorem de què es tracta, i ens sembla una quantitat —30 milions— prou important per mirar-la de prop, quan, precisament, l'ajut al tercer món estava en 7.300.000 i, no ho sé, el CIDOB, per exemple, en 3.000.000, etcètera.

Ens sembla important, doncs, de tenir alguna informació que eventualment ens podria portar la retirada de l'esmena, i, en tot cas, ja hem pres la precaució de deixar 100.000 pessetes per a aquest concepte, de manera que hi hagués sempre la possibilitat d'una transferència de crèdit.

Jo voldria fer remarcar, primer, que aquest concepte no existia al Pressupost del 1987. Segon, que en la memòria explicativa, la memòria de subvencions, hi figuren pràcticament tots els conceptes de l'article 48, però tampoc no hi figura el Centre d'Estudis Mediterranis. No és l'únic que no hi figura, tampoc no hi figura el Consell Català del Moviment Europeu, però em sembla que ha quedat prou clar que tots sabem de què es tracta el Consell Català del Moviment Europeu, mentre que, jo almenys, no sé de què es tracta el Centre d'Estudis Mediterranis.

En el pressupost per programes apareix només el programa número 7, la fitxa del programa número 7 : «promoció cultu-

ral i econòmica», que diu que té com a objectius la defensa de la cultura, la promoció i defensa de la cultura i la promoció econòmica de Catalunya. Aquí és cert que s'especifiquen una sèrie de conceptes, tots els conceptes del 480, però això tampoc dóna absolutament cap pista, i, a més a més, és quelcom d'aquesta fitxa del programa número 7, és quelcom totalment confusionari perquè té per títol «promoció cultural i econòmica», i hem vist anteriorment que hi ha una partida —229.09—, que diu «accions de promoció cultural i econòmica», que no apareix, d'altra banda, en el pressupost per programes. De manera que, curiosament, no apareix en el pressupost per programes el que és una acció pròpia de la Generalitat i apareix en el pressupost per programes el que són subvencions a famílies i a institucions sense finalitat de lucre. Això em sembla que és una demostració més de la manera com aquest pressupost de programes està fet, que potser tindrem ocasió de tornar-hi, no?, però està fet per sortir del pas, diguéssim, per complir una obligació però sense, en absolut, cap mena de rigor.

Naturalment, aquesta fitxa número 7 on s'esmenta el Centre d'Estudis Mediterranis no es diu de cap manera què és aquest centre ni jo he sabut trobar-ho enlloc més.

Per tant, davant d'aquesta ignorància, malfiant-me, d'altra banda, d'uns estudis mediterranis que poden cobrir moltes coses; ja sabem que aquí, doncs..., en fi, hem hagut de lamentar que hi haguessin tantes coses no especificades. Nosaltres proposem la reducció indicada, de manera de deixar el concepte amb 100.000 pessetes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies, Honorable senyor Barrera. Senyor Escudé, un torn en contra.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Bé, voldria fer una esmena inicial del comentari sobre els programes, del pressupost per programes, del fet que es tractava de sortir del pas. Jo crec que és una forma elegant de qualificar el tema des d'una òptica determinada; tots som conscients d'algun altre enfocament no tan elegant que es va fer en el Ple sobre el tema dels pressupostos per programes.

Jo el que voldria dir és que els programes en general i en principi crec que són seriosos —ja vaig donar uns arguments en el Ple—, però el que a mi no em sorprèn és que precisament aquests ajuts a la societat civil formin part d'un programa, perquè realment per a nosaltres és un dels *leitmotiv* de la nostra actuació política, de la nostra mentalitat política, tant d'Unió Democràtica de Catalunya com de Convergència Democràtica de Catalunya. Per tant, per a nosaltres, l'ajut a la societat civil, a totes aquestes entitats, aquesta promoció dels ens i entitats de naturalesa tan variada que hi ha en el nostre país no és una cosa esporàdica, com a vegades se'ns ha dit, la política de l'escopetada, o del blat de moro, o altres denominacions pintoresques, sinó que respon a una profunda filosofia d'acció de govern, i, per tant, doncs, realment per nosaltres això és un programa, un programa reflexionat, un programa pensat i previst.

Concretament, quant a l'Institut d'Estudis Catalans, jo haig de confessar al senyor Barrera que jo tampoc coneixia aquest institut..., Institut d'Estudis Mediterranis, sí, perdó. I per això vaig demanar aclariment als responsables de la Secretaria General de Presidència, que m'expliquessin una mica més,

doncs, el contingut d'això. De fet, d'entrada, ja es veu que és un institut, és un ens autònom, que realitza estudis, i aquests estudis estan circumscrits a una àrea geogràfica determinada, el *mare nostrum*, de tanta importància per a nosaltres. Aleshores, l'explicació que se'm dona i que almenys al nostre Grup ens sembla correcta, és que aquesta partida —aquests 30 milions de pessetes— està destinada al finançament de les despeses que originarà una entitat autònoma, que no existeix encara, però que és d'immediata creació, que és l'Institut d'Estudis Mediterranis, que hi havia el dubte, en el moment de confeigir els pressupostos, de si, com que encara no existia, es considerava com un element d'aquella partida de què hem, repetidament, parlat, que és la dotació de la creació de nous serveis —que recordo que s'ha reduït molt—, i, al final, es va optar, en nom d'aquesta transparència, de dir: no, doncs com que aquest el tenim en ment, encara que realment en aquests moments cronològics no existeix encara però que molt aviat arribarà —segons se'm diu— aquí al Parlament el Projecte de Llei de creació d'aquesta entitat, doncs ja nominativament es posa que és per a aquesta finalitat. I se'm diu que l'Institut d'Estudis Mediterranis tindrà per finalitat, segons diu l'esborrany de projecte —que, hi insisteixo, se'm diu que arribarà ben aviat al nostre Parlament—, és el de facilitar el debat i elaborar projectes sobre tots els temes que afectin la societat i la cultura mediterrànies, temes que vagin des de l'art i la literatura a la indústria i a la tecnologia, passant per l'ecologia, l'antropologia, etcètera. O sia, que és acabar de reblar el clau de totes les relacions històriques i actuals de Catalunya. Tindrem unes partides que aniran destinades a fomentar la imatge, el manteniment del coneixement o l'ampliació del coneixement de Catalunya, dels seus homes, de les seves realitats a nivell d'Europa, a través del Patronat, a nivell americà, a través d'aquest pretext que deia abans, entre cometes, del Cinquè Centenari del Descobriment d'Amèrica, de diversos llocs del món —en altres àrees— a través de les exposicions —que era una altra esmena que hi havia abans, que ja he explicat que les exposicions que s'han fet anteriorment, aquest any se'n pensen continuar fent—, i, doncs, el Consell Executiu ha cregut necessari que en aquesta àrea tan important per a nosaltres, que va des de les nostres terres fins, no ho sé, fins a l'illa de Castellet, a l'Àsia Menor, doncs, que al llarg de la història Catalunya, els catalans hi hem tingut una presència i que a través d'aquest Institut ens permetrà fer acte de presència també en aquest marc importantíssim. I observin, senyors diputats, que he parlat des de l'art i de la literatura a la indústria i a la tecnologia, però també passant per l'ecologia i l'antropologia, perquè en el Mediterrani tenim aspectes com l'ecologia, vostès saben els problemes que, segons els experts, es poden plantejar en el mar Mediterrani la situació de degradació del medi ambient. El tema de l'antropologia: vostès saben tots els problemes de contactes entre civilitzacions, que avui dia s'estan accentuant a casa nostra, amb ciutadans dels països mogrebins, el possible rebuig que això pugui significar i el coneixement mutu d'aquestes cultures, jo crec que és positiu.

Per tant, en definitiva, aquesta és l'explicació que se'ns dona i el nostre Grup, encara que només sigui pel títol, la creu coherent, i per això, doncs, no votarà a favor, més ben dit, votarà en contra d'aquesta esmena número 190.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. El senyor Barrera ens demana la paraula. Si és alguna qüestió...

El Sr. BARRERA : No, per una qüestió, simplement una consulta a la Mesa.

El Sr. PRESIDENT : Sí; Molt Honorable senyor Barrera, té la paraula.

El Sr. BARRERA : Sí, voldria consultar la Mesa si realment és regular fer una dotació pressupostària a un organisme que no existeix, sense ni tan sols esmentar-ho en projecte. (*L'I. Sr. Escudé demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí. En la mateixa línia, voldria dir que en el cas que el criteri de la Mesa fos advers, aleshores demanar per què no s'havia pres una disposició en sentit contrari quan hi ha hagut tota una colla d'esmenes del Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya que ha pretès dotar tota una sèrie d'organismes que tampoc existeixen, com el Fons de Cooperació Municipal, com l'Institut Social del Temps Lliure, etcètera.

(*Pausa.*)

El Sr. PRESIDENT : Sobre la qüestió reglamentària plantejada pel Molt Honorable Diputat senyor Heribert Barrera, aquesta Presidència li vol fer avinent que qui accepta el Pressupost i li dona tramitació és la Mesa del Parlament; que la Mesa d'aquesta Comissió fa o declara l'admissibilitat de les esmenes, però no del text inicial. La Mesa del Parlament va acceptar a tràmit el Pressupost i aquesta Mesa no posa en dubte que ho va fer de manera encertada. Senyor Barrera?

El Sr. BARRERA : Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Passem a l'esmena 192, del Grup d'Esquerra Republicana. El Molt Honorable senyor Barrera té la paraula.

El Sr. BARRERA : (*Per raons tècniques no s'han enregistrat els primers mots de la intervenció.*)... respecte al qual ja hi havia una esmena del PSUC, que proposava la supressió total.

Nosaltres anem en la mateixa línia, però amb una mica més de moderació, de manera que no demanem la supressió total, sinó la supressió dels deu onzens d'aquesta dotació, de la dotació.

Bé, és una esmena que el debat que hi ha hagut anteriorment ja ens ha aclarit a nosaltres una mica la manera com serà feta la defensa per part del senyor Escudé, en el sentit que hi ha tota una sèrie d'organismes que reben subvenció per aquesta via.

A nosaltres ens hauria agradat més, en aquest cas, que aquests organismes haguessin allargat la llista de tots els conceptes 480, que ja és prou nombrosa, però hauria estat molt clar, hauríem sabut de què es tractava, i hauríem evitat, sobretot, una expressió absolutament equívoca, que és dir «centres relacionats amb la Presidència», perquè si són entitats privades o famílies, que les dues coses poden ser, bé, jo no crec que el Molt Honorable senyor President..., en fi, afavoreixi la seva família per aquesta via; estic segur que no. Aleshores, deuen ser institucions sense finalitat de lucre, però, aleshores, em demano: si són institucions privades, com estan relacionades amb la Presidència? És que el simple fet d'adreçar una petició a la Presidència de subvenció crea una relació? A mi em sembla que això, des d'un punt de vista estrictament semàntic, està molt mal expressat. De manera que hauria estat molt millor posar aquests organismes en l'epígraf 480, i, en tot cas, si es volia deixar la possibilitat d'afegir-ne algun de no previst en

aquest moment, doncs de posar «altres institucions sense finalitat de lucre», però de cap manera dir que es tracta d'institucions que estan relacionades amb la Presidència, perquè això és una cosa que realment no veiem com poden estar relacionades amb la Presidència; entenem que no deu pas ser una relació personal amb el Molt Honorable senyor President, i, aleshores, no veiem com una institució privada —absolutament privada, eh?, perquè estem en l'article 48, no?— pugui tenir una relació.

És per això, doncs, que nosaltres hem proposat aquesta esmena de reducció i, evidentment, aquesta esmena potser no l'hauríem feta si haguéssim sabut de quines institucions es tractava.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Un torn en contra, senyor Escudé?

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President. Com deia el senyor Barrera, aquest és un tema que ja l'hem debatut abans en una esmena del Grup parlamentari del PSUC. Em sembla que ja he tingut ocasió aleshores de dir que hi ha hagut una petita reducció en aquesta partida —o potser no ho havia dit aleshores—, que de 47,7 milions ha baixat a 44. Aleshores, el que podria afegir ara és el següent : evidentment no hi ha possibilitat de confusió entre la família a què fa referència aquesta partida i la família del Molt Honorable President de la Generalitat, per extensa que sigui aquesta família, com efectivament és, perquè no escaparà al Diputat senyor Barrera que aquesta terminologia és la terminologia pressupostària que ens ve imposada per raons òbvies i per raons, fins i tot, jurídiques, en un esquema d'homologació de pressupostos dels ens públics espanyols. Aleshores, per «família» s'entén el sector privat, podríem dir les persones físiques o jurídiques que no poden ser confoses, doncs, amb una administració pública o amb una empresa comercial o industrial, que són altres capítols. I dintre de l'administració pública també hi ha una subdivisió entre ajuntaments, altres organismes, etcètera.

Ara, de tot el que ha dit hi ha un tema que jo no dic que no tingui una part de raó, quan fa referència al títol poc precís del concepte, perquè, és clar, diu : «Oh, relacionats amb la Presidència; què vol dir? Que tinguin una relació personal?» Evidentment que no; ja ho he explicat abans i ho he explicat any rere any que aquí es tracta d'organismes, ens, entitats, grups, que es posen en contacte amb la Presidència demanant ajuts que no poden tenir a través d'altres departaments específics, perquè es tracta d'iniciatives de tipus global o iniciatives tan específiques que no troben encaix en cap altra partida.

Bé, insisteixo que tot i reconèixer que aquesta expressió «relacionat» no és potser massa feliç, però sí que li voldria dir —i a això no s'hi fa referència per part del representant d'Esquerra Republicana— que parla, no de les famílies, sinó que parla de centres, centres. I, és clar, «centre» és un concepte diferent, més ampli i potser més ambigu que el d'«ens» i «entitats», perquè, de vegades, no es tracta d'una entitat o d'un organisme amb personalitat jurídica, sinó d'un organisme diguem-ne gairebé espontani o informal. Jo, per exemple, recordo que l'any passat —i això vam tenir ocasió d'explicar-ho— es va constituir a Barcelona un organisme amb una personalitat jurídica molt poc consolidada, que pretenia fer un homenatge crec que era al general Moragas, en el trasllat de les seves despulles, i es

va fer un acte públic aquí a Barcelona sobre aquest tema, i, bé, doncs, a través d'aquesta partida, de centres relacionats amb la Presidència, s'hi va poder acollir. En canvi, hi ha altres entitats, amb tots els ets i uts jurídics, diguem-ne —ja hem esmentat els Amics de les Nacions Unides—, que recorren a aquesta partida. Però, per què recorren a aquesta partida? Per a mi aquest és el tema fonamental, que és el que no ens permet donar suport a aquesta esmena, quan el senyor Barrera ens parlava : «Oh, es podrien allargar les llistes», aquesta llista del capítol 48, de la resta del capítol, en què hi ha doncs tota una relació d'entitats específiques. Per què no? Doncs, per una raó ben senzilla, que aquí es tracta d'ajudes puntuals. Jo, per exemple, he explicat abans —en relació amb els Amics de les Nacions Unides— que es tracta, l'última vegada que es va donar, perquè organitzaven una trobada o un seminari a Barcelona a nivell internacional, i es va donar per a aquella activitat, no per a les activitats quotidianes de l'entitat, que, aleshores, evidentment, a través del Departament de Cultura o altres departaments, podien demanar ajuda. I, evidentment, encara més, puc dir que si recollíssim aquestes entitats a la llista que ens demana el senyor Barrera voldria dir que això, en principi, si potser jurídicament no però de fet sí, engendraria gairebé una expectativa de dret que any rere any s'hauria de donar aquest ajut, i, per tant, només aquelles aportacions que es volen donar periòdicament, de manera indiscriminada, per a les activitats del tipus que sigui d'aquella entitat, és quan apareixen específicament relacionades en el Pressupost.

Aquí es tracta, hi insisteixo, d'ajudes puntuals per a actes concretes i que, per tant, cal preveure, en principi, que no seran anuals, i, per tant, no cal incloure-les en aquesta relació, encara que només fos per no despertar aquesta expectativa de dret de la qual parlava abans.

Per aquests motius, senyor President, ens oposarem a l'adopció d'aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Queda una darrera esmena, que és la número 193, del Grup d'Esquerra Republicana. Evidentment, darrera esmena a la Secretaria General de Presidència. El Molt Honorable senyor Heribert Barrera té la paraula.

El Sr. BARRERA : Moltes gràcies, senyor President. Bé, aquesta esmena tracta d'una reducció molt més important que la major part de les esmenes de què hem parlat fins ara, o segurament que de totes les que hem parlat fins ara per part nostra, perquè nosaltres proposem reduir en 600 milions de pessetes aquest concepte, el 750.01, «Empreses públiques i d'altres ens públics». Recordaré als senyors diputats —és innecessari segurament, donat el seu coneixement de l'estructura pressupostària— que estem ja en les transferències de capital, és a dir, en les inversions, i és evident que nosaltres no tenim una objecció de fons que hi puguin haver dotacions per a inversió en empreses públiques a càrrec de la Generalitat, el que passa és que hauríem desitjat, també en aquest cas, transparència, i que no se'ns posés una quantitat tan elevada —808 milions—, que l'any passat van ser només 208.000, de manera que hi ha hagut un augment de 600 milions, és a dir, del 290%, i la nostra esmena només fa que retornar a la quantitat de l'any passat.

Ens hauria agradat saber, aquest volum de diners considerable, a què es destinava, i, la veritat, abans de fer l'esmena vam intentar, a través de la documentació que se'ns havia donat, de

veure si podem relacionar aquesta xifra amb subvencions de capital a ens públics. I, bé, la veritat és que no hem arribat a aclarir res; evidentment, això no pot ser fons d'explotació, per tant, hem d'excloure que això pugui representar una part dels 5 milions, de prop dels 5.800 milions que rep Corporació Catalana de Ràdio i Televisió per a l'explotació. Tampoc pot referir-se als 235 milions que rep el Centre Informàtic de la Generalitat, i hem pogut aclarir que tampoc el Centre Divulgador de la Informàtica, perquè, si bé el Centre Divulgador de la Informàtica fa algunes petites inversions, ho fa amb recursos propis.

Aleshores, què ens queda com a possibilitats? Vaig a ressenyar-les: es tracta que en aquests 808 milions hi ha subvenció de capital a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió? En efecte, en el pressupost de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió hi ha 531 milions, que poden ser una part d'aquests 808. Bé, però, aleshores, senyors diputats, ens sembla que la mínima transparència, en un assumpte que ha estat tan controvertit com la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, exigia anomenar-la pel seu nom, que tothom, tots els ciutadans que consultessin el pressupost sabessin exactament què costa aquest organisme, i no intentar passar aquests 531 milions en una partida així d'imprecisa.

També em sembla que hem exclòs que pogués ser l'aportació de la Generalitat als Ferrocarrils o al Laboratori d'Assaigs, perquè, en aquest cas, les inversions són superiors a 808 milions, i suposem que una va a través del Departament d'Obres Públiques i l'altra a través del Departament d'Indústria. Podria ser que, a més a més de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, hi hagués el Centre d'Investigació i Desenvolupament Empresarial, al qual la Generalitat fa una aportació de capital de 61 milions. Podria ser que —o gairebé segur que és, potser— fos el Centre Informàtic de la Generalitat, perquè hi ha, en el pressupost d'aquest Centre Informàtic, 277 milions, que sumats amb els 531 milions, sumen els 808 d'aquest concepte, i, aleshores, si fos així, ja ho hauríem aclarit.

Ens vam preguntar també si podria ser TABASA —túnel i autopistes—, no perquè hi ha una aportació de capital de la Generalitat de 671 milions. Si podia ser l'Institut de Recerca i Tecnologia Agroalimentària, perquè hi ha una aportació de capital de la Generalitat de 149 milions. En canvi, vam excloure PRODECA, la Promotora d'Exportacions i l'Agrícola Experimental, SA també perquè no tenen inversions. Vam veure també que no podia ser ADIGSA, que sí que rep inversions però el seu pressupost d'inversions el rep de l'Institut Català del Sòl, i que tampoc podia ser Ferrocarrils de Muntanya, que les inversions li provenien del Departament de Política Territorial i Obres Públiques.

De manera que ens quedàvem amb unes possibilitats reduïdes, que ara, pel que sembla, fent les sumes i a través, doncs, del que m'han semblat signes d'assentiment que feia el senyor Escudé, podem dir que aquests 808 milions es reparteixen de la manera següent: 531 milions per a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, i 277 milions per al Centre Informàtic de la Generalitat. Jo voldria dir que Esquerra Republicana no hauria tingut cap objecció si haguéssim conegut que realment aquesta quantitat anava a aquests dos organismes, però que sí que tenim totes les objeccions d'aquest món que quantitats tan importants s'introdueixin en el Pressupost sense dir allà on van, sense aclarir les coses, que es necessiti un treball de detec-

tiu per arribar a inferir probablement on van, i, això, ens sembla que és una pràctica absolutament negativa, que és quelcom que s'hauria d'evitar, que quan, ho repeteixo, quan es precisen tantes vegades 3 milions, i fins i tot quantitats inferiors, que hi hagi 800 milions que no es precisi on van, ens sembla inadmissible.

Jo crec que per això hem presentat aquesta esmena. Si el senyor Escudé ens confirma que aquests milions tenen aquestes dues destinacions, la retirarem; per tant, no volem pas votar en contra, però hem cregut absolutament necessari defensar-la, perquè almenys quedi constància, encara que sigui... —suposo que això serà publicat en el *Diari de Sessions*—, que quedi constància en el *Diari de Sessions* que, per exemple, la Corporació Catalana no ens costa únicament 5.800 milions, sinó que d'aquests 5.800 n'hi hem d'afegir 530 més. I que quedi constància també que el Centre Informàtic fa una inversió de l'ordre de 277 milions, no perquè nosaltres tinguem res contra el Centre Informàtic, sinó perquè el que sí que podem dir —i amb un coneixement de causa molt limitat, però a través d'una impressió i de sentir dir, podríem dir—, fins ara els diners esmerçats en el Centre Informàtic no sembla que es tradueixin en realitats, almenys no han servit de cap manera per disminuir la burocràcia de la Generalitat, que realment tots hem de constatar que tendeix a augmentar de manera regular i constant.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies. Per fer un torn en contra...

El Sr. ESCUDÉ: Bé, pròpiament no és un torn en contra, és un torn d'explicació.

El Sr. PRESIDENT: D'explicació. Senyor Escudé teniu la paraula.

El Sr. ESCUDÉ: D'explicació al senyor Barrera. Jo haig de començar les meves paraules lamentant que el senyor Barrera o el seu Grup parlamentari hagi hagut de fer aquest esforç d'investigació; és clar, de tota manera, aquest esforç d'investigació lògicament s'hauria hagut de reduir als organismes vinculats al Departament de Presidència, vol dir que molts d'aquests altres organismes —doncs, s'ha citat ADIGSA, o els Ferrocarrils, o l'IRTA o el CIDEM—, realment sembla bastant lògic que en tot cas haurien de rebre les seves aportacions dels departaments corresponents.

Jo el que puc fer és confirmar verbalment el que ja feia gestualment abans, d'indicar que, efectivament, és certa la deducció que ha fet el senyor Barrera, en el sentit que els 531 milions de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, més els 277 del Centre Informàtic de la Generalitat constitueixen aquesta partida.

Aquesta mecànica d'agrupar aquestes partides d'empreses públiques que depenen del Departament de Presidència, en tot cas no és una novetat d'aquest any. L'any passat ja existia, potser no va cridar tant l'atenció per la seva quantia més modesta, però realment és així.

Quant a transparència; bé, la transparència hi és, i una confirmació és que el Grup d'Esquerra Republicana ho ha sabut trobar perquè, realment, en els Pressupostos de la Generalitat hi figura també, en capítol a part, el Centre Informàtic de la Generalitat, que com a ingrés té aquesta partida per aportació de capital, i la Corporació Catalana exactament igual.

El que em sembla recordar que l'any passat a la Corporació

Catalana només hi havia capítol 4, perquè em sembla que ja es va dir que aquell any no es feia inversió, en canvi, aquest any sí. Jo el que puc fer —i venia amb una relació que se m'ha proporcionat—, el contingut d'aquesta inversió, concretament els 277 milions del Centre Informàtic, que no sé si ho explicita una mica la memòria, perquè no la tinc aquí en aquests moments, la finalitat d'aquests 277 milions és la d'establir una unitat central de processament, l'increment de la capacitat d'emmagatzematge en disc, adquirir una impressora de làser, adquisició de diversos elements de *software* —de programes—, i també una compra de nous locals per a la ubicació de les instal·lacions del Centre.

I pel que fa referència a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, efectivament, aquests 531 milions són addicionals als 5.000 i escaig previstos en el capítol 4. Té dues vessants : una part de televisió, que és per renovació d'alguns equips i remodelatge d'instal·lacions, i, sobretot per part de les emissores de la Generalitat, que és ampliar la xarxa d'enllaços, reemissors arreu de Catalunya, adequació dels sistemes radiants, ampliació i adequació als centres emissors del seu equipament, i, finalment, ampliació del parc mòbil.

Aquesta és l'explicació que crec que en els programes corresponents d'aquestes dues entitats es descriu més exactament, però aquesta és l'explicació i em congratulo que, malgrat l'esforç, el senyor Barrera hagi pogut trobar realment l'origen i destinació d'aquestes partides.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Acabades les esmenes a la Secretaria General, procedeix fer la votació. Recordo als senyors diputats que hem de votar a partir de l'esmena 174, del Grup d'Esquerra Republicana.

Sotmetem, doncs, a votació d'aquesta Comissió, l'esmena 174, d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

5 a favor, 14 en contra, cap abstenció. No s'aprova l'esmena 174.

Esmena 175, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El mateix resultat.

Esmena 176, del PSU.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El mateix resultat; no s'aprova.

Esmena 177, d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

El mateix resultat; no s'aprova.

Esmena 178, del PSU.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

2 vots a favor..., abstenció; d'acord. Repetim la votació, repetim la votació, si us plau.

Votació sobre l'esmena 178, del PSU.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

1 vots a favor, 14 vots en contra i 5 abstencions. No prospera l'esmena 178, del PSU.

Esmena 179, del PSU.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

6 vots a favor, 14 en contra. No prospera aquesta esmena.

180, d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

El mateix resultat; no prospera.

181, del PSU.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

1 vot a favor, 14 en contra i 5 abstencions. No prospera.

182, del PSU.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

1 a favor, 14 en contra i 5 abstencions. No prospera.

Esmena número 183, del PSU.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

5 a favor, 14 en contra i 1 abstenció. No prospera.

Esmena 184, del PSU.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

2 a favor, 14 en contra i 4 abstencions. No prospera.

Esmena 185, d'Esquerra Republicana.

A favor?

En contra?

Abstencions?

1 a favor, 15 en contra..., hi ha dubtes de votació; doncs, repetirem aquesta votació sobre l'esmena 185, del Grup d'Esquerra Republicana.

Vots a favor de l'esmena 185?

Vots en contra?

Abstencions?

2 a favor, 14 en contra i 4 abstencions. Queda rebutjada l'esmena 185, d'Esquerra Republicana.

L'esmena 186 consta com a retirada. El Grup d'Esquerra Republicana hi està d'acord? (Pausa.) Gràcies.

Esmena 187, del PSU.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

6 a favor, 14 en contra i cap abstenció. No prospera.

Esmena 188, d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

6 a favor, 14 en contra i cap abstenció. No prospera.
 Esmena 189, de l'Il·lustre Diputat senyor Ferran Pont.
 Vots a favor?
 Vots en contra?
 Abstencions?

18 a favor, cap en contra i 1 abstenció. Sí que prospera aquesta esmena 189.

190, del Grup d'Esquerra Republicana.
 Vots a favor?
 Vots en contra?
 Abstencions?

1 a favor, 14 en contra i 5 abstencions. No prospera.
 Esmena 191, del PSU.
 Vots a favor?
 Vots en contra?
 Abstencions?

6 a favor, 14 en contra i cap abstenció. No prospera la 191.
 Esmena 192, d'Esquerra.
 Vots a favor?
 En contra?
 Abstencions?

6 a favor, 14 en contra i cap abstenció. No prospera la 192.

La 193, d'Esquerra Republicana, també ha estat retirada; d'acord, senyor Barrera? *(Pausa.)* Gràcies.

Amb això hem acabat les esmenes corresponents de la Secretaria General. *(L'I. Sr. Riera i Olivé demana per parlar.)* Sí, senyor Santi Riera.

El Sr. RIERA I OLIVÉ : Senyor President, el meu Grup li volia demanar, si és possible, si no hi ha inconvenient per part de la resta de grups, si podríem treballar ara, en comptes de la Direcció General de Joventut, la Direcció General de l'Esport, a efectes del treball intern del nostre Grup. Si pogués ser, si no hi ha cap inconvenient per la resta de diputats, i, llavors, retornar altra vegada a la Joventut.

El Sr. PRESIDENT : D'acord. Aquesta Mesa era conscient d'aquesta petició que havia fet el Grup Socialista, i tenia intenció d'accedir-hi.

Anem, doncs, ara, a passar a la Direcció General de l'Esport, esmena número 208, del Grup d'Esquerra Republicana. Per fer-ne la defensa, té la paraula el Molt Honorable senyor Heribert Barrera; 208.

El Sr. BARRERA : Moltes gràcies, senyor President, si em permet uns segons per trobar els papers...

El Sr. PRESIDENT : Tot el temps que necessiteu.

El Sr. BARRERA : Bé, aquesta esmena fa referència al concepte 221.05, «campanyes de promoció especial».

Nosaltres proposem una reducció de 40 milions sobre 45 en total; és a dir, una reducció, doncs, de les vuit novenes parts.

L'any 1987, aquest mateix concepte estava dotat amb 30 milions.

Bé, una vegada més es tracta de quelcom que no sabem si realment es justifica o no es justifica per aquesta manca de transparència que observem en el Pressupost en general, i que hem recalcat en molts casos.

La Direcció General de l'Esport és possiblement —dintre del Departament de Presidència— el servei que amb més extensió ha participat en la confecció del pressupost per programes, però, encara que l'hem llegit, la veritat és que hi ha molt poca concreció, es tracta sempre de consideracions molt gene-

ral i que a l'hora de precisar allà on van, per a què s'utilitzen els diners, els cabals, doncs la precisió és mínima.

Hem intentat veure en les fitxes de programa si n'hi havia cap que es pogués referir a això, i hi ha una fitxa de programa que diu : «desenvolupament i suport en accions especials»; en aquest cas, el concepte diu «campanyes de promoció especial», però tampoc estem segurs que hi hagi correspondència entre aquesta fitxa i aquest concepte pressupostari, i més quan de campanyes de promoció especial les trobarem en molts altres capítols i que si sumem aquests capítols anem molt per damunt de la xifra que hi ha en aquesta fitxa de programa.

Aleshores, la conclusió nostra és que no sabem quines són les campanyes de promoció especial. Veiem que no són centres d'alt rendiment, que no són residències, que no són les despeses burocràtiques de la Direcció General ni de la representació territorial d'aquesta Direcció General; que no són tampoc moltes altres coses —els ajuts a famílies i a institucions sense finalitat de lucre, és a dir, els ajuts a les federacions, als centres de tecnificació, etcètera—, que no són tampoc els ajuts a corporacions locals. Aleshores, ens demanem què poden ser aquestes campanyes de promoció especial que figuren, per primera vegada, dins del pressupost de la Direcció General, en aquest concepte 221.05, per 45 milions; però després que els trobem en el concepte 226.05, «atencions protocol·làries i representatives», per 5 milions; que els trobem en els transports —concepte 223.05—, per 11 milions —en aquest cas no hem fet cap esmena, per distracció, segurament—; que els tornem a trobar en els estudis i treballs tècnics per 10 milions —concepte 228.05—, i que els trobem, finalment, en una xifra, la més alta de totes de les que he esmentat, en una xifra de 90 milions, precisament en el capítol corresponent a despeses diverses. De manera que, després, això, si ho sumem arribem a unes xifres realment molt altes i de les quals el concepte principal és «despeses diverses».

Ara..., he fet la suma, però no ho tinc aquí, però, vaja, em sembla que això se'n va a més de 150 milions de pessetes, sense que es pugui aclarir, a través de tota la documentació pressupostària, de què es tracta. Per això hem fet aquesta esmena, amb l'esperança que possiblement el senyor Escudé, que coneix tan a fons el Projecte, amb l'esperança, doncs, que en aquest cas ens podrà aclarir la qüestió.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. El Diputat senyor Escudé té la paraula per fer un torn en contra.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. El que vaig a dir no és una justificació, que quedi clar, sinó una explicació, perquè de la mateixa manera que el Grup Socialista, per necessitats d'organització interna, demanava aquest canvi de presentació de les esmenes, ja que tenim entre nosaltres l'expert acreditat, dintre del seu Grup, per al tractament d'aquestes esmenes, el nostre expert no és present en aquests moments perquè... —insisteixo que és una explicació que no una justificació, que quedi clar— el nostre expert, el senyor Aymerich, ha vingut aquest matí perquè, segons el programa tan previsorament establert i tan incomplet per part del senyor President, estava previst que aquest tema aniria al matí. Aleshores, el senyor Aymerich m'ha deixat un text de respostes; no podré ser tan explícit com acostumo a ser, però insisteixo que no és una justificació perquè és un problema intern nostre, però, en

definitiva, agrairia els senyors diputats que tinguessin present aquesta explicació, si més no.

Bé, fet aquest proemi, l'esmena 208 del Grup d'Esquerra Republicana —i el senyor Barrera també n'ha parlat— forma tot un reguitzell d'esmenes als conceptes de campanyes de promoció especial, que en diversos articles del pressupost de la Direcció General d'Esport van sortint, i, concretament, si tinc ben anotades les referències, són les esmenes 208, la 210, la 211, la 212, la 213, i la 214.

Aleshores, com indica aquest títol, potser sí que d'una manera no gens clara, aquí es tracta d'una sèrie de campanyes especials de promoció d'activitats esportives singulars que ajudin a millorar la pràctica de l'esport en diversos àmbits, especialment àmbits marginals o discriminats, i per això, concretament, aquest conjunt de partides van destinades a la realització de quatre campanyes de promoció d'activitats esportives d'uns col·lectius especials.

La primera campanya és el tema de l'eradicació de la violència a l'esport, amb la finalitat de recuperar l'esperit, el *fair play*, l'esperit esportiu tradicional. Aquest és un tema que realment és preocupant; a casa nostra tot just comença en alguns esports de massa, com és el futbol o el bàsquet, però es va estenent i és un tema preocupant. Les referències comparatives d'altres països, d'Anglaterra o d'altres països, realment és un tema que podem desvirtuar totalment l'esperit esportiu, i per això hi ha un gran interès a contribuir en allò que sigui possible a eradicar, a través d'aquest programa d'actuació especial, aquest esperit de violència.

Un altre tema, que no és directament esportiu però sí que té una incidència important en el camp esportiu, és una campanya —que ja se n'ha fet alguna, però que ara es vol potenciar molt— de normalització lingüística del món de l'esport. Vostès deuen haver vist alguns vocabularis, crec recordar el reglament de la pràctica de l'esport futbolístic, que se'n va fer una edició catalana. Realment, aquesta és una mancança important, perquè la major part d'esports estan mancats de tot suport lingüístic, almenys accessible fàcilment. I anant ja a aquests col·lectius marginats, o més discriminats, hi ha dues campanyes més. Una, del foment de l'esport dels minusvàlids; aquest sembla que també és un tema socialment important: que el minusvàlid també, en el camp de la pràctica de l'esport, no se senti marginat, amb un cost, evidentment, més important que suposa la pràctica de l'esport per a aquestes persones. I, finalment, el quart programa va destinat al foment de l'esport femení, que si bé necessita menys estímul, encara en molts grups socials del nostre país no es comprèn massa la pràctica de l'esport o de la major part d'esports per part de les persones de sexe femení.

Per tant, doncs, entenem justificada aquesta destinació múltiple, però ben concreta, de totes aquestes partides, i a més, com que veig que la reducció es vol aplicar a aquest tema que ha anat sortint al llarg de tot el dia, de la disminució del deute, això encara enforteix més la nostra disposició a votar en contra.

En definitiva, per tant, en virtut de la destinació concreta que he explicat d'aquestes partides de campanyes de promoció especial, nosaltres ens oposarem concretament ara a l'adopció d'aquesta esmena 208, i, si arriba al cas, a les altres també ho farem així.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Esmena 209, del Grup Socialista. L'Illustre Diputat senyor Terradellas té la paraula per fer-ne la defensa.

El Sr. TERRADELLAS : Moltes gràcies, senyor President. En primer lloc, òbviament, agrair tanta generositat per part de la Presidència i dels diferents grups parlamentaris, que intentaré correspondre amb breuetat, però tampoc sense deixar de tocar a fons els temes d'esports en aquest pressupost.

D'entrada dir que, en nom del meu Grup, defensaré globalment totes les esmenes que fan referència a aquesta Direcció General, que són la 209, la 215, la 216, la 217, la 219 i la 220, i després comprovaran les senyores i els senyors diputats que les defensarem, diríem, en dos blocs diferents.

Les senyores i els senyors diputats deuen haver observat que hi ha hagut un error tècnic en les esmenes 215 i 216, on la partida d'alta correspon exactament a la baixa; seria contradictori amb el nostre pensar i amb la nostra manera de ser.

Feta aquesta, diríem, introducció tècnica, permeti'm, senyor President, que faci una valoració global dels pressupostos que ens ha presentat enguany la Direcció General de l'Esport, que nosaltres creiem que la seva finalitat hauria de ser, per un costat —i sobretot—, fomentar la pràctica esportiva; sobretot també intentar que hi hagi més instal·lacions per reduir els dèficits i els desequilibris territorials, i entenc, també entén el nostre Grup, que cal aprofitar aquests pressupostos per aquest catalitzador que ha significat per a l'esport català, o que ha de significar per a l'esport català, els Jocs Olímpics del 1992. El mateix Estat, altres administracions, però el mateix Estat i altres administracions locals n'han fet cas, d'aquesta situació, i han augmentat, han fet un esforç pressupostari molt important que, com veurem després, no passa en la Direcció General de l'Esport en els pressupostos d'enguany que ens han presentat.

Amb una lectura ràpida dels pressupostos, jo diria que els números transmeten un llenguatge claríssim, que és que hi haurà més burocràcia en l'esport català; que hi haurà poca més activitat, i que hi haurà molt poques instal·lacions esportives més. I, això, si ho encaixem en l'any que som presents, ens sembla que falla de totes totes.

Estem en un nivell d'inversió certament molt poc diferent dels altres anys i fins i tot en algun cas per sota. Continuem sense planificar les inversions per equipaments; és evident, senyores i senyors diputats, que es treballa sense la coordinació necessària entre les institucions per potenciar, per treure més rendibilitat al món esportiu; no sabem si hi haurà convocatòria per a noves sol·licituds per a equipaments esportius enguany. En definitiva, senyores i senyors diputats, d'una lectura dels números d'aquest pressupost, entenem que hi ha un escàs aprofitament d'aquest impacte dels Jocs Olímpics i, sobretot, senyores i senyors diputats, pel que fa referència a l'esport popular, no tant en l'esport d'*élite*.

Les xifres em sembla que són evidents: si comparem l'any 87 amb l'any 88, que voldria recordar a les senyores i els senyors diputats que l'any 87 hi havia un pressupost ordinari i un pressupost extraordinari d'esports, ens trobem que en el capítol de personal l'augment és, de l'any 88, o sigui del que ens proposa, respecte a l'any present, és un augment de 90 milions. En el capítol 2, també augmenta de 88 milions, per tant, 180 milions més del que en diríem capítols burocràtics. En el capítol 4, que són les activitats esportives, veiem que augmenta

—és evident—. 121 milions, però, hi insisteixo, molt menys que en la burocràcia. En canvi, en les instal·lacions que ens són pròpies, la Direcció General de l'Esport disminueix, senyores i senyors diputats, de 913 milions de pessetes respecte a l'any anterior. Ens quedem enguany amb 481.

I en el que són subvencions per a equipaments esportius, aquesta necessitat encara tan viva en el nostre país, ens trobem que disminueix la xifra global de 49 milions de pessetes. Per tant, el pressupost d'enguany és 660 milions inferior a la suma de les partides d'esport dels dos pressupostos de l'any 1987. I si aquesta xifra és molt important, entenc que les senyores i els senyors diputats també sabran veure la discriminació que els pressupostos de la Direcció General de l'Esport tenen respecte a les actuacions sobre ens locals, o sigui, ajuntaments, respecte als clubs o institucions sense finalitat de lucre. Per a les activitats esportives, es preveu que enguany hi hagi 90 milions de pessetes, 4 menys que l'any anterior. En canvi, als clubs, institucions sense finalitat de lucre, s'augmenta de 118, i s'obté una xifra, per tant, de 1.217; o sigui, 90 per als ajuntaments, 1.217 per a institucions sense finalitat de lucre.

I si ens referim a les subvencions per a instal·lacions esportives, el desequilibri també és evident. Si les instal·lacions sobre tot hem d'intentar que siguin públiques, ens trobem que per a enguany ja pugen 51 milions per a ens locals, o sigui, ajuntaments, i 382 per a institucions sense finalitat de lucre o clubs. Ens sembla que aquests números, senyores i senyors diputats, més enllà de les paraules palesen una situació que ens sembla extremament desafortunada. Només el valor de la xifra global del mateix pressupost, diríem, posa una mica de calma a aquesta situació perquè, evidentment, el pressupost és important.

Si veiem les partides que van destinades a esport d'*élite* *versus* el que en diríem esport popular, també les xifres són molt importants. Diríem que el poc ajut a l'esport popular jo diria que és molt important per a enguany.

El Grup Socialista presenta dos grups d'esmenes. Em permeto, per tant, defensar la 209 i la 220, que tenen el mateix caire.

Es tracta, senyores i senyors diputats, d'una actuació que, al nostre entendre, és una inversió intel·ligent: es tracta que si som conscients tots plegats que a Catalunya encara hi ha un dèficit d'instal·lacions esportives i que, sobretot, aquest dèficit és més important en les instal·lacions esportives bàsiques, de barris i de zones rurals, seria molt bo de fer una inversió que amb pocs cèntims pogués donar molta rendibilitat. I nosaltres entenem que un pla d'actuacions per adequar les instal·lacions esportives dels centres d'ensenyament mitjà i dels centres d'EGB perquè puguin ser utilitzades pel públic, pels ciutadans, fora d'horari lectiu, són una bona inversió perquè amb pocs cèntims —hi insisteixo— multipliquem l'ús d'aquestes instal·lacions. Amb 60 milions de pessetes es pot construir un pavelló esportiu cobert; però, en canvi, amb 60 milions de pessetes a la millor podem adequar, com l'experiència de la Diputació d'aquí a Barcelona ha demostrat els anys 86 i 87, es poden multiplicar per deu els equipaments beneficiaris.

Per tant, aquest és un programa que entenem que és bo i el mateix Director General de l'Esport ens ho ha acceptat, que és bo. Llavors, d'on proposem nosaltres que es pugui finançar això? Una bona part d'aquest capítol o aquest concepte tan estrany que ja ha defensat el senyor Barrera i que nosaltres en-

tenem, després de les explicacions del diputat que defensa la posició del Govern, del senyor Escudé, que tot i així mereix aquestes reduccions. Proposem que aquestes campanyes de promoció especial que van al capítol 2, que van a burocràcia, es redueixin substancialment. Doncs, bé, dels 200 milions de pessetes que hi havia previstos per a aquestes campanyes de promoció especial en el capítol 2, nosaltres en travem 50 perquè vagin a aquest pla d'actuacions. Entenem que si es vol fer campanyes de promoció per al foment de l'esport dels minusvàlids i l'esport femení, el que s'ha de fer és, sobretot, donar-los cèntims perquè puguin fer activitats esportives, més enllà de la propaganda que es pugui fer a través de cartells o a través de fulletons. I jo tinc la voluntat que entre tots siguem capaços d'eradicar la violència en l'esport, però se'm fa molt difícil creure que a través de campanyes amb publicitat es pugui incentivar o es pugui actuar d'aquesta manera. Altrament, penso que la normalització lingüística en el món de l'esport no ha de ser diferent dels altres mons, i, per tant, que hauria de correspondre a la Direcció General de Política Lingüística.

Per tant, nosaltres proposem no tant una eliminació d'aquestes partides, sinó una reducció que sense eliminar-los donin suficient coixí per a aquesta campanya que nosaltres proposàvem.

I, és més, per ser rigorosos també dèiem que hi havien d'anar partides destinades a instal·lacions esportives i proposàvem reduir dels 382 milions que hi havia per a instal·lacions esportives a clubs, passar-ne 50 milions a aquesta campanya. I també treure'n, de les subvencions per a instal·lacions esportives també dels ens locals, 50 milions més per als centres d'EGB, i 50 milions més de les partides per a les subvencions per a instal·lacions esportives d'entitats sense finalitat de lucre.

Aquesta és la finalitat, senyores i senyors diputats, d'aquest primer bloc, d'aquesta filosofia en aquest pla que nosaltres creiem que és urgent.

Les altres esmenes crec que s'expliquen també per la seva mateixa lectura. Es tracta que conceptes que al nostre entendre, a l'entendre del Grup Socialista, fóra bo que els fessin els ajuntaments per fer activitat esportiva, es traspassin, per tant, de l'article 48 a l'article 46, sense reduir-los a zero, sinó intentant buscar un equilibri que faci compatible la funció de campanyes i cursets d'activitats de lleure, d'ensenyament esportiu, d'accions esportives especials i d'alt nivell, que les facin complementàries les que han de fer els ajuntaments amb les que han de fer les mateixes entitats.

Senyores i senyors diputats, el nostre Grup enguany ha intentat ser flexible, ha intentat llançar un bon cable, una possibilitat, al Grup majoritari per aconseguir que aquestes esmenes fossin acceptades. Ens sembla que són lògiques i que són assumibles, i només una possibilitat d'allò de prepotència o de voler continuar en aquest camí diríem de clientelisme que s'ha fet fins ara molt important en el món de l'esport, justificaria una oposició a aquestes esmenes, que entenem que són del tot racionals.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors diputats.

El Sr. PRESIDENT: Gràcies, Il·lustre Diputat. Per fer un torn en contra, té la paraula el senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ: Gràcies, senyor President. Pretenc examinar les esmenes que s'han defensat en l'ordre invers dels dos

blocs que s'han fet. Començaré pel segon, ja que és el que s'ha defensat darrerament i perquè ha donat peu a aquest pinyol final de caràcter ideològic, parlant de cables llançats i de prepotències que, la veritat, no veig ni cap cable llançat ni cap prepotència.

La prepotència és discutible, però em sembla que els cables no existeixen. No veig que canviar coses de l'article 46 al 48, o del 48 al 46 —perquè això, a hores d'ara, encara no ho tinc massa clar—, que això sigui llançar cables.

És clar, el senyor Terradellas ha dit que aquestes quatre esmenes, la 215, la 216, la 217 i la 219, s'explicaven per elles mateixes, i, evidentment, si alguna cosa haig de dir, és que no s'explicaven gens per elles mateixes. Jo agraeixo al senyor Terradellas que m'hagi fet arribar fa poc una nota escrita, explicant que les esmenes 215 i 216 són exactament al revés del que diuen, perquè, la veritat és que amb els pocs minuts de què he disposat per mirar-me aquestes esmenes, he quedat sorprès realment d'aquest conjunt de quatre esmenes.

Sorprès perquè, si més no pels vuit anys que fa que som tots en aquest Parlament —o la majoria dels presents—, creia tenir una idea bastant clara de quina era la filosofia esportiva que el senyor Terradellas —amb esforços dignes de millor causa, almenys quant a conseqüències— ha anat defensant en aquests anys. Jo sempre havia tingut la idea clara que el Grup Socialista —i no sols el Grup Socialista, però el Grup Socialista— pretenia encarrilar una part important de les activitats esportives o de promoció esportiva de la Generalitat a través de les corporacions locals i no a través d'una acció pròpia, acció pròpia que nosaltres, d'una manera molt clara i dintre d'aquesta filosofia que hem explicat tantes vegades i que fa poc en parlàvem, de promoció de la societat civil, doncs, nosaltres promocionàvem especialment les famílies i institucions sense finalitat de lucre.

Per això dic que jo creia que comprenia quina era la filosofia del Partit Socialista. Aleshores, en veure aquestes esmenes, és clar, he estat fent elucubracions sobre a veure, aquesta filosofia —que en dos casos dels quatre era a l'inrevés—, que es passava de les corporacions locals a les famílies, doncs, em sorprenia, i a veure què podia ser, i com que veig que eren dues esmenes que feien referència no a la pràctica de l'esport, sinó a l'ensenyament, a la teoria esportiva, jo he arribat a la conclusió que potser hi havia hagut alguna rectificació de la línia del Grup Socialista en el sentit de dir: la realització de l'esport, doncs, es farà a través dels ajuntaments, ara, la promoció doctrinal o teòrica, es farà a través de les entitats.

Bé, amb independència que el senyor Soto, molt amablement, ja m'indica que no és aquest cas, el senyor Terradellas també m'ha fet arribar la nota, dient que era un error, i que era a la inversa. Per tant, doncs, sí que realment les quatre esmenes corresponen a la filosofia tradicional del Grup Socialista, i, aleshores, no s'estranyarà el senyor Terradellas que en aquest cable de dir «agafeu-vos a seguir rei; seguiu —el Grup de Convergència i Unió— la nostra filosofia», que nosaltres no ens vulguem agafar i que precisament mantinguem en tots quatre casos la distribució que nosaltres entenem que és la correcta.

Que quedi clar que nosaltres no arraconem, no escombrem ni molt menys el sector de les corporacions locals, o sia, en aquest cas tot l'article 46. Vol dir que nosaltres destinem partides importants a corporacions locals, de cara a l'aspecte esportiu. Hi ha 33 milions per a l'ensenyament esportiu; 18 per a ac-

tivitats i lleure esportiu; 5 de campanyes i cursets; 25 de centres de tecnificació, etcètera; hi ha tota una sèrie de partides. Per tant, que quedi clar que aquí no és una oposició, podríem dir, sector privat *versus* sector municipal. Aquí no es tracta ni de privatització ni de municipalització de l'esport. El que nosaltres tenim uns criteris polítics que ens fa veure, potser —pel que sembla—, de manera diferent del Grup Socialista, el pes específic de cada una d'aquestes vessants. Per això nosaltres, doncs, concretament en el tema del capítol 4, mentre en l'article 46 —a les corporacions locals— hi destinem 90 milions, a les famílies i a institucions sense finalitat de lucre n'hi destinem 1.217. Realment hi ha una diferència important, fruit del nostre punt de vista diferent sobre qui ha de fer l'esport. Nosaltres entenem que l'esport l'ha de fer la lliure iniciativa dels ciutadans de Catalunya, lliurement agrupats en entitats, clubs, federacions, agrupacions, i no burocratitzar —i aquí sí que mai més ben dit, la burocratització—, que això es canalitzi a través de les corporacions locals.

Per tant, doncs, el fet que de les campanyes i cursets vostès vulguin treure 25 milions —de les campanyes i cursets fetes pel sector privat— i que es facin, o que es canalitzin almenys, a través de l'acció municipal, a nosaltres no ens sembla gens, però gens correcte, i per això ens oposarem a aquesta esmena 215.

Que també del tema de les activitats de lleure esportiu es puguin passar 10 milions de pessetes, després de la rectificació que se'ns fa —també en aquest sentit— de passar del sector privat al sector municipal, tampoc ens sembla correcte, i més quan en aquest any 88 aquesta activitat de lleure esportiu ha tingut un increment important que, pel que veig en la resposta escrita que tinc aquí, ha augmentat un 80%. No tindria sentit que aleshores, si hi ha unes necessitats molt més grans que l'any anterior en aquest camp, doncs que, aleshores, ho traspasséssim a un altre lloc.

Igualment en el tema de l'ensenyament esportiu, una altra esmena d'aquestes. L'ensenyament esportiu, nosaltres, com he explicat, el posem en els dos llocs —en l'article 46 i en l'article 48—, però bàsicament en l'article 48.

I igual, finalment, amb l'esmena 219, que fa referència a accions esportives especials o accions puntuals; es fa la mateixa petició de transferència.

El que sí que voldria dir, per això, abans d'entrar a analitzar les altres dues esmenes, és que els especialistes il·lustren moltíssim les seves intervencions i són sempre interessants d'escoltar. Ara, el problema de l'especialista és que, com a especialista que és, sap massa i, aleshores, aquest especialista té tendència —el senyor Terradellas em sembla que n'ha fet una bona demostració— a transformar unes esmenes concretes, sis esmenes especials —moltes d'elles d'una quantia relativament modesta—, m'ha semblat, he tingut la sensació, escoltant l'explicació que ha fet el senyor Terradellas, que estava escoltant una esmena a la totalitat de tot l'esport català, perquè, des del personal i el burocratisme presumpte fins a les inversions que molt millor i molt més nombrosament fan ens externs a la Generalitat, doncs, realment, com es diu en castellà: *no ha dejado títere con cabeza*. Aquí no hi ha cap altre aspecte del pressupost del Departament, o, millor dit, d'aquesta Direcció General, que no hagi estat objecte de crítica. Jo respecto aquesta actuació, i el Grup Socialista, perfectament, podria haver pre-

sentat un conjunt gran d'esmenes a tots aquests aspectes. Però, hi insisteixo, vostès han fet unes esmenes molt concretes, aquestes quatre esmenes, passant diners pel mateix concepte exacte dintre del capítol 4 de transferències corrents, passar el destinatari directament a sector privat, com nosaltres pretenem, a canalitzar a través dels ajuntaments; ja dic canalitzar perquè suposo que no serà pas l'ajuntament qui farà l'esport. En tot això, d'acord.

I les altres dues esmenes són també molt concretes, que fan referència a l'esport escolar. Per tant, em sembla que no és base, aquestes esmenes tan concretes i tan determinades, a plantejar tota una discussió de tot el pressupost de la direcció general.

Per tant, jo l'únic que puc dir, a part, evidentment, que he de discrepar de moltes de les qualificacions que s'han fet del pressupost d'aquesta Direcció General, jo voldria remetre, tant al senyor Terradellas com a la resta dels senyors diputats, a aquestes vuitantena de planes de l'estructura de programes, del pressupost per programes en què, a través de programes i subprogrames, es va explicitant quina és la justificació de totes i cadascuna d'aquestes partides, d'aquestes moltes partides que no han estat objecte d'esmena per part del Grup Socialista.

I, com deia, entrant en aquest segon bloc, tenim, en primer lloc, l'esmena 209.

L'esmena 209, doncs, quant a la baixa —n'hem estat parlant abundantment abans, amb el Grup d'Esquerra Republicana— l'únic que voldria precisar, em sembla que ho he deixat clar, però, davant que el senyor Terradellas parlava que no cal destinar publicitat, és que jo no he dit que això és publicitat, la publicitat forma part d'aquesta activitat, però és una activitat de promoció d'aquest esport. Per exemple, concretament, el tema que ha citat el senyor Terradellas, que és la normalització lingüística, és que potser no m'he explicat bé, però aquí no es tracta de publicar anuncis o fer difusió d'*spots* televisius en català, fomentant l'esport, sinó que he dit que és per, podríem dir, catalanitzar l'esport, perquè a través d'edició i difusió i distribució de vocabularis dels diversos esports, tant per als usuaris com per als espectadors com per als mitjans informatius, es podrà utilitzar correctament la llengua catalana que, normalment, té expressions ben característiques i ben pròpies d'aquests esports, els elements de l'esport, les faltes, els instruments que s'utilitzen, i no caure en el calc sintàctic d'altres llengües, i, així, successivament.

Per tant, que quedi clar que aquí, si bé hi ha, evidentment, una petita part de difusió d'aquests programes, no es tracta, en absolut, de publicitat. Per exemple, he citat el cas dels minusvàlids i aquí es tracta, evidentment, de molta altra cosa que no és publicitat.

Quant a l'alta, el Grup Socialista demana l'adequació d'instal·lacions esportives als centres d'ensenyament mitjà, però, fixem-nos, que ho fa en el capítol, miri, del concepte 631. O sigui, capítol VI, o sigui, inversions pròpies de la Generalitat. Per tant, no es tracta com m'ha semblat entendre, de cara a la societat civil, dels centres, municipals o ciutadans, sinó que es tracta d'instal·lacions pròpies.

Aleshores, aquí, el que podríem dir, que aquest és un tema molt complex, l'any passat se'n va parlar bastant, lamento que no hi hagi el senyor Curto en aquests moments aquí perquè recordo que el seu Grup, a través d'ell l'any passat va fer una

llarga defensa de la potenciació de l'esport a nivell escolar, i van, realment sortir, en el curs del debat, els diversos aspectes i elements d'aquesta pràctica que és necessària.

Aleshores, nosaltres entenem que, donades les competències institucionals que hi ha en relació amb aquest tema, en una primera fase és prudent dedicar-se a l'Ensenyament General Bàsic i no a l'Ensenyament Mitjà com es pretén. Per tant, en un futur, tan proper com es vulgui, però en un futur, un programa d'ensenyament mitjà passa per resoldre problemes de coordinació dels diferents organismes implicats, etcètera, per tant, en definitiva, davant d'un tema important però complex, el Departament, o la Direcció General, ha cregut —i així s'ha reflectit l'any passat i enguany en els pressupostos— que cal començar aquesta utilització dels centres fora d'horari lectiu, dels centres escolars, per a la pràctica de l'esport a través, precisament, inicialment, d'EGB i no d'ensenyament mitjà, a EGB, que és, precisament, on hi ha l'altra esmena del Grup Socialista, la 220.

Aleshores, aquí, el que puc dir és que enlloc no diu, és clar no diu explícitament, en els conceptes 760 i 780 d'allà on es poden treure aquestes dotacions, que dintre d'aquestes instal·lacions esportives, que aquí sí que són externes, que és el capítol VII no hi hagi —i efectivament, el Departament ho confirma que hi són— instal·lacions esportives dels centres d'EGB perquè l'únic que diuen aquestes partides és per a instal·lacions esportives dels ens locals. Per tant, entenem que no cal diferenciar —i menys d'una forma tan específicament rodona de 50 milions—, dintre del capítol 760, perquè en definitiva el que fan creant una partida 781 és explicitar la partida 760, traient aquestes dotacions dels 858 milions que recordo que hi ha en aquesta partida.

Per tant, a la finalitat perseguida es dona satisfacció i crec recordar que en algun d'aquests programes se'n parla, s'hi dona satisfacció a través de la partida 760 i, per tant, no creiem necessari crear una nova partida que específicament faci referència a aquestes instal·lacions esportives dels centres d'EGB.

Per tots aquests motius, senyor President, senyors diputats, el nostre Grup s'oposarà a l'adopció d'aquest conjunt de sis esmenes del Grup Socialista.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Arribats a aquest moment, aquesta Presidència vol comunicar als senyors portaveus que ha rebut una sèrie d'escrits de l'Oficial Major, dels més importants que fan el resum n'hi ha tres dels quals n'hem fet fer unes fotocòpies i les lliurariem ara als portaveus perquè en tinguin coneixement.

Aleshores és un bon moment també per fer una suspensió que la farem de deu minuts. És a dir, suspendrem la sessió i d'aquí deu minuts reprendrem la sessió. És que el senyor Escudé vol dir... (*Remor de veus.*) N'hi ha més, n'hi ha més... Bé, senyors diputats, se suspèn la sessió per espai de deu minuts.

(*Se suspèn la sessió a dos quarts de set de la tarda i nou minuts i es reprèn a tres quarts de set i set minuts.*)

El Sr. PRESIDENT : Reprenem la sessió.

El senyor Santiburcio té la paraula.

El Sr. SANTIBURCIO : Bé, senyor President, simplement a efectes del tràmit de la Comissió, fer una pregunta a la Mesa, que és la següent, atès que han de quedar aparcades i, per tant, no es poden debatre ni votar les esmenes a la totalitat d'aquesta

Direcció General, s'entén també que les esmenes parcials a aquesta Direcció General han de quedar aparcades, perquè no es pot votar cap esmena parcial sense haver votat prèviament una esmena a la totalitat.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Santiburcio, sembla raonable la vostra proposta i, per tant, haurem de treballar d'aquesta manera, anirem continuant amb aquelles direccions generals o secretaries generals que no tinguin presentada esmena a la totalitat, amb la confiança que demà al matí, que es reuneix la Mesa, tinguem una decisió definitiva.

Continuant amb el nostre treball, correspon ara de debatre, de tractar l'esmena 210, del Grup d'Esquerra Republicana. Per fer-ne un torn a favor, té la paraula el Molt Honorable senyor Heribert Barrera.

El Sr. BARRERA : Gràcies, senyor President. Aquesta esmena es refereix també a les campanyes de promoció especial de les quals hem parlat a propòsit de l'esmena 208, però es refereix a les campanyes de promoció especial però amb un epígraf ben precís, que són els transports per a les campanyes de promoció especial. Els transports, i, aleshores, un veu aquestes xifres curiosíssimes, que sobre un total de 27 milions, que en el pressupost general de la Direcció General es destinen a transports, aquestes campanyes de promoció especial elles soles en necessiten 11, és a dir, el 40%, aproximadament.

I, la veritat, jo em demano quins transports necessita la normalització lingüística al món de l'esport, o quins transports necessita l'eradicació de la violència en l'esport, i el foment de l'esport dels minusvàlids tampoc ho veig massa clar, i el foment de l'esport femení, potser es prestaria a altres consideracions, no?

És a dir que, realment, voler justificar aquestes campanyes de promoció especial sobre la base de promoció d'activitats esportives singulars en àmbits especials o discriminats, amb les quatre campanyes que ens ha indicat el senyor Escudé, realment no justifica tots aquests conceptes. Crec que no queda justificat en absolut, i encara queda menys justificat si considerem que són conceptes que també es trobaven en el pressupost de l'any anterior, i, que jo sàpiga, però altres persones més qualificades poden confirmar-ho, jo no he vist que la Generalitat fins ara hagi fet cap campanya d'eradicació de la violència, ni tampoc tinc notícia de cap campanya de normalització lingüística al món de l'esport, al marge del que hagi pogut fer la Direcció General de Política Lingüística, etcètera.

Bé, aleshores és que l'any anterior es van fer unes altres campanyes que no sabem cap quines són i per al 88 es proposa de fer aquestes quatre? Com sigui, en l'esmena que estic ara defensant concretament, aquests 11 milions que —ho repeteixo— representen el 40% del total de les despeses d'esports de la Direcció General, no els veig justificats dins de la mecànica, dins de la manera de fer de la mateixa Direcció General. Per tant, doncs, les explicacions anteriors no ens satisfan i ens haurien pogut satisfer potser si s'hagués tractat únicament del subministrament de béns i serveis, però no en aquest cas dels transports i amb el que veurem amb altres esmenes i, per tant, mantindrem aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé, un torn en contra?

El Sr. ESCUDÉ : Bé, un torn en contra explícit perquè ja en l'esmena 208 he anunciat quina era l'explicació d'aquestes par-

tides, no solament de la partida del concepte 221.05, sinó de les altres, perquè constitueix una unitat integral que abraça els diferents apartats que fan referència a aquestes quatre campanyes que he explicat abans i, per tant, l'únic que puc fer ara és tornar a donar per reproduïdes les argumentacions que he dit abans, lamentar que, al Grup d'Esquerra Republicana, no li doni satisfacció l'explicació que he donat, però, evidentment, aquesta és l'explicació que tinc i, realment, seria totalment incongruent que me n'inventés una altra addicional sobre la marxa per poder-ho justificar i, per tant, és el que hi ha i no hi ha res més que això.

Per tant, donar per fet aquest torn en contra, igualment com ja he anunciat també abans de l'esmena 211, 212, 213 i 214.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El Grup d'Esquerra Republicana pot fer un torn a favor de les seves esmenes que han quedat en aquesta Direcció General, perdó. Senyor Heribert Barrera.

El Sr. BARRERA : No, no! Nosaltres pensem continuar, ara toca l'esmena 211, i voldriem justificar encara més la nostra esmena, perquè aquesta esmena 211 fa referència a les atencions protocol·làries i representatives. «Atencions protocol·làries i representatives de les campanyes de promoció especial.» És que algú pot explicar-me la normalització lingüística al món de l'esport que representarà també despeses protocol·làries i representatives o l'eradicació de la violència, etcètera. I fixin-se que ens tornem a trobar en la mateixa proporció sobre les despeses totals de la Direcció General per a aquest concepte. És a dir, sobre 12 milions de despeses totals per a atencions protocol·làries i representatives, aquestes campanyes de promoció especial s'emporten elles soles 5 milions. És a dir, el 40% també. La veritat, nosaltres trobem insòlit, quan la Direcció General d'Esports fa tantes coses —i té tota una sèrie de representacions territorials i té una activitat realment molt important—, que aquestes quatre campanyes s'emportin, en tota una sèrie de conceptes, en transports, en protocol i representació etcètera, s'emportin elles soles el 40%, per això —ho repeteixo— que tampoc ens satisfà l'explicació i mantindrem aquesta esmena.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, no hi ha torn en contra, ha estat anunciat. Esmena 212 del Grup d'Esquerra Republicana, senyor Barrera.

El Sr. BARRERA : Bé, estem encara en el mateix, però ara es tracta de quelcom encara més curiós. Els estudis i treballs, estudis i treballs tècnics. Jo, em sembla que si realment la Direcció General d'Esports ha planejat per al 1988 aquestes quatre campanyes, a hores d'ara ja les deu tenir estudiades, doncs, no, resulta que es pressuposten, es demana que el Parlament aprovi 10 milions de pessetes per a estudis i treballs tècnics referents a aquestes campanyes de promoció especial. Deu milions de pessetes és una quantitat relativament important, per a cada campanya serien 2.500.000; jo dubto, per exemple, que la normalització lingüística al món de l'esport s'hagi de fer cap estudi que no hagi de fer, en tot cas, la Direcció General de Política Lingüística, que sigui el mateix món de l'esport que hagi de fer-lo i que l'hagi de fer ara per a una campanya que s'haurà de fer l'any vinent, l'any 88 em sembla també insòlit. Per tant, aquesta esmena la manténim, no solament perquè es tracta d'una despesa per aquestes campanyes de promoció especial, sinó també perquè, com hem fet en

altres ocasions, i com farem, segurament, en el curs de la discussió del pressupost, creiem necessària una limitació d'aquests estudis i treballs tècnics que representen unes quantitats molt importants en el conjunt del Pressupost de la Generalitat.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Barrera. Esmena 213, del Grup d'Esquerra Republicana. L'Honorable senyor Barrera, té la paraula.

El Sr. BARRERA : Gràcies, senyor President. Bé, ara estem a les despeses diverses, abans ja he dit que era curiós que aquestes campanyes de promoció especial tinguin fins a 90 milions de despeses diverses. Què poden ser unes despeses diverses que no comprenen els subministraments de béns i serveis? Francament, ens sembla que ens trobem novament davant d'un concepte pressupostari en el qual s'hi pot posar el que es vulgui, i que si ara l'explicació és que hi ha unes quatre campanyes precises davant d'un concepte pressupostari en el qual es pot posar el que es vulgui, i que si ara l'explicació és que hi ha unes quatre campanyes precises, però després aquí hi podem posar coses, la Direcció General hi podria posar qualsevol cosa que se li acudís, o podria —per exemple— fer una campanya publicitària a través d'anuncis als diaris, televisió, etcètera, sobre alguna d'aquestes campanyes i ens trobaríem, novament, davant d'aquesta inflació de la publicitat, que tant lamentem en el conjunt del pressupost. 90 milions és una quantitat molt alta per a les despeses diverses; és cert que aquesta Direcció General no les fa únicament —despeses diverses tan altes— en aquestes campanyes, sinó que també per a la Direcció General veiem 115 milions —gairebé 116 milions—, que per als centres d'alt rendiment esportiu veiem pràcticament 200 milions —199 milions—, és a dir que les despeses diverses són molt altes i ja s'ha dit aquí, i no es repetirà mai prou, que és una molt mala pràctica pressupostària d'englobar en un calaix de sastre així coses que potser valdria la pena de precisar, perquè la primera obligació de l'Administració és que els ciutadans puguin saber on van a parar els seus diners.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Correspon ara l'esmena 214, també del Grup d'Esquerra Republicana. El Molt Honorable senyor Heribert Barrera té la paraula. *(Pausa.)*

El Sr. BARRERA : Deia que aquesta és la darrera de les esmenes relatives a les campanyes de promoció especial. Quan he parlat de la primera esmena no m'he referit a aquesta, de manera que la xifra que he donat dels 150 milions per al total en realitat s'acosta molt als 200 milions, perquè m'havia passat per alt, amb les presses, quan havíem canviat... En fi, no havíem seguit l'ordre del Pressupost perquè no tenia els papers ben ordenats.

Ens trobem aquí amb una proposta de dotació de 37 milions per a nous serveis. Això també ens deixa perplexos. Si es tracta de fer unes campanyes, hi ha d'haver nous serveis? És que crearem un servei de campanyes? Realment, jo ja sé que el senyor Escudé —i no és culpa seva, perquè ell acostuma a preparar les coses amb molta cura— no ens pot donar ara cap explicació, però, si l'explicació dels conceptes anteriors a través d'aquestes quatre campanyes ens ha semblat insuficient, més encara ens sembla insuficient quan estem davant d'una dotació per a nous serveis.

Bé, com que ens haurem d'accontentar amb l'explicació donada fins ara, doncs jo no voldria pas allargar la meua inter-

venció més enllà del necessari, però que consti que, cada vegada més, ens sembla que, per part de la Direcció General d'Esports, la tasca de la qual no volem discutir, que segurament és molt meritòria en altres aspectes, aquest punt concret de les campanyes de promoció especial en el Pressupost no ha estat tractat amb l'atenció que el Parlament mereix.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Per fer un torn en contra, l'Illustre Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President, no pròpiament per fer el torn en contra, perquè ja l'he donat per fet de manera global en la primera esmena, però sí que crec que és de justícia intervenir per agrair les amables paraules del senyor Barrera i dir que, doncs, lamento que no pugui donar en aquests moments més informació.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Esmena 218, del Grup d'Esquerra Republicana. El Molt Honorable senyor Heribert Barrera té la paraula. *(Pausa.)* Sí, perdó, Molt Honorable Diputat, voldrieu connectar la megafonia, si us plau?

El Sr. BARRERA : Sí, perdó, m'excuso, senyor President. Bé, dic que aquesta esmena es refereix a una subvenció a famílies i institucions sense finalitat de lucre, per valor de 64 milions, amb l'epígraf « Accions esportives especials i d'alt nivell ». Nosaltres en proposem la supressió. És cert que aquest concepte figurava ja en el Pressupost de l'any 1987, pràcticament amb la mateixa quantitat. Dic pràcticament perquè l'any 87, molt curiosament, la quantitat pressupostada eren 63.795.526 pessetes, és a dir, s'arribava a preveure la pesseta, no? Aquest any, amb més bon criteri, s'ha arrodonit la xifra. Ara, per què nosaltres presentem aquesta esmena de supressió? Perquè això d'accions esportives especials i d'alt nivell no ho veiem clar. Nosaltres estem a favor de tot el que sigui esport popular, de tot el que sigui la participació més general possible de tota la joventut en l'esport; però quan entrem ja en seccions especials i d'alt nivell ens temem que això amaga subvencions a entitats que potser..., que sens dubte són molt respectables, que certament tenen un interès esportiu, però que potser, dintre de la forçosa tria d'opcions a subvencionar per part de la Generalitat amb uns recursos limitats, no és el més indicat.

Evidentment, si tinguéssim més informació sobre què són aquestes accions, potser el nostre criteri el podríem rectificar, però, tal com ho veiem ara, ens sembla que seria preferible que suprimíssim aquest concepte i que disminuíssim el deute, tal com nosaltres proposem.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. El Diputat senyor Escudé, per fer un torn en contra.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Aquesta és una esmena que, com diu el senyor Barrera, ja existia l'any passat i, l'any passat, no sé si el Grup d'Esquerra Republicana —no ho recordo en aquest moment— hi va fer esmena, però altres grups sí que sé que n'hi van fer, i es va donar una explicació que ens sembla totalment correcta. Però jo estic totalment d'acord amb el que ha expressat el senyor Barrera, en el sentit que ell diu que el seu Grup dona suport i creu amb caràcter prioritari la pràctica de l'esport a nivell popular. Evidentment, nosaltres també estem d'acord en aquesta línia de potenciació i ajuda a la societat civil. Ara, aquí hi ha un element nou, i per això hi ha moltes partides que van destinades a aquestes finali-

tats. Ara, evidentment —això, com dic, ja es va dir l'any passat en l'esmena corresponent del grup que fos—, hem de comptar amb un element nou, que és el fet que Barcelona, dintre d'uns pocs anys, que ens cauran a sobre molt aviat, serà seu dels Jocs Olímpics, i que, per tant, cal promocionar unes activitats esportives, però que, com indica aquí, han de ser especials i d'alt nivell, perquè, tot i que d'acord que el tema fonamental és la pràctica de l'esport per com més ciutadans millor —que, podríem dir, un dels índexs millors per valorar el benestar social és, precisament, el grau de pràctica de l'esport, per totes les persones amb situació física de poder-lo practicar, d'algun tipus o altre—, no podem perdre de vista —hi insisteixo— aquest aspecte elitista, si volen, però real de la realització d'uns Jocs Olímpics, i dintre —almenys personalment opino així—, dintre de la modèstia a què podem aspirar com a catalans en l'aspecte esportiu estrictament, de rècords, de marques atlètiques i esportives en general que puguin fer els atletes de Catalunya, sí que em sembla que allò que estigui al nostre abast —dintre de la modèstia, perquè ja parlem de xifres de 64 milions de pessetes—, es pugui fer una tasca de detecció, de tria, d'espigolament d'aquells atletes que demostrin unes capacitats de base, unes condicions innates per poder ser aprofitades en el camp de l'activitat competitiva en el terreny esportiu. I, per això, doncs, ens sembla molt necessària, totalment necessària també, aquesta dedicació.

Aleshores, el senyor Barrera parlava de possibles utilitzacions no prou transparents. Jo voldria dir al meu Molt Il·lustre contradictor que, dintre del programa d'esport federat i tecnificació, que és el programa del pressupost per programes número 2, a la plana 40, dintre —hi insisteixo— d'aquest programa d'esport federat —vol dir que això va destinat a federacions esportives— hi ha un subprograma, l'X-3, que és el subprograma d'alt rendiment esportiu, que és a la plana 45, i allà s'explica la metodologia, els objectius i també qui són els responsables —a la plana 46, concretament— i diu que els responsables seran la Direcció General de l'Esport a través dels Serveis de Docència i Investigació i el Servei d'Activitats Esportives, amb la col·laboració de les respectives federacions esportives catalanes. Per tant, em sembla que hi ha assegurat que qualsevol suspicàcia que hi pogués haver queda esborrada amb això. I això queda completat, encara d'una manera molt més detallada, amb el subprograma següent, el de potenciació de la tecnificació, millora i suport a les activitats d'alt nivell, corresponents al programa olímpic, el projecte o subprograma X-4, que, doncs, de manera molt més extensa, va detallant quines són aquestes activitats i, aleshores, veig que, fins i tot, dintre d'aquesta especialització d'esportistes d'*élite*, fins i tot especifica en quins esports específics —una llista a la plana 50 que va des de l'atletisme al voleibol—, i, per tant, em sembla que això pot esvaïr qualsevol dubte que hi pogués haver quant a la correcta aplicació d'aquesta partida.

Per aquests motius, senyor President, el nostre Grup s'oposarà a l'adopció d'aquesta esmena número 218, del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé.

El Sr. BARRERA : Senyor President...

El Sr. PRESIDENT : Sí, senyor Heribert Barrera.

El Sr. BARRERA : Donat que aquest assumpte queda mort aquí, perquè abans es podia —diguéssim— en la discussió en el

Ple aclarir algunes coses, jo, si la Presidència em permet, molt breument voldria dir dues coses, i sense comentari :

Primer, que el referent al programa olímpic va en el 481.08, almenys ho diu exactament : «Programa olímpic», i aquí hi ha 285 milions que nosaltres no hi hem presentat cap esmena. De manera que ens sembla que això va separat, no té res a veure amb el programa olímpic.

Segon, que dona la casualitat que, en el pressupost per programes que ha rebut el Grup d'Esquerra Republicana, doncs, sembla que faltin alguns folis... No ho sé, potser la numeració... És igual, aquesta és una qüestió que ja és completament al marge del que dèiem ara, però al foli 46, de la numeració de baix, no hi ha res dels que ens deia el senyor... (*Pausa.*) És igual, aquesta és una qüestió secundària.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Escudé té un torn si vol.. No? D'acord. Bé, queda una darrera esmena del Grup d'Esquerra Republicana, que és la número 221. Per fer-ne un torn a favor, té la paraula el Molt Honorable... (*Pausa.*) 221, perquè a la 222 hi ha un canvi, encara que no està especificat en el *Butlletí* : la 222 fa referència a la Direcció General d'Afers Interdepartamentals. És una mancança que aquí matí ha estat feta notar pel Diputat senyor Escudé, que aquesta Mesa ha comprovat i que ha vist que, certament, tenia raó. Per tant, la 221 és l'última esmena que tenim a la Direcció General de l'Esport. Per fer-ne un torn a favor, el Molt Honorable senyor Heribert Barrera té la paraula.

El Sr. BARRERA : En efecte, senyor President, aquesta és la nostra última esmena a la Direcció General de l'Esport. Estem ara ja en les inversions. Aquesta esmena fa referència al concepte 780.01, «Subvencions per a instal·lacions esportives a famílies i institucions sense finalitat de lucre», que hi ha previstos 382 milions, quan l'any 87 hi havia previstos només 143 milions per aquest concepte. És a dir que hi ha un augment molt considerable, que no arriba al 300%, però que s'hi acosta.

Nosaltres, el nostre criteri és que, així com es justifiquen les subvencions per a despeses de funcionament, les subvencions al sector privat les veiem molt menys justificades quan es tracta d'inversions. Perquè què vol dir això? Es paguen unes inversions, se subvencionen unes inversions esportives, és a dir, uns terrenys, unes instal·lacions en un sector privat que després podrà, perfectament, reservar-se'n l'ús; no hi haurà un ús general per a tots els ciutadans, sinó per a unes persones molt determinades.

No hem fet cap esmena a la subvenció a corporacions locals, que representa una xifra més alta, 851 milions, perquè, evidentment, els diners públics continuen dins del sector públic. Els diners que pugui donar la Generalitat per a les corporacions locals, per a instal·lacions esportives, són diners que se'n aprofitarà tothom; en canvi, els que dona per a instal·lacions esportives a famílies i institucions sense finalitat de lucre, es poden donar, no ho sé, a un club de golf, per exemple, d'aquests que existeixen a la costa i en altres llocs, es poden donar a una pila d'entitats i per coses que, realment, vull dir, no veig que la Generalitat les hagi de subvencionar. En aquestes condicions, nosaltres no hem arribat a proposar la supressió total, però sí que hem rebaixat de 382 milions a 82 milions, a fi de deixar encara la possibilitat que si alguna cosa, realment, justifica una subvenció, que aquesta subvenció es pugui donar, però no

amb aquesta prodigalitat, perquè fixin-se que això representa, gairebé, el 50% del que es dona als ajuntaments, a les corporacions locals, quan jo crec que la Direcció General de l'Esport hauria hagut de prendre com a norma que és sobretot per la via municipal que s'havia de fer la política de construccions esportives, i aquí veiem que la via privada —diguéssim— representa gairebé el terç de la quantitat total.

És per això que hem presentat aquesta esmena i que desitgem mantenir-la.

El Sr. PRESIDENT : Per fer un torn en contra, l'Illustre Diputat senyor Raimon Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Sí, gràcies, senyor President, en certa manera l'argument que anava a utilitzar me l'ha trepitjat una mica el senyor Barrera quan ha fet la comparació amb les corporacions locals, perquè, en definitiva, jo diria que la política de subvencions al capital, millor dit, transferència de capital —per tant, és per inversions en instal·lacions esportives, que, a més a més, específicament, ho diu—, la política del Consell Executiu passa per tres destinacions : primera destinació, inversions en instal·lacions esportives pròpies —i això surt a l'article 66—, que puja 401 milions, en números rodons 400 milions; un altre capítol similar, 382, també, diguem, similar a aquest, a famílies i institucions sense finalitat de lucre, que són els clubs esportius, i una altra partida més important que fins i tot aquestes dues sumades, que és a través de les corporacions locals, que puja 851 milions. La informació que jo he pogut obtenir de la Direcció General és que aquí no es tracta, a diferència, pel que sembla, de la posició d'Esquerra Republicana, d'un posicionament ideològic, de dir : «doncs nosaltres potenciem de manera similar les instal·lacions pròpies i el sector privat perquè sumats, més o menys, equivalguin a l'altre gran bloc, que són les instal·lacions esportives municipals», sinó que aquí del que es tracta és que, a la vista de les necessitats, de les peticions que hi pugui haver —que moltes d'elles ja es coneixen, perquè s'han rebut sol·licituds de molts tipus, de cara a la millora de la infraestructura de les instal·lacions esportives—, ha resultat que la distribució entre instal·lacions pròpies i instal·lacions alienes, vessant federacions o clubs esportius i vessant municipal, dona aquestes proporcions. Per tant, per part nostra, fins i tot dient que tenim aquesta motivació ideològica, insisteixo que, almenys per part de la Direcció General, és purament conseqüència d'uns programes ben concrets de millora, de construcció i adequació d'instal·lacions esportives.

Per tant, si aquestes són les proporcions que resulten, aquesta és la proporció de la distribució de les inversions. En tot cas, jo voldria dir que em sembla més transparent, malgrat que és possible aquesta argumentació que feia el senyor Barrera, de dir : «bé, un club esportiu de golf», que al nostre país té un sentit crematístic elevat i elitista, quan en altres països, evidentment, és un esport tan popular com un altre, doncs podria donar aquesta impressió. Però, bé, nosaltres entenem que aquesta no és la finalitat del tema i que, com deia, potser parlant de transparència, diré que és més transparent aquesta partida, perquè preceptivament és per una inversió, inversió palpable, perceptible, que s'ha de justificar amb unes obres, amb unes compres de terrenys, que no pas —fins i tot, si entréssim en aquest terreny— el capítol IV, les subvencions, que, en no ser tan perceptibles, tan tocables físicament, aquí hi podria haver més una sospita d'una certa desviació, perquè en donar

una subvenció genèrica per les activitats del club X o l'ajuntament Z, doncs hi hauria més possibilitats de no conèixer exactament a què es destina aquesta quantitat. En canvi, tractant-se del capítol VII, que són inversions de capital, em sembla que hi és molt menys encara, aquesta possibilitat de sospita.

Per aquests motius, senyor President, nosaltres també, per no perdre el costum, ens oposarem a aquesta esmena.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. Podem ara anar a les votacions de les esmenes que fan referència a la Direcció General d'Esport.

En primer lloc, hem de procedir a la votació de l'esmena número 208, del Grup d'Esquerra Republicana.

Vots a favor de l'esmena 208?

Vots en contra?

Abstencions?

4 a favor, 14 en contra, cap abstenció : no prospera.

Esmena 209, del Grup Socialista.

El Grup Socialista en va fer una defensa única, potser podrien votar-se totes les del Grup Socialista. *(Pausa.)* Una per una? Molt bé.

209, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El mateix resultat : no prospera.

Esmena 210, d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El mateix resultat : no prospera.

211, d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El mateix resultat... No, el resultat d'aquesta votació és de 2 a favor, 14 en contra i 2 abstencions.

Esmena 212, d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

2 vots a favor, 14 en contra i 3 abstencions.

213, d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

2 a favor, 14 en contra, 3 abstencions : no prospera.

Esmena 214, d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

4 a favor, 14 en contra, cap abstenció : no prospera.

215.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

4 a favor, 14 en contra, cap abstenció : no prospera l'esmena 215, del Grup Socialista.

Esmena 216...

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

4 a favor, 15 en contra, cap abstenció : no prospera.

Esmena 217, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

5 a favor, 14 en contra, cap abstenció : no prospera.

218, d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

2 vots a favor, 14 en contra, 3 abstencions : no prospera.

219, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

5 a favor, 14 en contra, cap abstenció : no prospera.

220, del Grup Socialista.

Vots a favor?

En contra?

Abstencions?

5 a favor, 14 en contra, cap abstenció : no prospera.

221, del Grup d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

2 vots a favor, 14 en contra, 3 abstencions : no prospera l'esmena 221.

Entrem ara a la Direcció General d'Afers Interdepartamentals. Hi ha dues esmenes d'Esquerra Republicana. En primer lloc la 222. (*L'I. Sr. Escudé demana per parlar.*)

Sí, senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Perdó, és que el nostre Grup tenia entès que la petició del Grup Socialista —que no hi ha hagut inconvenient a acceptar, i per això hem debatut la Direcció General de l'Esport— només era per a la Direcció General de l'Esport, que calia retornar a la Direcció General de la Joventut. Ara, no hi ha cap inconvenient a continuar amb la Direcció General d'Afers Interdepartamentals.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Escudé, heu interpretat perfectament la voluntat d'aquesta Mesa en un moment determinat. Després s'han produït uns fets d'uns escrits de la Mesa que han estat repartits i que han motivat una demanda del senyor Santiburcio. Aquesta Mesa ha accedit de no entrar en aquelles direccions generals que tinguessin esmena a la totalitat. Reconec perfectament que a aquestes hores, i després del debat que portem, senyor Escudé, sigui molt difícil de tenir el cent per cent d'atenció en un tema de procediment com és aquest.

El Sr. ESCUDÉ : Excusi'm, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Excusat.

Direcció General d'Afers Interdepartamentals. Primera esmena del Grup d'Esquerra Republicana, que porta el número 222. Per fer-ne la defensa té la paraula el Molt Honorable senyor Heribert Barrera.

El Sr. BARRERA : Gràcies, senyor President. Bé, aquesta Direcció General es distingeix perquè té, en la major part dels conceptes, en el Pressupost, unes despeses reduïdes. Si mirem

els lloguers, per exemple, la conservació i reparació, material i subministrament, després les dotacions per a nous serveis, transferències corrents, inversions reals, etcètera, en la major part de casos trobem unes esmenes, perdó, uns valors...

El Sr. PRESIDENT : Perdó, Molt Honorable senyor Diputat, prego als senyors diputats que guardin silenci i si han de parlar ho facin en veu baixa i sense distreure els altres diputats.

Senyor Barrera, teniu la paraula.

El Sr. BARRERA : Sí, deia, doncs, que, en general, en aquesta Direcció General trobem que el valor dels diferents conceptes és força moderat, i el total general arriba a 278 milions. I bé, d'aquests 278 milions, resulta que n'hi ha 170 que van a despeses diverses. Això a nosaltres ens sembla absolutament insòlit, que una Direcció General que té un pressupost total de 278 milions —si jo no vaig errat— en tingui 170 de despeses diverses, és a dir, el 60% en despeses diverses, així, francament no ens ho sabem explicar. I quan diu accions de promoció, despeses diverses d'accions de promoció, encara ens ho expliquem menys. Aleshores, és clar, potser el senyor Escudé ens podrà donar alguna explicació, però dubto molt que aquesta explicació sigui satisfactòria des dels punts de vista de claredat, de transparència, del punt de vista de saber on van a parar els diners públics, etcètera. Si és satisfactòria —i potser sí—, aleshores el que sí que..., la conclusió que s'imposa és que l'elaboració de l'estat de despeses d'aquesta Direcció General ha estat feta amb molt poca traça, perquè, realment, si hi ha una bona explicació no calia posar-ho en aquest epígraf de «despeses diverses», es podia trobar una manera adequada de justificar-ho, sense necessitat que hi pogués haver una esmena com la que nosaltres hem presentat.

De manera que és amb molta curiositat que jo ara espero escoltar l'explicació que ens donarà, com sempre de manera brillant, el senyor Escudé.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Per fer un torn en contra, el Diputat senyor Escudé.

El Sr. ESCUDÉ : Gràcies, senyor President. Realment, surto a fer un torn en contra amb moral de derrota perquè ja se'ns ha anunciat que, molt probablement, no convencerem el Grup d'Esquerra Republicana quant a aquestes esmenes. I surto amb moral de derrota perquè és un tema que no és nou. L'any passat em sembla que el mateix Grup d'Esquerra Republicana i, si més no, algun altre Grup, perquè crec que va ser més d'algun Grup, van fer esmenes, precisament, a aquestes dues partides, perquè és una part considerable del pressupost de la Direcció General d'Afers Interdepartamentals. Jo voldria recordar, malgrat tot, que l'any passat, en el Pressupost de l'any que encara físicament som, la partida 229.01, «Accions de promoció», hi havia 104 milions i mig i ara passa a 112 milions; vol dir que hi ha hagut aquell criteri que hem dit d'un moderat increment per compensar l'erosió monetària. En canvi, en l'apartat de l'altra esmena, el concepte 229.02, hi ha una reducció que entenem que és considerable, perquè és de l'ordre del 15% : l'any passat hi havia 67 milions i aquest any n'hi ha 58 i escaig. Aleshores, l'explicació és la mateixa que ja es va donar en anys anteriors. Ja sé que..., per això deia amb moral de derrota, perquè sé que és una activitat, aquestes accions de promoció i despeses diverses de la Direcció General d'Afers Interdepartamentals, que no gaudeix, per dir-ho de manera suau, d'excessives simpaties entre altres grups parlamentaris,

perquè —com suposo que no ignora el Molt Honorable Diputat— aquí, en aquestes dues partides, bàsicament la primera són les activitats del servei d'acció cívica i la segona, bàsicament, són les activitats del servei d'orientació del benestar social. Les dues activitats, a nosaltres ens semblen, no diré fonamentals, però molt importants. Ara, comprenem que, dintre de la legítima discrepància política, altres grups, especialment si no estan en una acció executiva considerable, els pugui semblar que no és important, o que no és tan important per tenir aquesta dotació que nosaltres hi aportem.

Recordaré, per tant, només que el Servei d'Acció Cívica porta a terme una sèrie d'activitats per fomentar i reforçar l'esperit cívic i de convivència entre els ciutadans de Catalunya, i això entenem que és una activitat important, necessària, especialment després de sortir d'una etapa política anterior en què la convivència i l'esperit cívic, al màxim que podia arribar era a través d'aquella entelèquia que se'n deia «la formació del espíritu nacional», la qual cosa no s'adiu gens amb la nostra mentalitat ni amb les necessitats del nostre país. Però anant ja a temes més concrets, vostès saben que una de les activitats del Servei d'Acció Cívica, per exemple, és la promoció de la festa de l'arbre, festa que havia tingut en èpoques pretèriques una gran importància i que en la societat urbanitzada d'avui dia havia anat perdent, però que l'acció cívica hi té una incidència important i, segons la informació que se m'ha passat, l'any 88 es pensa encara obtenir una incidència més gran. Aleshores, aquesta festa, com sempre en anys anteriors, s'inscriu en una campanya destinada bàsicament a les escoles. També hi ha una campanya de promoció dels camps de treball en col·laboració amb la Direcció General de la Joventut; una altra campanya important per modificar els capteniments no prou civilitzats de molts dels nostres conciutadans, la campanya de «Catalunya, cara neta», que també contempla una incidència a les escoles, però a la societat en general; una campanya específica de millora i netedat a les platges, que és un tema que no solament incideix com l'altre en la condícia i en la neteja del nostre entorn, sinó que també té una incidència de cara a la captació del turisme, i altres accions també, les habituals que any rere any porta aquest servei d'acció cívica, cursos d'animadors cívics, la celebració del Dia d'Europa... Crec que tots els diputats rebem anualment, amb motiu d'aquesta festa del 5 de maig, l'edició d'una conferència; es fa un acte commemoratiu del Dia d'Europa, i aleshores empalmaríem amb el que hem dit en algunes esmenes anteriors en aquesta qüestió, bàsicament el Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya que, efectivament, Europa és molt més que la mera posada en comú d'uns interessos crematístics. Un altre tema, i que se n'ha fet una difusió important, i que creiem molt útil, és el foment de l'aprenentatge d'idiomes per part dels joves de Catalunya. Vostès saben que hi ha unes accions de promoció, d'atorgament de beques o d'ajudes com a premi al bon aprenentatge d'idiomes.

I quant al Servei d'Orientació i Benestar Social, que, com deia, bàsicament és el que té suport pressupostari en el concepte 229.02, que és objecte de l'esmena 223, aquest Servei d'Orientació i Benestar Social, jo recordo que en el Ple de l'any passat hi vaig fer un cant important perquè vaig explicar, i ho repeteixo, evidentment, que personalment no el coneixia en absolut, més enllà de la freda mecànica pressupostària, i que vaig tenir ocasió l'any passat d'assistir a una festa d'aquest

Servei d'Orientació, a nivell de la meua ciutat, a nivell de Terrassa. Jo vaig poder veure el sentit de realització d'unes persones concretes amb un nivell cultural no excessivament elevat, gràcies, precisament, a través d'una cosa potser molt marginal. Recordo, concretament, que era el tema de la cuina i que, aleshores, hi havia barons que, alguns d'ells en atur, persones amb problemes de readaptació, problemes familiars, que, a través de la satisfacció, de la realització que suposava participar en aquestes activitats, se sentien molt més autovalorats. Aleshores, hi ha la possibilitat d'extensió geogràfica d'aquestes oficines d'informació, ampliació d'activitats d'informació i educació i que, en definitiva, per finalitzar, no solament es pensa continuar en aquests temes, que ja se n'han fet diversos cursos... Fa poc —no sé si algun de vostès ho ha rebut— jo vaig rebre una invitació per assistir a un sopar, a un acte simpàtic en què les persones que han participat en aquests cursos elaboren el sopar de la seva pròpia taula, i, aleshores, una sèrie de persones, més o menys víctimes, han d'ingerir aquells productes per avaluar la bonesa de les assignatures impartides. I dic que no solament això, sinó que ara..., que també se'n feia alguna cosa, però de cara a l'any 88 es vol incidir molt en l'administració de la llar, cursos d'administració de la llar, de primers auxilis i —estalviïn-se el somriure— cursets de costura, que és un tema que està molt deixat de banda i que, fins i tot, avui dia encara més, hi ha barons que creuen que és una manera, si més no, de relax i, en tot cas —hi insisteixo—, a través d'aquestes pràctiques manuals, d'afirmar un sentiment d'autoconsciència que, en moltes d'aquestes persones, sobretot en barris marginats, en zones perifèriques és molt convenient que a través d'això, si volen, molt marginal i secundari, però que contribueix a aquesta tasca.

Per aquests motius, i lamentant la prevenció que normalment hi ha hagut en relació amb aquests temes, nosaltres, evidentment, ens oposarem tant a l'esmena 222 com a la 223.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Escudé. L'esmena 223, el Molt Honorable senyor Barrera té la paraula.

El Sr. BARRERA : Moltes gràcies. El senyor Escudé, en realitat, ja ha fet la defensa, o, millor dit, ja ha fet el torn a favor.

El senyor Escudé, com sempre, té una gran habilitat dialèctica, no?, i en escoltar-lo semblava que s'havia fet una gran reducció pel que feia referència al concepte 229.01, «Accions de promoció», vull dir, perdó, el 229.02, «Despeses diverses», que correspon al benestar social, i que, en canvi, s'havia fet un augment molt petit respecte a les accions de promoció. Això és el que a mi m'ha semblat. Però, aleshores, he fet la suma i, si sumem les dues coses, resulta que la suma d'aquesta reducció molt grossa i d'aquest augment molt petit dona un augment global d'1 milió. De manera que... (Pausa.) Sí, sí, és fàcil de veure : en el Pressupost de l'any anterior hi havia un total de 171.936.865 i ara estem a 170.851.865, de manera que s'ha fet una reducció d'un milió, una reducció, sí. Jo m'havia potser... Havia fet un lapsus. S'ha fet només una reducció d'un milió. I, bé, hi ha una cosa també molt curiosa, i és que aquest benestar social, realment, encara que abast coses tan diverses com la costura, la cuina, en fi, tot això que ens ha explicat el senyor Escudé, es pot xifrar amb una gran precisió, perquè l'any passat estava xifrat a una pesseta d'error, 67.436.865, i aquest any també : s'han disminuït milions i centenars de milers de

pessetes, però no les 865, que continuen presents. Realment, vol dir que la cosa ha estat preparada minuciosament, que es coneix tot el detall i que se sap exactament què costarà aquest sopar que han de compartir aquestes pesones, no?, i, suposo, el que costarà el ganxet i la llana per fer mitja.

Bé, com sigui, i per part nostra, hauríem trobat molt preferible que, per comptes de posar accions de promoció en el pressupost, i posar-ho com a despeses diverses, s'hagués dit, s'hagués agafat el toro per les banyes i s'hagués dit «accions de...», o «acció cívica», o «accions per millorar el civisme», o el que es vulgui, però que una observació del Pressupost..., i potser sí que en el pressupost per programes això està explicat, però vull dir que algú que vagi directe al document pressupostari més accessible pogués veure de què es tractava. I el mateix pel que fa referència al benestar social. Creiem també que hauria estat lògic que això hagués quedat ben clar i de manera que tothom pogués saber què costaven aquestes accions i pogués fer comparacions sobre el que es despèn, el que es gasta en això i el que es gasta en altres coses.

Les explicacions han estat bastant satisfactòries, però no fins al punt que ens facin retirar les esmenes. Evidentment, podrien fer-nos acceptar una esmena transaccional, però ja sabem que això és demanar la lluna.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. El torn en contra ha estat ja fet i, per tant, podem anar a la votació d'aquestes dues esmenes.

Votació sobre l'esmena 222, del Grup d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

5 a favor, 14 en contra i cap abstenció : no prospera la 222.

Esmena 223, d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

5 a favor, 14 en contra, cap abstenció : no prospera la 223.

Podem passar ara a l'Institut Català de Serveis a la Salut. Faig observar... (L'I. Sr. Soto demana per parlar.)

Senyor Soto...

El Sr. SOTO : Senyor President, si ens ho permet, molt breument per fer l'explicació de vot respecte a les esmenes de la Direcció General d'Afers Interdepartamentals.

El Sr. PRESIDENT : D'acord, senyor Soto, teniu...

El Sr. SOTO : Sí, molt ràpidament. Per assenyalar que els arguments que ha donat el Molt Honorable senyor Heribert Barrera ja ens havien convençut de la bondat de les seves esmenes, però que també la intervenció del senyor Escudé explicant prolixament la filosofia i les activitats d'aquesta Direcció General d'Afers Interdepartamentals ens han acabat de convèncer de la necessitat de votar a favor d'aquestes esmenes i de la radical diferència de concepció que tenen del benestar social el Grup parlamentari de la majoria, que dona suport al Govern, i els altres Grups parlamentaris de la Cambra.

Res més.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Passem, doncs, a l'Institut Català de Serveis a la Joventut.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la

votació de l'esmena número 224 (G. Socialista) a l'Institut Català de Serveis a la Joventut.

El Sr. PRESIDENT : Podem entrar a la 225. Per fer-ne la defensa, té la paraula el senyor Soto.

El Sr. SOTO : Senyor President, aquesta esmena és una d'aquelles esmenes que un defensa amb una certa prevenció. N'hi ha alguna que he defensat a la Direcció General de la Joventut al llarg d'aquests quatre anys, sobre una campanya de promoció de l'associacionisme juvenil, que, vistos els primers resultats, millor que no l'hagués defensada. I amb aquesta em passa una mica el mateix, perquè, coneixent la majoria parlamentària i coneixent aquest Govern, la veritat és que a un li fa una mica de por. Quin és el motiu de l'esmena? Senzillament tenim una realitat, com ha assenyalat molt bé el senyor Casals, respecte a l'Institut Català de Serveis a la Joventut, d'una gran despesa de personal i d'un bon nombre d'instal·lacions que han de ser, òbviament, ateses. Hi ha exemples d'altres països, d'altres administracions públiques del nostre país i d'administracions socialistes, a les quals, de vegades, es titlla d'administracions intervencionistes, que han fet el que jo proposo que aquest Govern faci, que és signar convenis amb les entitats juvenils de prestació de serveis. Aquests convenis impliquen que, a canvi d'una quantitat monetària, és la mateixa entitat juvenil la que es fa càrrec de la gestió d'aquella instal·lació. El que passa és que, és clar, aquesta filosofia que nosaltres defensem, que no és una filosofia de privatització de serveis, sinó de mancomunació d'esforços entre la iniciativa pública i la iniciativa privada, posada a les mans d'aquest govern pot ser, realment, una filosofia que ens podria portar a una línia política clarament privatitzadora dels serveis.

En aquest sentit jo voldria aclarir alguns elements que diferenciarien probablement un posicionament de dretes o un posicionament d'esquerreres en aquest tema. En primer lloc, òbviament, hi ha una primera condició, que és el tipus de conveni de prestació de serveis que es fa, que és la duració, que és la necessitat de titularitat : òbviament, el manteniment sempre de la titularitat d'aquests equipaments dintre d'una xarxa pública de la Generalitat de Catalunya i, òbviament, aquests convenis han de tenir una duració temporal limitada. Molts ajuntaments els fan d'un any o de dos anys com a màxim; no podem estar davant de convenis que signifiquessin la cessió de la gestió durant vint o trenta anys, que implica un canvi radical en la filosofia del que nosaltres propugnem.

Sabem clarament que aquesta és una esmena destinada al fracàs, perquè, si s'havia previst pagar una sèrie de personal laboral o de personal contractat i eventual, suposem que això ja està previst i que a aquests senyors caldrà pagar-los a final de mes; però, en tot cas, el que volem defensar aquí és una filosofia, una filosofia que creiem que podria entroncar bé amb el que és la filosofia dels partits de centre a Europa; teòricament aquí tenim, a Catalunya, un partit que es reclama també de centre i, per tant, podria ser una esmena que tingués clarament el suport del seu Grup parlamentari. En tot cas, de totes maneres, vull deixar molt clares les prevencions amb les quals nosaltres presentem aquesta esmena i, en tot cas jo, finalment, la retiraria, no per evitar que el senyor Casals parli, perquè crec que des que s'ha reformat el Reglament ho pot fer, però, en tot cas, per la mateixa inviabilitat de la mateixa esmena aquest

any; però, en tot cas, per haver defensat un criteri polític i permetre que es pugui fer aquest debat.

Res més i gràcies.

El Sr. PRESIDENT : El senyor Casals té la paraula per fer un torn en contra, tot i que l'esmena ha estat retirada.

El Sr. CASALS I LEZCANO : Gràcies, senyor President, en aplicació del nou Reglament, faré ús d'un molt breu torn de comentari sobre aquesta esmena retirada.

Jo, evidentment, confirmo la prevenció del company del Grup Socialista, però en línia amb el que indicava ja a la defensa de l'esmena a la totalitat de l'Institut Català. O sigui, la política de joventut, i en aquest cas la política d'ajuda a les entitats juvenils i de convenis, correspon a la Direcció General de Joventut i no a una entitat prestadora de serveis com és l'Institut Català de Serveis a la Joventut.

Això queda molt clar a partir d'un tema, que és que a l'Institut Català de Serveis a la Joventut no hi ha cap partida del Capítol IV, la qual cosa vol dir, doncs, que gairebé hauria estat impossible, evidentment, introduir aquesta esmena dins del Pressupost.

Evidentment, en línia amb la campanya sobre associacionisme, de què parlàvem com a mostra de la prevenció pel que feia referència a aquesta esmena, és en la mateixa línia que la resposta que ara mateix li estic donant. Què vol dir això? Doncs, que és una feina de la Direcció General de Joventut. Nosaltres creiem molt positiva aquesta esmena del Grup Socialista, però en la línia precisament que aquests serveis que haurien de fer les entitats per poder atendre, per exemple, un alberg, o portar un alberg, haurien d'assegurar uns serveis mínims determinats —que és el que està fent la Generalitat actualment— i garantir que als albergs poguessin accedir-hi tots els joves, tant associacions com no associats, per evitar que, precisament, si aquests albergs estiguessin portats per unes entitats determinades, podríem arribar a limitar la utilització dels albergs només als joves associats, en comptes d'oferir-los a tots els joves de Catalunya.

Amb referència a les baixes, no és cap manteniment fora de temps de personal, sinó que simplement es tracta del personal que actualment hi ha, amb contracte indefinit, que a les primeres oposicions no varen passar, o perquè no es van presentar o perquè no tenien la titulació o perquè van suspendre, i que estan en espera de les altres quatre proves que encara hi ha pendents per a aquesta qüestió. En aquest sentit, destacar que, per exemple, la partida 140.01, l'any passat estava dotada amb 67.800.000 pessetes i aquest any amb 9.500.000; o la partida 140.02, amb 15 milions i aquest any amb 3.185.000. Per totes aquestes raons, senyor President, tal com deia, comentar aquesta retirada de l'esmena del Grup Socialista.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Casals. Passem a l'esmena 226, del Grup Socialista. El senyor Soto té la paraula.

El Sr. SOTO : Si m'ho permet, agruparia la 226, 227 i 230.

Començo per la 227 que, bàsicament, el que voldria és un aclariment, i, si l'aclariment fos satisfactori, la podríem retirar. És ben senzill : la partida de «queviures i alimentació normalitzada» de l'Institut Català de Serveis a la Joventut aquest any descendeix quant a la quantitat total. I això ens estranya, perquè en principi no està previst que hi hagi menys instal·lacions; suposo que tampoc està previst que vagi menys gent a les

diferents instal·lacions; i tots aquells que, bé, anava a dir que «haviem tingut el plaer», però deixem-ho millor en «els que hem tingut ocasió» de poder dinar alguna vegada en alguna instal·lació, ja sigui en un alberg o en una casa de colònies, hem comprovat sempre que el dinar no reuneix aquella qualitat que seria desitjable; no, òbviament, per la manca de voluntat i d'esforç del personal que hi treballa, sinó probablement perquè se subvenciona amb pocs diners i, per tant, nosaltres creiem que no és comprensible que es rebaixi la quantitat sinó que, tot el contrari, la tendència normal i lògica hauria de ser apujar-la i així poder augmentar la qualitat. En tot cas, si hi hagués alguna explicació que això ho pogués explicar, nosaltres, òbviament, la retirariem, però jo crec que, francament, si vostès rectifiquessin, la gent que passa normalment dies i setmanes a les diferents instal·lacions els ho agrairien.

Vaig a la 226, que, bàsicament, el que intenta és augmentar les dotacions per a les activitats turístiques de l'Oficina de Turisme Juvenil. Aquesta dotació en el Pressupost és de 3.000.000, nosaltres creiem que és clarament insuficient; com saben vostès, des de fa ja quasi dos anys —perdó, quasi un any— tenim competències, se'ns ha traspassat el tema del turisme juvenil i el famós TIVE, el Govern de la Generalitat ha fet una feina positiva en el sentit que ha agenciat l'oficina, l'oficina central de Barcelona, però nosaltres creiem que amb això només hem començat, que caldria que aquesta oficina, òbviament, no estigués solament a Barcelona, sinó que s'anés ampliant a diversos punts de Catalunya; sabem que s'està fent però que, probablement per manca de recursos, això s'està fent amb molt lentitud, i creiem, sens dubte, que aquest servei és un servei que es podria potenciar i que podria ser un servei que donés una certa rendibilitat. Actualment, bàsicament, el que es fa és potenciar, bàsicament, acceptar les demandes turístiques dels mateixos joves catalans i nosaltres creiem que podria tenir també una bona funció i una bona tasca per aconseguir augmentar la vinguda de joves de fora de Catalunya, de fora d'Espanya també a Catalunya; aquesta segona branca, que seria el treball de l'oficina del turisme, encara ni tan sols s'ha encetat, i nosaltres creiem que seria un treball positiu.

I, finalment, la darrera esmena que presenta el Grup Socialista, el que pretén és augmentar de 5 milions l'equipament de la xarxa d'albergs i residències; sabem que està ben dotada aquesta partida, però sabem també que les necessitats de la xarxa d'albergs i residències són molt majors que la de la mateixa partida pressupostària, i com que la baixa la fem de 5 milions, la fem de «publicitat i propaganda», nosaltres creiem que està bastant clar i que no té color, que és preferible invertir aquests 5 milions a equipar millor la xarxa d'albergs i residències que a fer publicitat i propaganda. Bé, aquest és el nostre criteri i el nostre parer.

Res més, i gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Soto. Per fer un torn en contra, el senyor Pere Casals.

El Sr. CASALS I LEZCANO : Gràcies, senyor President. El torn en contra d'aquestes tres esmenes, pel que fa a la primera, la 227, el tema dels queviures i l'alimentació de la xarxa d'albergs, jo, evidentment, com poden suposar, he dinat i he sopat en diferents albergs i ho fet amb plaer, la qual cosa vol dir no que sigui d'una qualitat excellent, sinó que és la qualitat justa que necessita un alberg de joventut que, evidentment, no és

un restaurant, no és un restaurant de cinc estels.

Aquesta partida està pressupostada, evidentment, té tres milions menys que l'any passat, està pressupostada sobre la base de la realitat, o sigui, sobre la base de les estades, per una banda i, per altra banda, sobre la base de la campanya d'estiu. El preu per mòdul per menú diari és de 350 pessetes, esmorzar, dinar i sopar, menys els menors de 14 anys, a qui s'inclou el berenar. Això, d'una banda. D'altra banda, en la campanya d'estiu el preu puja a 375. Llavors la previsió d'estades per a l'any 88, aproximadament, serà, a la xarxa d'albergs, de 310.000 estades, la qual cosa vol dir que multiplicant aquesta xifra per 350 ens dona, concretament, 108.500.000 pessetes; afegint aquí la campanya d'estiu que s'anirà, aproximadament, de 15 a 20 milions, perquè la partida és més bona en alimentació, la qual cosa vol dir que la mateixa alimentació és més bona, evidentment, ens anirem al final a aquesta xifra pressupostada de 127.580.000 pessetes.

Amb referència a la segona esmena, la número 226, referent a l'Oficina de Turisme de Joventut, cal dir que els 3 milions consignats són per a la promoció inicial d'activitats. El plantejament d'aquest servei és l'autofinançament, la qual cosa vol dir que és lògic que no surtin en el pressupost els diners per a la promoció d'activitats. El servei funciona amb dues branques, d'una banda el TIVE traspasat, i d'altra banda la branca de la Generalitat. El TIVE té oferta pròpia de serveis, dels quals el 50% del benefici és per a l'Estat i el 50% restant és per a la Generalitat. Generalitat i Estat. Només per a donar una xifra a fi i efecte de mostrar el funcionament d'aquesta Oficina de Turisme Juvenil cal dir que dins de breus dies s'espera que Madrid envii la xifra de 3.500.000 en concepte del 50% de benefici del que portem de l'any 87. Llavors, tenint en compte que el món de les agències de viatges —en aquest cas, TIVE no deixa de ser una agència de viatges— es mou aproximadament en una mitjana d'un 10%, trobarem que el benefici global ha estat de 7 milions, la qual cosa ens dona una venda d'oferta turística de 70 milions i, tenint en compte que, evidentment, els joves la mitjana és de 30.000 pessetes, aproximadament, per jove gastades en viatges en aquesta oficina, ens donaria una assistència, només durant l'any 87, d'aproximadament 2.300 joves, la qual cosa vol dir que aquest servei funciona. Però no tan sols funciona per aquesta banda, sinó que també funciona per les activitats pròpies que fa la Generalitat, com poden ser estades d'esquí, etcètera.

S'ha de tenir en compte que no es planteja cap activitat que no s'autofinanci, la qual cosa ens dona, si s'hi fixen, en el capítol d'ingressos del mateix Institut Català de Serveis a la Joventut hi ha una xifra de gairebé 12 milions de pessetes, com a benefici, precisament, d'aquestes activitats que es fan, una vegada autofinançades.

Cal dir que aquest servei es va traspasar, com molt bé indicava el company Xavier Soto, es va traspasar amb uns locals molt deficients que s'han posat nous. La nova fase de relleuament d'aquest servei juvenil —perquè cal reconèixer que, a mans de l'Estat, a Catalunya, aquest servei estava adormit, per no dir parat—, és d'una banda, obrir oficines a totes les universitats catalanes, actualment ja hi ha oficina a Bellaterra, a la Universitat Autònoma de Barcelona i el dia 1, fa tres dies, es va inaugurar la de la Universitat Politècnica de Barcelona, a l'Escola d'Enginyers. També ja hem previst, com es podria

donar a Suïssa, la instal·lació d'aquestes oficines a estacions d'autobusos, RENFE, etcètera.

Amb referència a la darrera esmena, referent a l'equipament de la xarxa d'albergs i residències, cal dir que aquests equipaments són per a l'adquisició del mobiliari, l'equipament dels albergs que s'han previst finalitzar durant aquest any 88, no per renovar, perquè va en una altra partida, no per renovar material ja existent, que va a la partida de manteniment i condicionament. Aquests 19.750.000 són 9 milions per a un alberg del Pic de l'Àliga, allà dalt a Núria, 8.750.000 per al de Deltebre i 2 milions per a l'alberg d'Olot. Augmentar aquesta partida ens portaria, segurament, a entrar en luxes innecessaris pel que fa referència als estris i mobiliari i equipaments d'aquests albergs que abans esmentava.

Per totes aquestes causes, senyor President, votarem en contra d'aquestes dues esmenes.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Casals. L'esmena que ve a continuació és la número 228, que correspon al Grup d'Esquerra Republicana. El Molt Honorable senyor Heribert Barre té la paraula.

El Sr. BARRERA : Moltes gràcies, senyor President. La nostra esmena es refereix al concepte de «publicitat i propaganda», que està dotat en el Projecte de Pressupost amb 12.500.000, proposa una reducció important del 80% d'aquesta dotació. En realitat va en la mateixa línia que l'esmena 229, del Grup Popular, que serà defensada —suposo— a continuació, que també proposa una reducció de 6 milions en aquest mateix concepte de «publicitat i propaganda» i en la línia de l'esmena que ha estat defensada, no, que serà defensada més tard, del Grup Socialista, l'esmena 230, que proposa també una reducció de 5 milions.

Bé, nosaltres proposem una reducció més elevada, però és evident que la intenció és coincident en els tres grups. Considerar que també en aquest institut, igualment com en el conjunt dels departaments i serveis de la Generalitat hi ha excessiva prodigalitat per a despeses de publicitat i propaganda, quan hi ha certament altres coses que permetrien esmerçar els diners amb més eficàcia. En el nostre cas, d'aquesta reducció, no proposem cap alta dintre de l'Institut Català de Serveis a la Joventut, possiblement per no conèixer suficientment el seu mecanisme i per haver cregut que si la previsió feta pel Govern de les despeses era tal com proposava, res no necessitava increment, i hem proposat, en canvi, que hi hagi una disminució de la subvenció procedent de la Direcció General de la Joventut, que, per tant, serà vista quan es discuteixi aquesta Direcció General.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Per fer un torn en contra, el Diputat senyor Casals.

El Sr. CASALS I LEZCANO : Gràcies, senyor President, per fer un torn en contra d'aquesta esmena del Grup parlamentari d'Esquerra Republicana, per esmentar el següent. El nostre vot en contra anirà, en principi, per un gran motiu que és que, com deia abans, en tractar-se d'un institut de serveis, evidentment, si aquest institut no pogués fer publicitat dels seus serveis com poden ser els albergs, les cases de colònies, la xarxa d'albergs, la guia de la campanya de l'estiu, amb totes les activitats d'estiu, mostres i promoció principalment dels al-

bergs de nova creació, com deia, evidentment, la mateixa existència de l'Institut Català de Serveis a la Joventut no tindria motiu.

Cal esmentar que aquesta partida de publicitat i propaganda, aquest any 88 està pressupostada en 4 milions i escaig menys que l'any passat. Què vol dir, això? Això vol dir dues coses. Evidentment, d'una banda, un estalvi en l'apartat de publicitat, que cal dir que sobre un Pressupost de 1.000 milions, 12 milions de publicitat no és una xifra exagerada i, per altra banda vol dir que, de mica en mica, i sobre la base d'altres anys d'haver hagut de fer molta propaganda, els joves cada dia coneixen més la xarxa d'albergs, cosa que es reflecteix, evidentment, en les estades que hi ha a cada alberg. A això també cal afegir, a aquest fet, no en general dels joves, sinó que, com que cada any hi ha més associacions juvenils, evidentment, aquestes sí que reben la informació sobre els albergs directament, normalment, de la Generalitat, i no fa falta gastar tants diners pel que fa a la despesa corrent de publicitat.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Casals. Anem a sotmetre a votació aquestes esmenes.

Comencem per l'esmena número 226, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El resultat de la votació és de 4 vots a favor, 14 vots en contra i 1 abstenció. Per tant, no s'aprova la 226.

Passem a la 227.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El mateix resultat per a aquesta esmena número 227. No s'aprova.

Esmena 228, d'Esquerra Republicana.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Són 5 vots a favor, 14 en contra, cap abstenció. No s'aprova.

Esmena 229, del Grup Popular, que se sotmet a votació.

Vots a favor de l'esmena 229.

Vots en contra?

Abstencions?

El mateix resultat : 5 a favor, 14 en contra, cap abstenció. No s'aprova.

Esmena 230, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

El mateix resultat : 5 a favor, 14 en contra, cap abstenció. No s'aprova.

Passem a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió. Hi ha dues esmenes a la totalitat, una del Grup Socialista i una del PSU. La del Grup Socialista, per fer-ne un torn a favor... (*El M. H. Sr. Barrera demana per parlar.*) Sí, el Molt Honorable Diputat senyor Barrera demana la paraula.

El Sr. BARRERA : Sí, senyor President, només perquè si el senyor President ens pogués dir a quina hora passaria demà això de la Direcció General de la Joventut. Diu que la Mesa es reuneix a dos quarts d'onze. A tres quarts d'onze?

El Sr. PRESIDENT : Em sembla que seria molt aventurat de fer aquesta suposició.

El Sr. BARRERA : No, no, però una hora...

El Sr. PRESIDENT : No la podem dir. El que passa és que altres diputats han consultat també aquesta Mesa sobre aquest tema, i havia semblat oportú de no fer-la de seguida, sinó de donar un marge de temps perquè es pogués avisar el diputat que sigui. Per exemple, si al matí tenim la resposta, dir : com a màxim a la tarda la farem; que no hagués de venir a corre-cuita el diputat, o si fos a la tarda que tinguéssim la resposta, doncs, per a l'endemà el matí, o sigui, sempre donant un marge de temps perquè es pogués avisar el diputat responsable d'aquest tema.

El Sr. BARRERA : És a dir, en cap cas, al matí.

El Sr. PRESIDENT : Vaja, amb seguretat que al matí no.

El Sr. BARRERA : Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Continuem. Per a les esmenes a la totalitat de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió del Grup Socialista i del Grup del PSU. Per fer la defensa del Grup Socialista, de la que porta el número 231, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Soto.

El Sr. SOTO : Si m'ho permet, senyor President, defensaré conjuntament l'esmena a la totalitat i l'esmena número 236, i bàsicament ho faré donant-les per defensades i remetent-me bàsicament al que seria l'argumentació, al que han estat els posicionaments moltes vegades explicitats en aquesta Cambra, en el Ple del Parlament i en la Comissió de Control de la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió pels portaveus del nostre Grup parlamentari.

Res més i moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Soto.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i les votacions de les esmenes núms. 231 (G. Socialista) i 232 (G. p. del PSUC), a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió.

El Sr. PRESIDENT : Per fer un torn en contra, el Diputat senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Gràcies, senyor President. No tant per fer un torn en contra pel que fa a les dues esmenes a la totalitat, que, tal com han anunciat ja els dos ponents representants del PSU i del Grup Socialista, doncs ja ho comentarem i ja ho discutirem en el Ple. Sí, però, que hi ha unes esmenes a l'estat de despeses que sí que ha anunciat el Diputat del Grup Socialista, però no el Diputat del PSU..., les farà després? Bé, senzillament, contestant també amb brevetat al Diputat del Grup Socialista, per fer-li avinent que la impossibilitat de la sollicitud que fan en aquesta esmena neix segurament perquè aquest any —possiblement el senyor Diputat ho sàpiga— per primera vegada, per primera vegada en la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió ha passat el que era l'estat comptable de l'empresa privada a l'empresa pública. Aleshores, el concepte que apareix en el lloc on vostès oferien que anés l'alta, concretament, doncs en la comptabilitat pública posada en marxa no és possible.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Codina.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i la votació de l'esmena núm. 233 (G. p. d'Esquerra Republicana), a Televisió de Catalunya, SA.

El Sr. PRESIDENT : Senyor Codina, voleu fer alguna manifestació sobre l'esmena 233?

El Sr. CODINA I CASTILLO : Se'ns suscita el dubte de si exactament Televisió, com a empresa filial de la Corporació, va al Ple o es queda aquí...

(*L'I. Sr. Vives demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Senyor President, per demanar en funció de quin criteri; és a dir, resulta certament difícil, i jo crec que és la primera vegada que es produeix -i si m'equivoco el senyor Escudé segur que em corregirà- una esmena de retorn a una empresa. És a dir, aquest és un tema curiós perquè el pressupost d'una empresa en principi no forma part del pressupost, no forma part del pressupost; és a dir, la Corporació Catalana és susceptible d'esmena en funció que hi ha una aportació de Presidència a la Corporació, però el conjunt d'empreses que formen part d'aquesta Corporació no forma part com a tal del pressupost, i, d'altra banda, no és un ens autònom, és a dir, no és ni un servei pressupostari. No tenim cap inconvenient que si ha d'anar al Ple, que hi vagi, però els criteris són dubtosos per al nostre Grup parlamentari en relació amb aquest tema.

(*L'I. Sr. Alay demana per parlar.*)

El Sr. PRESIDENT : Havia demanat la paraula el senyor Alay.

El Sr. ALAY : Senyor President, en fi, jo podria comprendre una mica les paraules del senyor Maties Vives, el que passa és que al *Butlletí Oficial del Parlament*, a la pàgina 11.660, hi ha precisament el compte de Televisió de Catalunya, SA, per separat de Catalunya Ràdio. Per tant, penso que en aquest cas podria passar al Ple.

El Sr. PRESIDENT : Bé, farem una molt curta suspensió per tractar els diferents parers. I aquesta resposta ràpida del senyor President, que sembla que no ha satisfet a tothom, els serà comunicada de seguida. Cinc minuts de suspensió. D'aquí cinc minuts reprenem la sessió.

(*La sessió se suspèn a un quart de nou del vespre i nou minuts i es reprèn a dos quarts de nou i un minut.*)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Aquesta Mesa ha fet una reunió ràpida, i ha consultat els antecedents d'anys anteriors i resulta que sempre havia estat objecte d'esmenes aquest apartat de Televisió de Catalunya, SA. Cert que sempre havien estat parcials, però en aquest cas és a la totalitat, però si es podien sotmetre esmenes parcials, entenem, la Mesa, que també es podien sotmetre esmenes a la totalitat, i, per tant, l'esmena 233 és perfectament admissible, i si no se'n vol fer el torn de defensa, si se'n vol fer un torn en contra, doncs la sotmetrem a votació i en el Ple ja hi haurà el debat que correspongui.

L'esmena següent és la 234, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per fer-ne la defensa té la paraula el senyor Maties Vives.

El Sr. VIVES : Sí, senyor President. Les esmenes 234 i 235, en realitat, van en la mateixa direcció, que és la necessitat de, com a alta, incidir en el tema d'increment de la producció pròpia, en un cas, i de les dotacions del Consell Assessor, per donar-li un major protagonisme, en l'altre, i les baixes responen al que són despeses d'adquisicions a tercers, és a dir, d'adquisicions fora de la mateixa Corporació, en línia amb el que han estat esmenes tradicionals del nostre Grup parlamentari, en la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, de suprimir compres a forans per incrementar la pròpia producció interna, en

aquest cas, de Televisió, de Catalunya.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. Un torn en contra? El senyor Codina.

El Sr. CODINA I CASTILLO : Sí, molt breument, també, senyor President. Jo entenc que el debat fort, pel que fa referència a la Corporació Catalana de Ràdio i Televisió, s'ha de produir en un debat a la totalitat, i així ho deuen haver apreciat també els altres grups, perquè les esmenes parcials, realment, són molt poques.

En aquest cas concret, pel que fa a la 234 i a la 235, ambdues del PSU de Catalunya, les raons, per una banda, són exactament iguals que les que he utilitzat en el torn en contra a l'esmena presentada pel Grup Socialista, però, a més, voldria fer adonar, si més no que en quedés constància, ja que el debat s'acaba aquí, que, pel que fa a la possibilitat d'incrementar la capacitat de crèdit en el capítol 650, funcionant ja, com està aquest any 88, el Pla Comptable Públic, aquest és un concepte que va dirigit exclusivament a prestacions socials, no a sous, i, per tant, encara que hi hagués la voluntat de fer-ho, seria del tot impossible.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies, senyor Codina. Corresponen ara les esmenes 237 i 238, del Grup de Convergència i Unió. Senyor Codina?

El Sr. CODINA I CASTILLO : Les dono per defensades, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Gràcies. És que hi ha algun torn en contra d'aquestes dues esmenes? No. Molt bé. Anem a procedir, doncs, a la votació d'aquestes esmenes.

(*Pausa.*)

El Sr. CODINA I CASTILLO : Senyor President...

El Sr. PRESIDENT : Senyor Codina?

El Sr. CODINA I CASTILLO : I la 236, també.

El Sr. PRESIDENT : La 236... No, ha estat defensada, però no votada, la 236, segons les nostres anotacions.

Ara anem a la 234, del PSU.

Vots a favor de la 234.

Vots en contra?

Abstencions?

5 a favor, 13 en contra, cap abstenció. No prospera la 234.

La 235, del PSU.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

5 a favor, 13 en contra, cap abstenció. No prospera.

236, del Grup Socialista.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

5 a favor, 13 en contra, cap abstenció. No prospera la 236.

Esmenes, ara, 237 i 238, de Convergència i Unió, en una sola votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

13 a favor, cap en contra, 5 abstencions. S'aproven les 237 i 238.

D'acord amb l'advertiment inicial, no es transcriuen el debat i les

votacions de les esmenes núm. 239 (G. Socialista) i 240 (G. p. del PSUC), al Departament de Governació.

El Sr. PRESIDENT : Abans de suspendre la reunió, faig avinent als senyors diputats que demà continuarem, a les deu del matí, amb el Gabinet del Conseller i Secretaria General, esmena 241, i anirem seguint, d'acord amb l'ordenació que hi ha feta en l'Informe a la Ponència. Quan trobem una Direcció General que tingui esmena a la totalitat l'haurem de saltar i confiïm que al migdia podrem saber la resolució de la Mesa del Parlament sobre aquest tema.

També voldria fer avinent als senyors diputats que el calendari que s'havia fixat la Mesa de la Comissió, i que havíem comentat amb tots els portaveus, no s'ha complert, i que anem retardats; aleshores, no ho sé, demà serà qüestió de comentar a veure quin dia, si dissabte o dilluns, podem recuperar el temps que portem en aquest moment retardat. Esperem demà a veure com va la Comissió i quin ritme segueix i, aleshores, consultant-ho amb els portaveus, doncs ja veuríem quina decisió hem de prendre. *(L'I. Sr. Padullés demana per parlar.)* Senyor Padullés.

El Sr. PADULLÉS : Sí, senyor President, és que vostè ha dit l'esmena 241, i és que, de fet, al Departament de Governació, d'esmenes ja no en queden, perquè totes estan relacionades amb direccions generals que tenen esmenes a la totalitat, excepte l'Entitat de Jocs i Apostes i l'Escola Pública, són dues esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Segons l'ordenació -i aquesta Mesa pot estar equivocada-, senyor Padullés, la 241 és del Gabinet del Conseller i Secretaria General i és una esmena de modificació del seu Grup, no té esmena a la totalitat.

El Sr. PADULLÉS : Sí, però és una esmena de baixa, perquè l'alta va a la Direcció General d'Extinció i Prevenció d'Incendis, la qual cosa fa que, de fet, l'argumentació estigui col·locada -i, per això, ja faré al seu moment l'agrupament de les esmenes i tal- en la Direcció General d'Extinció i Prevenció d'Incendis.

El Sr. PRESIDENT : D'aquí a demà al matí estudiarem aquest tema, senyor Padullés, i a veure, doncs, per on podem continuar.

Gràcies. Se suspèn la sessió fins demà al matí, a les deu.
(Són dos quarts de nou del vespre i catorze minuts.)